

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/2100**z dnia 15 grudnia 2020 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Poprzednie dochodzenia i obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 2022/95⁽²⁾ („pierwotne dochodzenie”) Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu objętego w momencie wejścia w życie tego rozporządzenia kodami CN 3102 30 90 i 3102 40 90, pochodzącego z Rosji („państwo, którego dotyczy postępowanie”). W wyniku późniejszego dochodzenia, które wykazało absorpcję powyższego cła, środki te zmieniono na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 663/98⁽³⁾.
- (2) W następstwie pierwszego przeglądu wygaśnięcia oraz pierwszego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96⁽⁴⁾ Rada nałożyła, rozporządzeniem Rady (WE) nr 658/2002⁽⁵⁾, ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 47,07 EUR za tonę na przywóz azotanu amonu objętego w momencie wejścia w życie rozporządzenia kodami CN 3102 30 90 oraz 3102 40 90 i pochodzącego z Rosji.
- (3) Następnie, po przeprowadzeniu na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 przeglądu okresowego dotyczącego zakresu produktu, rozporządzeniem Rady (WE) nr 945/2005⁽⁶⁾ nałożono ostateczne cło antydumpingowe w wysokości od 41,42 EUR za tonę do 47,07 EUR za tonę na przywóz nawozów stałych o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy, objętych w momencie wejścia w życie rozporządzenia kodami CN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 91 i pochodzących z Rosji.
- (4) W następstwie drugiego przeglądu wygaśnięcia oraz drugiego częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96, rozporządzeniem Rady (WE) nr 661/2008⁽⁷⁾ Rada utrzymała obowiązujące środki. Cło pozostało niezmienione, z wyjątkiem cła dla grupy EuroChem, dla której stała wysokość cła wynosi od 28,88 EUR za tonę do 32,82 EUR na tonę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2022/95 z dnia 16 sierpnia 1995 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji (Dz.U. L 198 z 23.8.1995, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 663/98 z dnia 23 marca 1998 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2022/95 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji (Dz.U. L 93 z 26.3.1998, s. 1).⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2238/2000 (Dz.U. L 257 z 11.10.2000, s. 2).⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 658/2002 z dnia 15 kwietnia 2002 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji (Dz.U. L 102 z 18.4.2002, s. 1).⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 945/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 658/2002 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji i rozporządzenie (WE) nr 132/2001 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego, między innymi, z Ukrainy, w następstwie częściowego przeglądu tymczasowego przeprowadzonego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 160 z 23.6.2005, s. 1).⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 661/2008 z dnia 8 lipca 2008 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 oraz częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 185 z 12.7.2008, s. 1).

- (5) Komisja Europejska („Komisja”) decyzją 2008/577/WE⁽⁸⁾ przyjęła zobowiązania dotyczące pułapu ilościowego oferowane przez rosyjskich producentów JSC Acron i JSC Dorogobuzh, członków Acron Holding Company, oraz przez grupę EuroChem.
- (6) Wyrokiem z dnia 10 września 2008 r.⁽⁹⁾, zgodnie z jego wykładnią dokonaną w wyroku z dnia 9 lipca 2009 r.⁽¹⁰⁾, Sąd unieważnił rozporządzenie (WE) nr 945/2005 w odniesieniu do spółki akcyjnej Kirovo-Chepetsky Khimicheskyy Kombinat („Kirovo”), części spółki akcyjnej UCC UralChem („Uralchem”). Rozporządzeniem Rady (WE) nr 989/2009⁽¹¹⁾ Rada zmieniła rozporządzenie (WE) nr 661/2008 w odpowiednim zakresie. W rezultacie w przypadku spółki Kirovo cło antydumpingowe w momencie wejścia w życie rozporządzenia (47,07 EUR za tonę) miało zastosowanie tylko do przywozu azotanu amonu objętego kodami CN 3102 30 90 i 3102 40 90.
- (7) Decyzją 2012/629/UE⁽¹²⁾ Komisja wycofała akceptację zobowiązania złożonego przez Grupę EuroChem z powodu niewykonalności zobowiązania.
- (8) W następstwie trzeciego przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009⁽¹³⁾ rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 999/2014⁽¹⁴⁾ Komisja utrzymała obowiązujące środki. Dochodzenie to zwane jest dalej „ostatnim przeglądem wygaśnięcia”.
- (9) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/226⁽¹⁵⁾ zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 999/2014 dotyczyło restrukturyzacji spółki Kirovo jako oddziału spółki Uralchem.
- (10) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/415⁽¹⁶⁾ Komisja wycofała przyjęcie zobowiązania w odniesieniu do holdingu Acron z powodu niewykonalności zobowiązania.
- (11) W następstwie przeglądu zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1722⁽¹⁷⁾ Komisja zmieniła obowiązujące środki. Dochodzenie to zwane jest dalej „ostatnim przeglądem okresowym”. Z tego względu stała wysokość cła wynosi obecnie od 28,78 EUR do 32,71 EUR za tonę.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (12) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu⁽¹⁸⁾ środków antydumpingowych obowiązujących w odniesieniu do przywozu azotanu amonu pochodzącego z Rosji Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

⁽⁸⁾ Decyzja Komisji 2008/577/WE z dnia 4 lipca 2008 r. przyjmująca zobowiązania oferowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu azotanu amonu pochodzącego z Rosji i z Ukrainy (Dz.U. L 185 z 12.7.2008, s. 43).

⁽⁹⁾ Sprawa T-348/05.

⁽¹⁰⁾ Sprawa T-348/05 INTP.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 989/2009 z dnia 19 października 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 661/2008 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji (Dz.U. L 278 z 23.10.2009, s. 1).

⁽¹²⁾ Decyzja Komisji 2012/629/UE z dnia 10 października 2012 r. zmieniająca decyzję 2008/577/WE przyjmującą zobowiązania oferowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu azotanu amonu pochodzącego z Rosji (Dz.U. L 277 z 11.10.2012, s. 8).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 999/2014 z dnia 23 września 2014 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 280 z 24.9.2014, s. 19).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/226 z dnia 17 lutego 2016 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 999/2014 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 41 z 18.2.2016, s. 13).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/415 z dnia 21 marca 2016 r. w sprawie wycofania przyjęcia zobowiązania w odniesieniu do dwóch producentów eksportujących oraz w sprawie uchylecia decyzji 2008/577/WE przyjmującej zobowiązania oferowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu azotanu amonu pochodzącego z Rosji (Dz.U. L 75 z 22.3.2016, s. 10).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1722 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 999/2014 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 287 z 15.11.2018, s. 3).

⁽¹⁸⁾ Dz.U. C 53 z 11.2.2019, s. 3.

- (13) Wniosek został złożony w dniu 21 czerwca 2019 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów – Fertilizers Europe („wnioskodawca” lub „FE”) w imieniu producentów unijnych reprezentujących więcej niż 25 % unijnej produkcji azotanu amonu.
- (14) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę i szkody dla przemysłu Unii.

1.3. Wszczęcie postępowania

- (15) Po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody, aby wszcząć przegląd wygaśnięcia środków antydumpingowych, w dniu 23 września 2019 r. w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁹⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

1.4. Zainteresowane strony

- (16) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja poinformowała w szczególności wnioskodawcę, pozostałych znanych producentów unijnych, zainteresowanych producentów eksportujących, importerów i użytkowników w Unii oraz rosyjskie władze o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i wezwała wymienione podmioty do współpracy.
- (17) Wszystkie zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia przeglądu oraz złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.5. Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania

- (18) Po wszczęciu postępowania rosyjskie stowarzyszenie producentów nawozów („RFPA”) poinformowało, że we wniosku nie przedstawiono wystarczających dowodów na to, że wygaśnięcie środków antydumpingowych dotyczących rosyjskiego azotanu amonu doprowadziłoby do możliwej kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu lub szkody. W szczególności RFPA zgłosiło, że ponieważ w pierwszym wniosku o dokonanie przeglądu z dnia 21 czerwca 2019 r. („pierwszy wniosek o dokonanie przeglądu”) nie uwzględniono żadnych dowodów na to, że sprzedaż krajowa odbywała się poza zwykłym obrotem handlowym, obliczenie marginesu dumpingu na podstawie konstruowania wartości normalnej było niezgodne z prawem. RFPA twierdziło również, że wniosek o dokonanie przeglądu z dnia 21 czerwca 2019 r. nie był w żaden sposób poparty dowodami wskazującymi na istnienie dumpingu na podstawie porównania rzeczywistych cen krajowych z cenami eksportowymi oraz że wnioskodawca dodał takie dowody dopiero do poprawionej wersji wniosku w oparciu o pismo w sprawie uzupełnienia braków od Komisji.
- (19) Ponadto RFPA twierdziło, że obliczenia kosztów wnioskodawcy opierały się na zawyżonych kosztach produkcji. W jego opinii również obliczenia konstruowanej wartości normalnej były w sposób oczywisty błędne, oparte na niewiarygodnych, wewnętrznie niespójnych, przestarzałych informacjach, niezrozumiałych danych i zwykłych oszacowaniach konsultanta, a Komisja nie przeanalizowała należyście tych obliczeń.
- (20) Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia na podstawie wniosku o dokonanie przeglądu, który pierwotnie złożono w dniu 21 czerwca 2019 r., a następnie uzupełniono o dodatkowe informacje (łącznie zwanym „skonsolidowanym wnioskiem o dokonanie przeglądu”). Skonsolidowany wniosek o dokonanie przeglądu, który stanowi podstawę do wszczęcia niniejszego przeglądu wygaśnięcia, włączono do jawnej dokumentacji i udostępniono do wglądu zainteresowanym stronom. Zgodnie z pkt 4.1 zawiadomienia wnioskodawca przedstawił w swoim wniosku o dokonanie przeglądu dowody na istnienie wartości normalnej opartej na rzeczywistych cenach krajowych oraz tak samo konstruowaną wartość normalną, w przypadku gdy cen krajowych nie można by było uznać za wiarygodne i odzwierciedlające zwykły obrót handlowy. To, czy pierwotny wniosek został uzupełniony o szacunkowe wartości normalne na podstawie dostępnych informacji na temat rzeczywistych cen krajowych w państwie, którego dotyczy postępowanie, jest nieistotne, ponieważ Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia na podstawie skonsolidowanego wniosku o dokonanie przeglądu.
- (21) Jeżeli chodzi o brak wiarygodności danych wykorzystanych przez wnioskodawcę w jego zarzutach, wniosek o dokonanie przeglądu musi obejmować wystarczające dowody konieczne do uzasadnienia wszczęcia przeglądu. Jakość tych dowodów będzie w sposób oczywisty ograniczona zdolnością wnioskodawcy do uzyskania dostępu do istotnych informacji, które w większości przypadków są poufne. Potencjalne nieścisłości we wniosku wnioskodawcy, które wychodzą na jaw w toku dochodzenia, nie sprawiają jednak, że wszczęcie tego przeglądu wygaśnięcia staje się niezgodne z prawem, a dochodzenie Komisji w tym przypadku rzeczywiście potwierdziło, że wszczęcie przeglądu było zasadne.

⁽¹⁹⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu azotanu amonu pochodzącego z Rosji (Dz.U. C 318 z 23.9.2019, s. 6).

- (22) Po ujawnieniu RFPA ⁽²⁰⁾ powtórzyło swój argument, że w przewidzianym prawem terminie nie złożono żadnego wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia, który spełniałby wymogi określone w art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Według RFPA to właśnie pierwotny wniosek o dokonanie przeglądu stanowi podstawę do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia i to na podstawie tego wniosku należy ocenić, czy spełniony jest wymóg wystarczającego dowodu. Acron i rząd rosyjski przedstawiły podobne argumenty po ostatecznym ujawnieniu. RFPA stwierdziło ponadto, że o ile producenci unijni mogliby wyjaśnić dowody przedstawione w pierwotnym wniosku o dokonanie przeglądu, o tyle całkowicie nowe dowody dotyczące prawdopodobieństwa dumpingu lub szkody przedstawione poza przewidzianym prawem limitem (tj. 3 miesiące przed końcem pięcioletniego okresu) nie powinny być brane pod uwagę. W tym kontekście RFPA odniosło się również do decyzji Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich ⁽²¹⁾ w sprawie poprzedniego przeglądu wygaśnięcia, jak również do zalecenia rzecznika praw stron dla służb Komisji dotyczącego ujawnienia pierwotnego wniosku o dokonanie przeglądu w ramach obecnego przeglądu.
- (23) Komisja zauważa, że RFPA nie przedstawiło żadnego nowego argumentu. Komisja przypomina zatem swoje stanowisko określone w motywie 20, że przedmiotowy przegląd wygaśnięcia wszczęto na podstawie skonsolidowanego wniosku o dokonanie przeglądu. Komisja uważa, że wniosek w wersji złożonej w trzymiesięcznym terminie zawierał wystarczające dowody, które – z zastrzeżeniem wyjaśnień dostarczonych przez wnioskodawców w następstwie procesu uzupełniania braków w pierwotnym wniosku – uzasadniały wszczęcie przeglądu wygaśnięcia. Jest to zgodne z decyzją Rzecznika Praw Obywatelskich, która w odpowiednich częściach stanowi:
- „16. Rzecznik Praw Obywatelskich zgadza się, że trzymiesięczny okres ustanowiono dla wygody administracyjnej Komisji, która musi ocenić informacje dostarczone przez wnioskodawców przed podjęciem decyzji o wszczęciu procedury przeglądu wygaśnięcia. Logicznie rzecz biorąc, weryfikacje przeprowadzane przez Komisję w trakcie tego procesu mogą wiązać się z żądaniem od wnioskodawców wyjaśnień, a nawet dodatkowych informacji, co prowadzi do skonsolidowanych wniosków o dokonanie przeglądu.
17. Te wyjaśnienia i dodatkowe informacje nie zastąpią jednak treści pierwotnego wniosku o dokonanie przeglądu, lecz uzupełnią ją. W związku z tym, zgodnie z art. 6 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, Komisja będzie musiała skorzystać z tego wniosku, gdy podejmie decyzję o wszczęciu dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia. W rzeczywistości wydaje się, że Komisja przyznaje to, stwierdzając w opinii, że to właśnie wniosek o dokonanie przeglądu »wraz z późniejszymi wyjaśnieniami przedstawionymi jako wersja skonsolidowana stanowił podstawę... wszczęcia dochodzenia«”.
- (24) Ponadto po ostatecznym ujawnieniu RFPA i rząd rosyjski stwierdzili, że fakt, iż skonsolidowany wniosek o dokonanie przeglądu stanowił podstawę do wszczęcia dochodzenia, nie został poparty zapisami dochodzenia.
- (25) Skonsolidowany wniosek o dokonanie przeglądu włączono do akt sprawy w celu zbadania go przez zainteresowane strony na etapie wszczęcia. Nie ulega wątpliwości, że przegląd wygaśnięcia wszczęto na podstawie tego wniosku. Można to potwierdzić poprzez zapoznanie się z sekcją 4.1 zawiadomienia o wszczęciu, w której wyraźnie odniesiono się do dowodów wynikających ze skonsolidowanego wniosku o dokonanie przeglądu.
- (26) W odniesieniu do art. 5 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, RFPA stwierdziło, że Komisja nie zbadała dokładności i adekwatności dowodów przedstawionych przez wnioskodawcę. W tym kontekście RFPA zauważyło również, że zarówno w pierwotnym, jak i skonsolidowanym wniosku o dokonanie przeglądu twierdzono jedynie, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu, natomiast Komisja nie poczyniła żadnych ustaleń dotyczących kontynuacji dumpingu.
- (27) Komisja zauważa, że argument ten oparty jest na błędnym zrozumieniu celu wniosku z jednej strony i celu dochodzenia przeglądowego z drugiej strony. Celem wniosku jest uzasadnienie wszczęcia dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia w oparciu o dostępne wnioskodawcy dowody dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę. Jak wyjaśniono powyżej, wniosek zawierał wystarczające dowody w tym względzie. Z drugiej strony, celem dochodzenia przeglądowego jest ustalenie, na podstawie informacji zebranych od poszczególnych zainteresowanych stron w trakcie dochodzenia przeglądowego, czy wygaśnięcie środków prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody. Jest całkowicie możliwe i dopuszczalne z prawnego punktu widzenia, że dowody dostępne wnioskodawcy wskażą na prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu, podczas gdy z dochodzenia będzie

⁽²⁰⁾ Odpowiedź na ujawnienie została złożona wspólnie przez RFPA, grupę Eurochem i grupę Uralchem.

⁽²¹⁾ Decyzja Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich kończąca dochodzenie w sprawie skargi 577/2014/MDC dotyczącej odmowy przez Komisję Europejską dostępu, zgodnie z rozporządzeniem Rady nr 1225/2009, do wniosku o dokonanie przeglądu dotyczącego wygaśnięcia ceł antydumpingowych na przywóz azotanu amonu z Rosji, pkt 14 („decyzja Rzecznika Praw Obywatelskich”).

wynikało, na podstawie informacji zebranych od zainteresowanych stron i wspólnie z nimi zweryfikowanych, że w rzeczywistości istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu. W tym celu pkt 5 zawiadomienia o wszczęciu stanowi, że „[...] po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody na prawdopodobieństwo wystąpienia dumpingu i szkody, uzasadniające wszczęcie przeglądu wygaśnięcia, Komisja niniejszym wszczyna przegląd zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego”. W zawiadomieniu o wszczęciu stwierdza się ponadto, że „podczas przeglądu wygaśnięcia zostanie ustalone, czy wygaśnięcie środków prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu produktu objętego przeglądem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz do kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego”. Posiadanie dowodów wskazujących na kontynuację dumpingu wystarcza zatem do wszczęcia dochodzenia w sprawie kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu. W związku z tym argument ten został odrzucony.

- (28) Odnosząc się do sprawozdania zespołu orzekającego WTO wydanego w dniu 24 lipca 2020 r. ⁽²²⁾ („sprawozdanie DS494”), RFPA i Acron stwierdziły, że (i) wcześniejszy przegląd wygaśnięcia w tej sprawie nie powinien zostać wszczęty ze względu na niewystarczające dowody wskazujące na prawdopodobieństwo dumpingu, w związku z czym Komisja powinna uchylić środki antidumpingowe dotyczące azotanu amonu pochodzącego z Rosji, oraz (ii) niniejszy przegląd wygaśnięcia charakteryzuje się takimi samymi błędami jak poprzedni przegląd, a zatem nie powinien zostać wszczęty. W tym kontekście zarówno RFPA, jak i Acron wielokrotnie odwoływały się do wniosku o dokonanie przeglądu w wersji złożonej w dniu 21 czerwca 2019 r. i jego braków w zakresie dowodów. RFPA i producenci eksportujący powtórzyli podobne twierdzenia po ostatecznym ujawnieniu.
- (29) Uwagi RFPA i Acronu muszą zostać odrzucone z poniższych powodów. Po pierwsze, ustalenia sprawozdania DS494 podlegają postępowaniu odwoławczemu, a zatem, ustalenia zespołu nie są ostateczne. Po drugie, zgodnie z motywem 20. wszczęcie niniejszego przeglądu wygaśnięcia nie opiera się wyłącznie na informacjach otrzymanych w oryginalnej wersji wniosku o dokonanie przeglądu z dnia 21 czerwca 2019 r., ale także na dalszych dowodach przekazanych przez wnioskodawcę przed wszczęciem przeglądu i uwzględnionych w skonsolidowanym wniosku o dokonanie przeglądu (zawierającym dowody wskazujące na to, że wartości normalnej opartej na rzeczywistych cenach krajowych ani skonstruowanej wartości normalnej, w przypadku cen krajowych, nie można uznać za wiarygodne).
- (30) RFPA zgłosiło również, że prawo RFPA do obrony zostało naruszone z powodu udzielonej przez Komisję odmowy dostępu do pełnej wersji pewnych załączników wniosku o dokonanie przeglądu.
- (31) Wszystkie wnioski o uzyskanie dostępu do akt złożone w tym przypadku przez zainteresowane strony, w tym RFPA, zostały należycie rozpatrzone. Komisja zapewniła, aby zmienione i istotne, nieopatrzone klauzulą poufności wersje spornych dokumentów, w tym załączników do wniosku o dokonanie przeglądu, zostały przekazane stronom.

1.6. Kontrola wrywkowa

- (32) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.6.1. Kontrola wrywkowa producentów unijnych

- (33) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie, biorąc również pod uwagę rozmieszczenie geograficzne. Wspomniana próba obejmowała trzech producentów unijnych. Producenci unijni objęci próbą odpowiadali za 40 % wielkości produkcji przedsiębiorstw, które zgłosiły się do badania, oraz około 35 % szacowanej całkowitej wielkości produkcji w Unii. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby.
- (34) Niektóre zainteresowane strony przedłożyły uwagi dotyczące wstępnego doboru próby. Komisja rozpatrzyła te uwagi i w nocy z dnia 14 października 2019 r. załączonej do jawnej dokumentacji wyjaśniła powody, dla których uwag tych nie można było przyjąć. W konsekwencji utrzymano pierwotną próbę.
- (35) Szereg zainteresowanych stron wielokrotnie powtórzyło i przekazało dodatkowe uwagi dotyczące próby producentów unijnych po upływie terminu na przekazywanie uwag oraz po rozpatrzeniu ich pierwotnych uwag i odniesieniu się do nich w nocy do jawnej dokumentacji.

⁽²²⁾ Spór DS494, UE – Metody dostosowywania kosztów II (Rosja).

- (36) Dwie zainteresowane strony wielokrotnie powtórzyły swój argument, że próba producentów unijnych nie była reprezentatywna, i zażądały wyłączenia dwóch producentów unijnych, w odniesieniu do których ustalono szkodę w innym dochodzeniu dotyczącym mieszanin mocznika i azotanu amonu („sprawa dotycząca mieszanin mocznika i azotanu amonu”) ⁽²³⁾. Twierdziły, że roztwór azotanu amonu stanowił półprodukt wykorzystywany zarówno do produkcji azotanu amonu, jak i mieszanin mocznika i azotanu amonu. Szkada dotycząca jednego produktu automatycznie przekładałaby się zatem na szkodę w odniesieniu do obu produktów. Co więcej, azotan amonu produkuje się przy użyciu tego samego sprzętu; dlatego koszt produkcji jest wspólny. W efekcie, jeżeli linia produkcyjna azotanu amonu nie jest w pełni wykorzystywana z powodu ograniczonej produkcji i sprzedaży mocznika i azotanu amonu, wyższe koszty stałe będą miały taki sam wpływ na rentowność produkcji azotanu amonu do dowolnego wykorzystania lub na wewnętrzne potrzeby. Nie jest zatem możliwe podważenie jakiegokolwiek mikroekonomicznego wskaźnika dotyczącego powiązania między azotanem amonu wykorzystywanym w dowolny sposób i tym przeznaczonym na rynek zmonopolizowany.
- (37) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. We wszystkich dochodzeniach koszty przypisuje się wyłącznie do produktu objętego dochodzeniem. W rzeczywistości, jeżeli nie istniałby żaden sposób, aby właściwie i rozsądnie przypisać koszty produkcji producentów zintegrowanych pionowo, informacje przekazywane przez dowolnego z tych producentów objętych dochodzeniem byłyby kwestionowane (w tym producentów eksportujących w Rosji współpracujących w ramach tego dochodzenia). Standardową praktyką Komisji jest zatem korzystanie wyłącznie ze wskaźników ekonomicznych dotyczących bezpośrednio produktu objętego dochodzeniem, w tym wskaźnika kosztów produkcji. W związku z tym podczas weryfikowania pionowo zintegrowanych producentów unijnych objętych próbą, o których mowa, Komisja zapewniła, aby można było w wyraźny sposób odróżnić koszty poniesione w odniesieniu do każdego produktu wytwarzanego przez te przedsiębiorstwa. Argument stron został zatem odrzucony.
- (38) Jedna z zainteresowanych stron utrzymywała, że produkcja zarówno azotanu amonu, jak i mocznika i azotanu amonu nie jest powszechna wśród unijnych producentów azotanu amonu. Fakt ten podważa próbę i jej reprezentatywność.
- (39) Dwóch producentów unijnych objętych próbą to dwóch z trzech największych producentów unijnych azotanu amonu pod względem wielkości produkcji i sprzedaży zgłoszonych w niniejszym badaniu. Fakt ten jest sprzeczny z zarzutem, że produkcja zarówno azotanu amonu, jak i mocznika i azotanu amonu nie jest powszechna wśród unijnych producentów azotanu amonu; oznaczałoby to, że produkcja taka nie byłaby reprezentatywna ani typowa dla przemysłu Unii. Argument strony został odrzucony.

1.6.2. Kontrola wrywkowa importerów

- (40) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (41) Żaden z importerów nie zgłosił się i nie przekazał informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.

1.6.3. Kontrola wrywkowa producentów eksportujących

- (42) Z uwagi na dużą liczbę producentów eksportujących w Rosji w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu przewidziano kontrolę wrywkową.
- (43) Aby zdecydować, czy kontrola wrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich znanych producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Wymagane informacje obejmowały wielkość i wartość sprzedaży, wielkość produkcji i moce produkcyjne. Ponadto Komisja zwróciła się do misji Rosji przy Unii o wskazanie pozostałych ewentualnych producentów eksportujących potencjalnie zainteresowanych udziałem w dochodzeniu lub o skontaktowanie się z nimi.

⁽²³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1688 z dnia 8 października 2019 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji, Trynidadu i Tobago oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 258 z 9.10.2019, s. 21).

- (44) Ośmiu producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, reprezentujących zasadniczo całą rosyjską produkcję azotanu amonu dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja wybrała próbę trzech producentów eksportujących, na których w normalnych okolicznościach i w danym czasie można było przeprowadzić badanie. Ci producenci należeli do największych producentów i największych eksporterów w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (lub „ODP”).
- (45) Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz organów państwa, którego dotyczy postępowanie. Żaden z tych podmiotów nie zgłosił uwag. W związku z tym Komisja podjęła decyzję o zachowaniu proponowanej próby, a wszystkie zainteresowane strony powiadomiono o ostatecznym doborze próby.
- (46) Komisja wybrała do próby poniższych trzech producentów eksportujących:
- Uralchem JSC (w tym Berezniki Azot i Kirovo-Chepetsk Chemical works) („Uralchem”),
 - grupę EuroChem (spółkę akcyjną Nevinnomyssky Azot, spółkę akcyjną Azot) („Eurochem”),
 - grupę Acron (PJSC Acron, PJSC Dorogobuzh) („Acron”).
- (47) Próba odpowiadała za 65 % zgłoszonej rosyjskiej produkcji azotanu amonu pod względem wielkości w ODP, na podstawie odpowiedzi na formularze kontroli wyrywkowej. Próba obejmowała dwóch producentów eksportujących, Acron i Eurochem, którzy w ODP prowadzili sprzedaż eksportową produktu objętego przeglądem do Unii. Trzecie przedsiębiorstwo objęte próbą, Uralchem, prowadziło wywóz do UE jedynie azotanu amonu wyprodukowanego przez jego oddział, spółkę Kirovo, która nie podlegała środkom objętym przeglądem, jak wyjaśniono w motywie 6.

1.7. Kwestionariusze i wizyty weryfikacyjne

- (48) Komisja przesłała kwestionariusze do wszystkich producentów unijnych objętych próbą, wszystkich producentów eksportujących objętych próbą oraz wszystkich znanych stowarzyszeń użytkowników, którzy zgłosili się po wszczęciu przeglądu.
- (49) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech producentów unijnych objętych próbą, trzech producentów eksportujących objętych próbą i dwóch użytkowników produktu objętego przeglądem.
- (50) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i spowodowanej nim szkody oraz do określenia interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw/stowarzyszeń:
- a) producenci unijni:
 - AB Achema, Litwa,
 - Grupa Azoty Zakłady Azotowe Puławy S.A., Polska,
 - Yara France S.A., Francja,
 - Stowarzyszenia producentów unijnych:
 - Fertilizers Europe, Belgia;
 - b) producenci eksportujący w Rosji:
 - EuroChem Group AG (spółka akcyjna Nevinnomyssky Azot (Nevinka), spółka akcyjna Azot (NAK) i krajowe przedsiębiorstwo handlowe Eurochem Trading RUS LLC),
 - grupa Acron (PJSC Acron, PJSC Dorogobuzh, krajowe przedsiębiorstwa handlowe – Agronovas);
 - c) powiązane przedsiębiorstwa handlowe producentów eksportujących:
 - EuroChem Trading GmbH, Szwajcaria i EuroChem Agro GmbH, Niemcy.
- (51) Z powodu wybuchu pandemii COVID-19 i wynikających z niej środków wprowadzonych w celu powstrzymania jej rozprzestrzeniania się („zawiadomienie w sprawie COVID-19”) Komisja nie mogła jednak przeprowadzić wizyt weryfikacyjnych w lokalach wszystkich producentów eksportujących i ich przedsiębiorstw powiązanych. W zamian Komisja przeprowadziła kontrole krzyżowe na odległość dotyczące informacji przekazanych przez poniższe przedsiębiorstwa za pośrednictwem wideokonferencji:
- a) producenci eksportujący w Rosji:
 - grupa Uralchem (w tym Berezniki Azot, Kirovo-Chepetsk Chemical works i Uralchem Trading House LLC);

b) powiązane przedsiębiorstwa handlowe producentów eksportujących:

- Uralchem Trading SIA, Łotwa,
- Acron Switzerland AG, Szwajcaria.

(52) Ponadto oprócz wspomnianych kontroli krzyżowych na odległość Komisja przeprowadziła kontrole krzyżowe informacji przekazanych wraz ze skargą przez producentów eksportujących oraz zweryfikowała informacje przekazane przez przemysł Unii i inne zainteresowane strony.

1.8. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

(53) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu objęło okres od dnia 1 lipca 2018 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

(54) Produktem podlegającym niniejszemu przeglądowi jest ten sam produkt, który był przedmiotem ostatniego przeglądu okresowego, tj. nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy, aktualnie objęte kodami CN 3102 30 90, ex 3602 00 00, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 20 (kody TARIC 3102 29 00 10, 3102 60 00 10, 3102 90 00 10, 3105 10 00 10, 3105 10 00 20, 3105 10 00 30, 3105 10 00 40, 3105 10 00 50, 3105 20 10 30, 3105 20 10 40, 3105 20 10 50, 3105 20 10 60, 3105 51 00 10, 3105 51 00 20, 3105 51 00 30, 3105 51 00 40, 3105 59 00 10, 3105 59 00 20, 3105 59 00 30, 3105 59 00 40, 3105 90 20 30, 3105 90 20 40, 3105 90 20 50, 3105 90 20 60, 3602 00 00 10), i pochodzące z Rosji („produkt objęty przeglądem”).

(55) Azotan amonu jest nawozem azotowym stałym, powszechnie wykorzystywanym w rolnictwie, ale również stosowanym do celów przemysłowych, takich jak produkcja materiałów wybuchowych (na przykład w górnictwie). Azotan amonu wykorzystywany zarówno do celów rolniczych, jak i do celów produkcji materiałów wybuchowych, jest objęty zakresem obowiązujących środków antydumpingowych. Oba rodzaje azotanu amonu mają takie same właściwości techniczne i chemiczne, można je z łatwością używać zamiennie i są uważane za produkt objęty przeglądem.

(56) Dwie zainteresowane strony twierdziły, że należy zmienić zakres produktu objętego niniejszym przeglądem wygaśnięcia oraz środki. Według tych stron wyrokiem w sprawie Kirovo⁽²⁴⁾ unieważniono rozporządzenie (WE) nr 945/2005, co rozszerzyło zakres produktu⁽²⁵⁾ w porównaniu z pierwotnym dochodzeniem. Nie było zatem żadnej podstawy prawnej, aby kontynuować stosowanie ceł antydumpingowych w odniesieniu do tych produktów. Ponadto, ponieważ nie stwierdzono nigdy szkody, ani dumpingu w przypadku tych dodatkowych produktów (zwanych łącznie „stabilizowanym azotanem amonu”), nie było podstawy, aby badać prawdopodobieństwo kontynuowania lub ponownego wystąpienia dumpingu. W odniesieniu do stabilizowanego azotanu amonu nigdy nie stwierdzono dumpingu ani szkody, dlatego niemożliwe byłoby kontynuowanie dumpingu ani wyrządzania szkody, ani ich ponowne wystąpienie. Strony te ponadto uważały, że nie było wystarczających dowodów, aby przeprowadzić przegląd wygaśnięcia w odniesieniu do przywozu stabilizowanego azotanu amonu, chociaż badanie Komisji i definicja przemysłu Unii nie obejmowały producentów tego stabilizowanego azotanu amonu. Po ujawnieniu tych informacji grupa Acron powtórzyła argument, że zakres produktu objętego tym przeglądem wygaśnięcia jest niezgodny z prawem w zakresie, w jakim obejmuje on mieszaniny lub stabilizowany azotan amonu.

(57) Wyrokiem, o którym mowa, unieważniono rozporządzenie (WE) nr 945/2005 jedynie w zakresie, w jakim dotyczyło ono jednego rosyjskiego producenta eksportującego, co wyjaśnił sąd pierwszej instancji w sprawie T-348/05 INTP⁽²⁶⁾. Dla wszystkich pozostałych producentów rosyjskich wciąż obowiązuje zakres produktu określony w rozporządzeniu (WE) nr 945/2005. Wniosek strony został odrzucony.

⁽²⁴⁾ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 września 2008 r., JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/Rada, T-348/05, EU:T:2008:327.

⁽²⁵⁾ W tym azotan amonu, do którego dodano fosforowe lub potasowe składniki odżywcze (tzw. „zanieczyszczony” lub „stabilizowany” azotan amonu).

⁽²⁶⁾ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 lipca 2009 r., JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/Rada, T-348/05 INTP, EU:T:2009:261.

- (58) Po ujawnieniu kilka zainteresowanych stron ⁽²⁷⁾ powtórzyło twierdzenie, że nie ma podstawy prawnej do zastosowania środków antydumpingowych wobec stabilizowanego azotanu amonu, ponieważ, jak orzekł Sąd ⁽²⁸⁾, nie uznano go za produkt podobny do produktu objętego pierwotnym dochodzeniem.
- (59) Jak wyjaśnił Sąd Pierwszej Instancji w sprawie T-348/05 INTP ⁽²⁹⁾, wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 września 2008 r. w sprawie T-348/05 dotyczył tylko jednego rosyjskiego producenta eksportującego (wnioskodawcy). W związku z tym stwierdzenie nieważności rozporządzenia zaskarżonego przez wnioskodawcę ogranicza się do wnioskodawcy. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (60) RFPA twierdziło ponadto, że w razie nieuwzględnienia powyższego ocena Komisji była błędna, ponieważ w swojej analizie nie uwzględniła ona stabilizowanego azotanu amonu. Zdaniem RFPA włączenie stabilizowanego azotanu amonu do kategorii produktu objętego przeglądem oraz produktu podobnego doprowadziłoby Komisję do zupełnie innych wniosków, jeśli chodzi o prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu i szkody.
- (61) Należy przypomnieć, że w wyniku wyroku w sprawie T-348/05 stabilizowany azotan amonu produkowany przez oddział Kirovo grupy Uralchem nie jest objęty obecnymi środkami, a zatem nie został uwzględniony w analizie dumpingu i szkody przeprowadzonej przez Komisję w niniejszej sprawie. Oprócz produktu wytwarzanego i wywożonego przez Kirovo analiza Komisji w niniejszej sprawie dotyczyła całego produktu objętego przeglądem, jak określono w motywie 54, który obejmuje stabilizowany azotan amonu. Dlatego też argument podniesiony przez RFPA musiał zostać odrzucony.
- (62) Kolejna zainteresowana strona twierdziła, że wniosek o dokonanie przeglądu po raz pierwszy w latach, w których stosowano cła, dotyczy klasy przemysłowej producentów azotanu amonu, a klasa przemysłowa producentów azotanu amonu w Unii powinna stanowić część rzekomo poszkodowanego przemysłu krajowego objętego pierwotnym dochodzeniem. Producenci ci nie wchodzili jednak w skład krajowego przemysłu w tamtym czasie, a zatem nie ustalono szkody w odniesieniu do klasy przemysłowej producentów azotanu amonu w Unii. Z tego względu nie należy również stosować żadnych cel antydumpingowych w odniesieniu do klasy przemysłowej azotanu amonu. Azotan amonu klasy przemysłowej należy również wyłączyć z zakresu produktu objętego przeglądem.
- (63) Twierdzenie to jest bezpodstawne. W stopniu, w jakim jest zgodny z definicją produktu objętego przeglądem, azotan amonu wykorzystywany do celów przemysłowych, a w konsekwencji również sektor przemysłu wytwarzający go, zawsze były objęte dochodzeniem i środkami. Fakt, że różne rodzaje produktu mogą mieć różne zastosowanie końcowe nie ma znaczenia, jeżeli produkt spełnia definicję „produktu objętego przeglądem”. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

2.2. Produkt podobny

- (64) W toku dochodzenia wykazano, że takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania mają następujące produkty:
- produkt objęty przeglądem,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Rosji,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (65) Komisja stwierdziła, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

3.1. Uwagi wstępne

- (66) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

⁽²⁷⁾ Rosyjskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów, Grupa EuroChem (spółka akcyjna „Nevinnomyssky Azot”, spółka akcyjna „Azot”) spółka akcyjna Uralchem, PJSC Acron i przedsiębiorstwa powiązane z tą grupą.

⁽²⁸⁾ Wyrok z dnia 10 września 2008 r., JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/Rada Unii Europejskiej, T-348/05, EU:T:2008:327, pkt 64.

⁽²⁹⁾ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 lipca 2009 r., JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/Rada, T-348/05 INTP, EU:T:2009:261, pkt 8.

3.2. Prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu

- (67) Jeżeli chodzi o unijny wywóz, w ODP producenci eksportujący objęci próbą sprzedawali konsumentom w Unii jedynie znikome ilości produktu. W rzeczywistości, zgodnie z motywem 47, w ODP jedynie Acron i Eurochem prowadziły sprzedaż eksportową w Unii. Sprzedaż ta odbywała się bezpośrednio albo za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych zarejestrowanych w Szwajcarii i Unii. Trzeci producent objęty próbą, Uralchem, prowadził wywóz do Unii jedynie stabilizowanego azotanu amonu produkowanego przez jego oddział Kirovo, który nie podlegał obowiązującym środkom.
- (68) Jeżeli chodzi o konkretne wielkości, według danych przekazanych przez Uralchem oraz zgodnie z informacjami pochodzącymi z bazy danych prowadzonej na podstawie art. 14 ust. 6 ⁽³⁰⁾ w ODP większość przywozu z Rosji do Unii wynoszącego [50 000–100 000] ton stanowił stabilizowany azotan amonu niepodlegający cłu antydumpingowemu UE.
- (69) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym łączny przywóz produktu objętego środkami antydumpingowymi (i niniejszym przeglądem) wyniósł [38 000–43 000] ton, co odpowiada [0,4–0,8] % konsumpcji w Unii i [0,3–0,5] % rosyjskiej produkcji azotanu amonu w ODP. Ponadto sprzedaż ta była ograniczona do niewielkiej liczby konsumentów w państwach bałtyckich, Finlandii i Szwecji.
- (70) Ustalenia te oparto na zweryfikowanych danych przekazanych przez producentów eksportujących objętych próbą oraz wyciągu z bazy danych prowadzonej na podstawie art. 14 ust. 6 i są one zgodne ze zgłoszeniem RFPA, w którym twierdzi ono, że przywóz azotanu amonu z Rosji spadł do nieistotnych poziomów.
- (71) W efekcie rosyjskiej sprzedaży eksportowej do Unii nie uznano za reprezentatywną dla ceny (i ilości), przy których producenci eksportujący sprzedawaliby do Unii produkt objęty przeglądem w przypadku braku jakichkolwiek środków. W takich okolicznościach uznaje się, że unijnej sprzedaży w ODP nie można było wykorzystać do dokonania oceny prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków antydumpingowych.
- (72) W odpowiedzi na ujawnione informacje RFPA i Eurochem stwierdziły w odniesieniu do art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, że ponieważ struktura sprzedaży w Rosji nie uległa zmianie, do celów ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu w tym przypadku należało zastosować tę samą metodykę, którą zastosowano do ustalenia poziomu cła w ostatnim przeglądzie okresowym ⁽³¹⁾ (tj. na podstawie sprzedaży eksportowej stabilizowanego azotanu amonu do Unii dokonywanej przez Kirovo). Z tego samego względu Uralchem argumentował, że jeżeli w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/1722 stabilizowany azotan amonu produkowany przez oddział Kirovo traktowano jako najlepszy i jedyny dostępny dowód służący ustaleniu poziomu cła dla całej Rosji, Komisja powinna była uczynić to samo w tym przypadku zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Uralchem opracował następnie oddzielną analizę dumpingu dotyczącą wyłącznie jego własnej sprzedaży stabilizowanego azotanu amonu.
- (73) Komisja zauważa, że twierdzenia te wychodzą z niewłaściwych założeń, ponieważ w ostatnim przeglądzie okresowym do ustalenia poziomu środków Komisja nie wykorzystwała ceny eksportowej stabilizowanego azotanu amonu z oddziału Kirovo. W obu przypadkach podstawą ustaleń Komisji był wywóz do państw trzecich. W przeglądzie okresowym, wobec braku możliwości do wykorzystania sprzedaży rosyjskiej na rynku UE oraz konieczności obliczenia marginesu szkody na podstawie sprzedaży do Unii, ustalono jednak, że sprzedaż stabilizowanego azotanu amonu dokonywana przez spółkę Kirovo do Unii jest najlepszym dostępnym wskaźnikiem zastępczym do obliczenia porównania cen, który można by wykorzystać do ustalenia nowego poziomu cła. Ponadto w celu porównania tego wskaźnika zastępczego z możliwą do wykorzystania rosyjską sprzedażą do UE ceny stabilizowanego azotanu amonu stosowane przez Kirovo zostały dostosowane w celu obliczenia podjęcia cenowego i zaniżania cen. Nie jest to wymagane w przeglądzie wygaśnięcia, w przypadku którego ocena prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu może być oparta wyłącznie na rzeczywistych transakcjach sprzedaży do państw trzecich. Komisja zauważa również, że metodyka użyta w tym przeglądzie była zgodna z tą samą metodyką wykorzystania wywozu do państw trzecich w ocenie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu, którą zastosowano w ostatnim przeglądzie wygaśnięcia. W związku z tym Komisja w pełni przestrzegła art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższymi argumentami te zostały odrzucone.
- (74) Ponadto Acron i Eurochem poinformowały w odpowiedzi na ujawnione informacje, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym ich sprzedaż do Unii była stabilna, odbywała się po reprezentatywnych cenach i w ilościach wystarczających do przeprowadzenia analizy dumpingu oraz że nie stwierdzono dumpingu.

⁽³⁰⁾ Miesięczne statystyki dotyczące przywozu opierające się na rzeczywistych danych przekazywanych przez organy celne w państwach członkowskich zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

⁽³¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1722.

- (75) Argument ten należy odrzucić. Jak zauważono w motywie 67, objęci próbą producenci eksportujący sprzedawali konsumentom w Unii jedynie znikome ilości produktu. Rosyjskiej sprzedaży eksportowej do Unii nie uznano zatem za reprezentatywną i w związku z tym nie można jej było wykorzystać do dokonania oceny prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków antidumpingowych (więcej szczegółów w motywach 69 i 71).

3.3. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu

- (76) W świetle okoliczności przedstawionych w motywach 67–71 Komisja zbadała, czy istnieją dowody wskazujące na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków. Komisja przeanalizowała następujące czynniki: cenę eksportową sprzedaży z Rosji do innych miejsc przeznaczenia, moce produkcyjne oraz wolne moce produkcyjne w całej Rosji, a także atrakcyjność rynku unijnego i innych rynków krajów trzecich.

3.3.1. Eksport do państw trzecich

- (77) Wszyscy współpracujący producenci eksportujący prowadzili wywóz znaczących ilości do państw trzecich i przekazali szczegółowe informacje na temat tego wywozu. W przypadku braku reprezentatywnych wielkości wywozu do Unii pod uwagę brano wywóz do innych państw trzecich w celu przeanalizowania prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu w sytuacji dopuszczenia do wygaśnięcia środków.
- (78) Komisja ustaliła, że w ODP niemal 50 % ⁽³²⁾ całkowitej wielkości sprzedaży producentów eksportujących objętych próbą trafiło na rynki trzecie. Ponad 70 % tej sprzedaży na tych rynkach trzecich trafiło głównie do Ameryki Łacińskiej (Brazylia, Peru, Kolumbii, Ekwadoru), ale również do takich państw, jak Stany Zjednoczone Ameryki, Kazachstan, Maroko, Azerbejdżan i Zimbabwe. Wielkość wywozu do innych państw trzecich była znikoma.
- (79) Przeprowadzono analizę, w której porównano ceny rzeczywiste na rynku krajowym ze sprzedażą do państw trzecich na podstawie ceny *ex-works*. W następstwie porównania Komisja ustaliła indywidualnie dla każdego z trzech producentów eksportujących objętych próbą, że średnia ważona ceny eksportowej *ex-works* pobierana na głównych rynkach państw trzecich w ODP była niższa niż ich rzeczywista średnia ważona krajowej ceny *ex-works* płaconej lub należnej w ODP.
- (80) Powyższe ustalenia oparto na zweryfikowanych danych przekazanych przez producentów eksportujących objętych próbą, które obejmowały około 80 % całkowitego rosyjskiego wywozu azotanu amonu do państw trzecich. Z tego względu nie zaistniała potrzeba, aby Komisja odwołała się do statystyk wywozowych.
- (81) Zasadniczo w ODP średnia cena eksportowa *ex-works* pobierana przez trzech producentów eksportujących objętych próbą od państw trzecich wynosiła 133 EUR/t, natomiast ich średnia cena krajowa *ex-works* wynosiła 145 EUR/t. Uznano zatem za prawdopodobne, że jeżeli obecne środki miałyby zostać uchylone, rosyjscy producenci eksportujący sprzedawaliby do Unii po cenach dumpingowych.
- (82) Jeżeli chodzi o rosyjskie ceny krajowe, FE twierdziło, że w odniesieniu do wyceny azotanu amonu na rosyjskim rynku krajowym ma miejsce szczególna sytuacja rynkowa spowodowana ingerencją państwa w formie ograniczeń cenowych. Dlatego też według FE krajowych cen azotanu amonu nie można było wykorzystać w obecnym postępowaniu. Po ujawnieniu FE powtórzyło swoje przekonanie, że w Rosji ma miejsce interwencja państwa, która charakteryzuje się głównie presjami cenowymi. Na poparcie tego argumentu FE odniosło się do szeregu źródeł i dokumentów autorstwa różnych organów publicznych, takich jak tabele cen, porozumienia, plany działania i briefingi wydawane przez urzędników publicznych. Dokumenty przedłożone przez FE były jednak opatrzone datami spoza ODP lub FE nie wyjaśniło znaczenia i wpływu takich dowodów w odniesieniu do sprzedaży krajowej producentów eksportujących oraz zasadności ich wykorzystania w tych postępowaniach. Niemniej jednak znaczenie tych dokumentów w kontekście tego postępowania jest wątpliwe. Po ustaleniu przez Komisję – zgodnie z motywem 81 – prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu w UE, fakt istnienia dumpingu na konkretnym wysokim czy też jeszcze wyższym poziomie nie zmieniałby tego wniosku (zob. również motyw 85 dotyczący tego punktu). W związku z tym argumenty FE zostały odrzucone.
- (83) Po ujawnieniu ustaleń FE argumentowało, że rynek brazylijski jest najbardziej reprezentatywnym przykładem rosyjskiego dumpingu, na podstawie publicznych sprawozdań statystycznych dotyczących wywozu i lokalnych niezależnych sprawozdań krajowych.

⁽³²⁾ Wyłączając sprzedaż stabilizowanego azotanu amonu wyprodukowanego w oddziale Kirovo przedsiębiorstwa Uralchem, który nie jest objęty cłem antidumpingowym.

- (84) Ustalenia Komisji opierają się na danych dotyczących poszczególnych przedsiębiorstw i zweryfikowanych danych dostarczonych przez objętych próbą producentów eksportujących, które uznano za dokładniejsze i bardziej wiarygodne niż zbiorcze publiczne dane statystyczne. Ponadto Komisja przeprowadziła analizę cen wywozu na szereg rynków państw trzecich uznanych za reprezentatywne dla całkowitej sprzedaży do państw trzecich dla każdego z producentów objętych próbą (zob. motyw 78). Ocenę sprzedaży do wielu państw trzecich uznano za bardziej reprezentatywną niż ocenę danych dotyczącą jednego państwa.
- (85) Ponadto w odpowiedzi na ujawnienie FE stwierdziło, że w swojej ocenie dumpingu Komisja nie uwzględniła szczególnej sytuacji na rynku gazu w Rosji.
- (86) Jak wyjaśniono w motywach 77–81, Komisja nie przeprowadziła obliczenia dumpingu w ramach niniejszego przeglądu wygaśnięcia. W związku z tym Komisja nie uznała za konieczne dokonanie oceny wiarygodności kosztów produkcji (w tym kosztów gazu).
- (87) W odpowiedzi na ujawnienie RFPA i Acron twierdziły, że Komisja nie obliczyła marginesu dumpingu, naruszając tym samym art. 11 ust. 9 i art. 2 rozporządzenia podstawowego, które umożliwiają stosowanie standardowej metodyki w celu ustalenia istnienia dumpingu w kontekście przeglądów wygaśnięcia. Acron i Eurochem twierdziły również, że Komisja nie ujawniła żadnych obliczeń dumpingu w ramach niniejszego dochodzenia, naruszając tym samym ich prawo do obrony. Według nich nie było również jasne, dlaczego Komisja porównała cenę krajową *ex-works* z ceną eksportową *ex-works* do państw trzecich, nie przeprowadzając w rzeczywistości obliczeń dumpingu.
- (88) Komisja nie obliczyła dumpingu na podstawie przywozu do UE w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, ponieważ uznała, że całkowita wielkość rosyjskiego wywozu do Unii produktu objętego przeglądem była niereprezentatywna. W związku z tym wielkość ta nie była wiarygodną podstawą do obliczenia dumpingu. W rezultacie Komisja nie mogła uzyskać rozstrzygających ustaleń dotyczących dumpingu w UE w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym i zamiast tego oceniła prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu na podstawie rosyjskiego wywozu azotanu amonu na rynki państw trzecich. Wnioski wyciągnięte przez Komisję na podstawie wspomnianego porównania cen znajdują się również w motywie 81.
- (89) W odniesieniu do art. 11 ust. 9 i art. 2 rozporządzenia podstawowego, jak podkreślono w motywie 73, Komisja zastosowała tę samą metodykę w ostatnim przeglądzie wygaśnięcia. Komisja odsyła do sekcji 3.1.1 rozporządzenia w sprawie ostatniego przeglądu wygaśnięcia ⁽³³⁾, gdzie w swojej analizie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu przeprowadziła pełną ocenę wywozu z Rosji do innych miejsc przeznaczenia. W związku z tym nie tylko nie doszło do naruszenia art. 2 rozporządzenia podstawowego, ale również nie mogło dojść do naruszenia art. 11 ust. 9.
- (90) Ponadto, jeżeli chodzi o prawa procesowe, Komisja ujawniła wszystkie istotne fakty i liczby leżące u podstaw dokonanego porównania, przestrzegając jednocześnie prawa stron do obrony. Komisja przekazała nawet stronom dodatkowe ujawnienia (w dniach 30 września i 21 października 2020 r.) w celu dalszego wyjaśnienia i upewnienia się, że zainteresowane strony prawidłowo zrozumiały obliczenia Komisji. W związku z tym argumenty te należało odrzucić.
- (91) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Acron argumentowała, że jej prawo do obrony zostało naruszone, ponieważ Komisja zebrała więcej informacji niż było to konieczne do swojej oceny, w szczególności w przypadku braku obliczeń dumpingu. Po pierwsze, grupa Acron nie wyjaśniła, w jaki sposób fakt ten naruszyłby jej prawo do obrony. Po drugie, nawet gdyby Komisja dysponowała wszystkimi danymi do przeprowadzenia obliczeń dumpingu, po stwierdzeniu, że wielkość wywozu jest zbyt mała i w związku z tym nie jest reprezentatywna dla przeprowadzenia obliczeń dumpingu, Komisja nie była do tego zobowiązana.
- (92) Ponadto, według RFPA i Eurochem, Komisja również nie przeprowadziła prostego porównania cen *ex-works*. Ich zdaniem Komisja stwierdziła istnienie dumpingu na podstawie dostosowania ceny eksportowej producentów rosyjskich poprzez odliczenie zawyżonych i błędnych wartości procentowych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz hipotetycznych marż zysku. Co więcej, według RFPA, biorąc pod uwagę fakt, że Komisja nie przeprowadziła obliczeń marginesu dumpingu, art. 2 rozporządzenia podstawowego nie ma zastosowania. Uralchem i Eurochem stwierdziły ponadto, że jeżeli Komisja podtrzyma swoją decyzję o odliczeniu od ceny eksportowej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz hipotetycznego zysku swoich przedsiębiorstw handlowych, podobne dostosowanie należy zastosować do ceny sprzedaży krajowej stosowanej przez krajowe przedsiębiorstwo handlowe.

⁽³³⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 999/2014.

- (93) Komisja nie stwierdziła występowania dumpingu w UE w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym i nie przeprowadziła obliczeń dumpingu w tym zakresie. W przeciwieństwie do tego, co twierdzi RFPA, Komisja dokonała porównania krajowych i rosyjskich cen eksportowych *ex-works* na rynki państw trzecich. Chociaż prawdą jest, że art. 2 rozporządzenia podstawowego ma zastosowanie do obliczeń dumpingu, Komisja nie zgadza się z zainteresowanymi stronami, że nie będzie mogła stosować tych przepisów przez analogię przy przeprowadzaniu porównania cen na podstawie cen w państwach trzecich. W celu przeprowadzenia sprawiedliwego i obiektywnego porównania Komisja postanowiła m.in. dokonać dostosowań zgodnie z przepisami art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. Podobnych dostosowań nie zastosowano w odniesieniu do krajowych cen sprzedaży za pośrednictwem krajowego przedsiębiorstwa handlowego, ponieważ krajowe przedsiębiorstwa handlowe służyły zasadniczo jako krajowi sprzedawcy dla podmiotów produkujących. W związku z tym do celów porównania cen nie było uzasadnione dostosowanie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku do sprzedaży krajowej.
- (94) W odpowiedzi na ujawnienie grupa Acron stwierdziła, że w sposób oczywisty błędne było odliczenie zysku i kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych dla powiązanego przedsiębiorstwa handlowego przy porównaniu cen mającym na celu obliczenie podcięcia cenowego.
- (95) Po pierwsze, wydaje się, że grupa Acron myli kwestię obliczania podcięcia cenowego i kwestię porównywania cen dokonywanego do celów analizy prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu. Po drugie, jak wyjaśniono w ujawnieniu dotyczącym konkretnego przedsiębiorstwa oraz w motywie 93, dostosowań dokonanych w odniesieniu do powiązanych importerów/przedsiębiorstw handlowych dokonano w celu zapewnienia uczciwego porównania cen, zgodnie z przepisami odpowiednio art. 2 ust. 9 i art. 2 ust. 10 lit. i).
- (96) Zdaniem Uralchem i Eurochem Komisja nie uzasadniła wystarczająco dostosowania ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W odpowiedzi na ujawnienie Uralchem i Eurochem stwierdziły ponadto, że odliczenie hipotetycznej marży zysku w wysokości 4 % odbiega od metodyki zastosowanej w sprawie dotyczącej przeglądu okresowego R674, w której odliczono 2,4 % hipotetycznej marży zysku, a zatem takie odliczenie nie było zgodne z art. 11 ust. 9. Grupa Acron stwierdziła również, że hipotetyczny zysk przedsiębiorstwa handlowego na rynku towarowym był odsetkiem wyraźnie zawyżonymi że nie należało go w ogóle odliczać.
- (97) W omawianym przypadku oraz zgodnie z ujawnieniami odnoszącymi się do danego przedsiębiorstwa dokonano dostosowania kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (w tym marży zysku) przedsiębiorstw handlowych Uralchem i Eurochem na mocy art. 2 ust. 10 lit. i), ponieważ funkcje tych przedsiębiorstw handlowych były podobne do funkcji przedstawiciela. Przedsiębiorstwa handlowe reklamują i sprzedają poza Rosją azotan amonu wytwarzany przez zakłady producentów, przy czym podmioty te są wskazane w schemacie organizacyjnym grupy producentów eksportujących jako przedsiębiorstwa handlowe. W związku z tym przedsiębiorstwa handlowe wyraźnie prowadzą działalność w imieniu i w interesie grup Uralchem i Eurochem, a zatem dostosowanie była uzasadnione.
- (98) W odniesieniu do hipotetycznego zysku faktycznie odliczonego od cen eksportowych, biorąc pod uwagę brak współpracy ze strony importerów niepowiązanych w prowadzonym dochodzeniu, Komisja wykorzystwała marżę zysku importera niepowiązanego z nowego dochodzenia w sprawie podobnego nawozu azotowego, mieszaniny mocznika i azotanu amonu, wynoszącą 4 % ⁽³⁴⁾. Wbrew twierdzeniom zainteresowanych stron Komisja nie popełniła błędu, wykorzystując w niniejszym przeglądzie marżę zysku w wysokości 4 %, a nie 2,4 %. W rzeczywistości metodyka zastosowana przez Komisję była dokładnie taka sama w obu przeglądach: biorąc pod uwagę brak współpracy ze strony importerów niepowiązanych, Komisja wykorzystwała marżę zysku stwierdzoną w odniesieniu do importerów niepowiązanych w niedawnej sprawie dotyczącej innego produktu chemicznego. W związku z tym wykorzystanie marży w wysokości 4 % było zgodne z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, w którym wymaga się stosowania tej samej metodologii, a nie tej samej (nieaktualnej) rentowności.
- (99) Niektóre zainteresowane strony argumentowały, że dokonując porównania cen lub porównując ceny z rozróżnieniem na rodzaje produktu, Komisja zamiast średniej kursów walutowych z okresu objętego dochodzeniem przeglądownym powinna była wykorzystać miesięczne kursy walutowe.
- (100) Komisja przeanalizowała te twierdzenia i stwierdziła, że różnica ceny byłaby podobna, nawet gdyby zastosowano miesięczne kursy walutowe i gdyby porównania dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu. Ponadto w porównaniu cen uwzględniono wszystkie rodzaje produktów i chociaż porównanie nie zostało dokonane specjalnie w odniesieniu do poszczególnych rodzajów produktu, jeden rodzaj produktu odpowiadał za niemal całą sprzedaż do państw trzecich.

⁽³⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1688, motyw 56.

- (101) Grupa Eurochem podała kilka argumentów dotyczących jej indywidualnych obliczeń cen sprzedaży krajowej, odnoszących się do odliczenia kosztów kredytu i wyliczenia uprawnień zakładów. Co więcej, grupa Eurochem przedstawiła kilka argumentów związanych z dotyczącymi jej indywidualnymi obliczeniami cen sprzedaży eksportowej, odnoszących się do domniemanych błędnych obliczeń kosztów frachtu. Twierdzenia te zostały odrzucone. Ze względu na konieczność zachowania poufności dodatkowo szczegółowe informacje na temat uzasadnienia Komisji zostały przekazane przedsiębiorstwu do jej wyłącznej wiadomości w osobnym dokumencie.

3.3.2. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Rosji

- (102) Aby ustalić moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Rosji, Komisja wykorzystwała zweryfikowane dane od przedsiębiorstw objętych próbą oraz dane przedłożone w odpowiedzi na formularze kontroli wyrwkowej od wszystkich pozostałych rosyjskich eksporterów. Dodatkowo w obliczeniach wolnych mocy uwzględniono całkowite wolne moce produkcyjne spółki Kirovo, ponieważ wolne moce przeznaczone na produkcję innych rodzajów azotanu amonu, obecnie nieobjętych środkami antydumpingowymi, można z łatwością wykorzystać do produkcji azotanu amonu obecnie objętych kodami CN 3102 30 90 i 3102 40 90.
- (103) Zgodnie z wynikami wcześniejszych dochodzeń najwyższą rzeczywistą wielkość produkcji zaobserwowaną w okresie badanym wykorzystano jako podstawę do obliczenia mocy przedsiębiorstw objętych próbą, chyba że moc zainstalowana przewyższała rzeczywistą produkcję.
- (104) Po przeprowadzeniu weryfikacji i kontroli krzyżowych na odległość producentów objętych próbą dane dostosowano do grupy Acron. Dostosowanie to wynikało z faktu, że to produkcja i moc wień granulacyjnych, główne wąskie gardło w produkcji stałego azotanu amonu (a nie produkcja i moc związane z produktem pośrednim), stanowią w tym przypadku decydujący czynnik przy określaniu produkcji i wolnych mocy produkcyjnych.
- (105) Komisja ustaliła, że w ODP moce produkcyjne w Rosji wynosiły ponad 10,5 mln ton, natomiast wolne moce produkcyjne wynosiły 440 000 ton. Ta ostatnia liczba odpowiada ponad 6 % konsumpcji w Unii wynoszącej łącznie około 6,9 mln ton. Ustalenia w tej sprawie były spójne z ostatnim przeglądem okresowym, w którym moce produkcyjne w Rosji wynosiły około 11 mln ton, a wolne moce produkcyjne – 600 000 ton.
- (106) Ponadto należy zauważyć, że po upływie ODP moce produkcyjne w zakresie azotanu amonu w Rosji wzrosły o kolejne niemal 400 000 ton, w następstwie modernizacji istniejących urządzeń produkcyjnych przez niektórych producentów eksportujących objętych próbą.
- (107) W związku z tym wolne moce produkcyjne w Rosji istnieją, a moce produkcyjne rosyjskich producentów eksportujących jeszcze bardziej wzrosły po upływie ODP. Jeżeli moce te ukierunkowano by w pełni na rynek Unii, wtedy trafiłyby do niej znaczące wielkości.
- (108) W odpowiedzi na ujawnienie FE zakwestionowało ustalenia Komisji dotyczące produkcji i wolnych mocy produkcyjnych w Rosji. FE stwierdziło, że moce produkcyjne rosyjskich producentów azotanu amonu wynosiły ponad 11,7 mln ton, a wolne moce produkcyjne w Rosji 1,6 mln ton. Twierdzenie FE opierało się na szacunkach eksperta. Z kolei podstawą ustaleń Komisji są dane liczbowe przedłożone Komisji bezpośrednio przez rosyjskich producentów, odpowiadające za całość rosyjskiej produkcji azotanu amonu. Ponadto w przypadku trzech głównych producentów dane te zostały zweryfikowane. Szacunków FE nie można zatem uznać za bardziej wiarygodne od ustaleń Komisji.
- (109) W następstwie ujawnienia grupa Acron i rząd rosyjski zakwestionowały metodę zastosowaną przez Komisję do obliczenia wskaźnika wykorzystania mocy produkcyjnych. Wspomniane zainteresowane strony twierdziły, że w przypadku zakładów produkujących zarówno mieszaniny mocznika i azotanu, jak i azotan amonu dostępność stopionego azotanu amonu stanowi wąskie gardło oraz ograniczenie, a wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych należy obliczyć na tej podstawie lub na podstawie rzeczywistej produkcji azotanu amonu, a nie na podstawie mocy produkcyjnych w zakresie granulacji wieńcowej, której nie można wykorzystać w przypadku braku surowca (tj. stopionego azotanu amonu) do produkcji azotanu amonu.
- (110) Powyższy argument, który został, jak się wydaje, wcześniej podniesiony, jest błędny i musi zostać odrzucony z tych samych przyczyn co w poprzednim przeglądzie wygaśnięcia⁽³⁵⁾. Po pierwsze, to moc produkcyjna wień granulacyjnych stanowi główne wąskie gardło i ograniczenie w produkcji azotanu amonu, jak określono w motywie 104. Po drugie, ze względu na możliwość łatwego przeniesienia stopionego azotanu amonu z produkcji mieszaniny mocznika i azotanu do produkcji azotanu amonu, domniemana niedostępność stopionego azotanu amonu nie może

⁽³⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 999/2014, motyw 82.

mieć wpływu na obliczenie mocy produkcyjnych i wskaźnika wykorzystania mocy produkcyjnych ogółem w przypadku produktu objętego przeglądem. Przeznaczenie stopionego azotanu amonu na produkcję zarówno mieszaniny mocznika i azotanu amonu, jak i azotanu amonu należy do wewnętrznej decyzji przedsiębiorstwa, która nie może być częścią obiektywnych okoliczności obliczania mocy produkcyjnych w zakresie azotanu amonu.

- (111) W odpowiedzi na ujawnienie RFPA stwierdziło, że Komisja nie zwróciła uwagi na fakt, że w okresie między 2017 r. i ODP moce produkcyjne Rosji zmalały o 500 000 ton. Ponadto według RFPA Komisja nie uwzględniła faktu, że wielkość i udział domniemanych wolnych mocy produkcyjnych w Rosji jako odsetek konsumpcji azotanu amonu w Unii stopniowo malały przez ostatnie pięć lat. Co więcej, RFPA argumentowało, że domniemany wzrost mocy produkcyjnych Rosji o 400 000 ton po upływie ODP należy rozpatrywać na tle znacznego wzrostu krajowej konsumpcji azotanu amonu w Rosji w 2019 r. w porównaniu z 2018 r.
- (112) Spadek mocy produkcyjnych nie ma wpływu na znaczenie istniejących wolnych mocy jako takich. W uwadze RFPA zignorowano również fakt, że po upływie ODP moce produkcyjne rosyjskich producentów ponownie wzrosły do 11 mln ton. Ponadto, chociaż wolne moce w ODP mogły zmniejszyć się w ostatnim okresie, pozostają jednak znaczące, w szczególności jeżeli uwzględni się je razem z nowo utworzonymi mocami produkcyjnymi. Jeśli chodzi o domniemany wzrost krajowej konsumpcji azotanu amonu w 2019 r. w porównaniu z 2018 r., nawet jeżeli dane liczbowe przedstawione przez RFPA zostałyby przyjęte w wartości nominalnej, wynikałoby z nich, że wzrost rosyjskiej produkcji azotanu amonu w 2019 r. (w stosunku do 2018 r.) przewyższył wzrost konsumpcji krajowej w tym samym okresie, a zatem że wywóz zachowuje zasadnicze znaczenie dla rosyjskiego przemysłu azotanu amonu.
- (113) RFPA twierdziło również, że Komisja poważnie zawyżyła wielkość rosyjskich mocy produkcyjnych, które mogłyby być wykorzystane do produkcji na wywóz do Unii.
- (114) Argumenty RFPA nie potwierdzają żadne wiarygodne dowody (zob. także motywy 166–167) w tym kontekście. Ponadto należy przypomnieć, że Komisja przeanalizowała w niniejszym przeglądzie wygaśnięcia prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu. Analiza, o której mowa w sekcji 3.3.3 wskazuje, że kierunek wszystkich wolnych mocy produkcyjnych rosyjskich producentów lub ich większości stanowi prawdopodobne zagrożenie, które urzeczywistniłoby się, gdyby dopuszczono do wygaśnięcia środków.
- (115) Ponadto RFPA argumentowało, że nie ujawniając podstawy ustalenia mocy produkcyjnych i wolnych mocy produkcyjnych w Rosji, Komisja naruszyła prawo RFPA do obrony. RFPA twierdziło również, że Komisja nie uzasadniła domniemanego wzrostu mocy produkcyjnych.
- (116) Po pierwsze, w ostatecznym ujawnieniu określono źródło danych wykorzystanych przez Komisję, a także podstawę obliczenia dokonanego przez Komisję. Co więcej, w przypadkach, w których dostosowań do produkcji/mocy produkcyjnych dokonano względem obliczeń i szacunków przedsiębiorstwa, podano należyte uzasadnienie (więcej szczegółowych informacji, zob. motywy 102–104 i 106). Ponadto w odniesieniu do każdego producenta objętego próbą przedstawiono konkretne ujawnienie zawierające szczegółowe wyjaśnienia sposobu, w jaki ustalono produkcję i wolne moce produkcyjne w ODP, jak również po upływie ODP. Ze względu na poufny charakter informacji dotyczących danego przedsiębiorstwa na temat produkcji i mocy produkcyjnych poszczególnych producentów ogólne ujawnienie takich informacji było jednak niemożliwe.
- (117) W każdym razie wnioski sformułowane przez Komisję w niniejszym rozporządzeniu opierają się na okolicznościach, które zostały należycie ujawnione zainteresowanym stronom i prawa tych stron do obrony były w pełni przestrzegane. W związku z tym argument RFPA musi zostać odrzucony.

3.3.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (118) Konsumpcja w Unii pozostała na stałym, wysokim poziomie, a rynek Unii stanowi dla Rosji jeden z najbardziej atrakcyjnych rynków pod względem rozmiarów, potencjału i bliskości geograficznej do Rosji.
- (119) Dochodzenie wykazało, że rosyjscy producenci eksportujący znacznie zwiększyli zdolności logistyczne i marketingowe, które zapewniłyby im dostęp do transakcji sprzedaży azotanu amonu na unijnym rynku. Przykładowo Uralchem i Eurochem posiadają powiązane podmioty zarejestrowane w Unii (odpowiednio na Łotwie i w Niemczech), a Acron i Eurochem posiadają również powiązane przedsiębiorstwa handlowe założone w Szwajcarii. Co więcej,

grupa Acron jest powiązana z operatorem terminala portowego w Estonii, przedsiębiorstwem o nazwie AS DBT ⁽³⁶⁾, natomiast Uralchem jest współwłaścicielem Riga Fertilizer Terminal LLC razem z Riga Commercial Port ⁽³⁷⁾.

- (120) Ponadto państwa takie jak Ukraina (odpowiadająca w 2016 r. za 7 % światowej konsumpcji azotanu amonu ⁽³⁸⁾), Australia i Indie ⁽³⁹⁾ nałożyły na azotan amonu pochodzący z Rosji środki ochrony handlu. Wbrew temu, co domniemywał rosyjski przemysł, dotychczas Ukraina nie zniosła ceł antydumpingowych skierowanych przeciwko przywozowi azotanu amonu z Rosji. Środki te, stosowane na innych potencjalnych rynkach eksportowych, jeszcze bardziej zwiększają atrakcyjność Unii, a jeżeli dopuszczono by wygaśnięcie środków antydumpingowych w UE, zachęciłoby to rosyjskich producentów eksportujących do kierowania ich wywozu do Unii.
- (121) RFPA zgłosiło, że rosyjski wywóz azotanu amonu nie doświadczył żadnych poważnych ograniczeń na kluczowych rynkach eksportowych. Stwierdziło również, że w przeciwieństwie do wcześniejszego przeglądu wygaśnięcia ⁽⁴⁰⁾ obecny dodatkowy popyt na azotan amonu w państwach trzecich stanowił główny czynnik odróżniający.
- (122) Jak stwierdzono powyżej, na dzień dzisiejszy środki antydumpingowe (lub inne środki ograniczające handel) dotyczące rosyjskiego przywozu azotanu amonu obowiązują w Ukrainie, Australii i Indiach, przez co rynki te są mniej atrakcyjne dla rosyjskich eksporterów. Ponadto wbrew temu, co twierdziło RFPA na temat dodatkowego popytu na azotan amonu w odniesieniu do poprzedniego przeglądu wygaśnięcia, ustalenia Komisji dotyczące ODP, a także jej analiza prospektywna są porównywalne z ustaleniami Komisji z 2014 r., szczególnie w zakresie dużych rynków, takich jak Chiny i USA. W szczególności ustalono, że rosyjski wywóz azotanu amonu do Chin w ODP był w rzeczywistości znikomy ⁽⁴¹⁾. Jeżeli chodzi o USA, pomimo zniesienia w sierpniu 2016 r. ich środków antydumpingowych dotyczących azotanu amonu z Rosji, sukces gazu łupkowego doprowadził do wykształtowania mocy produkcyjnych amerykańskich producentów nawozów azotowych ⁽⁴²⁾.
- (123) Ponadto RFPA twierdziło, że od 2019 r. do 2025 r. nastąpi znaczący wzrost konsumpcji azotanu amonu w Eurazji, Ameryce Łacińskiej, Afryce i Azji. Według RFPA taki wzrost konsumpcji na poziomie blisko 2,5 mln ton ⁽⁴³⁾ może łatwo wchłonąć wszelkie dodatkowe wolne moce produkcyjne potencjalnie istniejące w Rosji. RFPA stwierdziło również, że rosyjski rynek azotanu amonu jest tak duży jak rynek Unii, i nadal rośnie. Ponadto według RFPA konsumpcja azotanu amonu na wszystkich rynkach azjatyckich dalece przewyższa jego konsumpcję w Europie.
- (124) Po pierwsze, przewidywany wzrost konsumpcji azotanu amonu w innych regionach na świecie nie oznacza, że rynek Unii nie mógłby pozostać atrakcyjny lub nawet bardziej atrakcyjny niż te rynki. Co więcej, wbrew twierdzeniom RFPA wydaje się, że konsumpcja azotanu amonu w Rosji raczej spadła niż wzrosła (aby uzyskać więcej szczegółów, zob. motyw 130).
- (125) Po drugie, nawet jeżeli dojdzie do prognozowanego wzrostu (co jest bardzo niepewne), dotyczyłoby to głównie regionów, w których rosyjscy producenci eksportujący nie są aktywni lub są aktywni tylko w niewielkim stopniu (Afryka, Azja, Oceania, Ameryka Północna, Bliski Wschód) ⁽⁴⁴⁾. Co więcej, w aktach nic nie wskazuje, aby rosyjscy producenci azotanu amonu mieli w najbliższej przyszłości radykalnie zmienić swoje preferencje w zakresie wywozu.
- (126) Po trzecie, jeżeli chodzi o Amerykę Łacińską, główny cel rosyjskiego wywozu azotanu amonu (odpowiadający za około połowę rosyjskiego wywozu azotanu amonu), zweryfikowany wzrost rosyjskich mocy produkcyjnych po upływie ODP przewyższyłby prognozowany wzrost. Ponadto wzrost ten liczy się jako dodatkowy, oprócz wolnych mocy produkcyjnych na poziomie 440 000 ton. Co więcej, biorąc pod uwagę fakt, że rosyjscy producenci eksportujący konkurują z innymi producentami z Ameryki Łacińskiej lub innych miejsc, wydaje się mało prawdopodobne, aby wzrost konsumpcji azotanu amonu w Ameryce Łacińskiej miał zostać w całości lub chociaż w znaczącej części zaspokojony przez samych rosyjskich producentów azotanu amonu.

⁽³⁶⁾ <https://www.acron.ru/en/the-geography-of-business/as-dbt/>

⁽³⁷⁾ <https://www.uralchem.com/about/assets/4644/>

⁽³⁸⁾ Źródło: IFA, 2016 (zob. załącznik XXIX wniosku o dokonanie przeglądu).

⁽³⁹⁾ Zob. półroczne sprawozdania państw z 2019 r. na stronie internetowej WTO https://www.wto.org/english/tratop_e/adp_e/adp_e.htm.

⁽⁴⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 999/2014, motyw 154.

⁽⁴¹⁾ <https://www.ceicdata.com/en/china/petrochemical-trade-fertilizer-quantity/cn-import-ammonium-nitrate> (dostęp w dniu 10 lipca 2020 r.)

⁽⁴²⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1722, motyw 76.

⁽⁴³⁾ Źródło: Fertecon (zob. zgłoszenie RFPA z dnia 30 października 2019 r., s. 18).

⁽⁴⁴⁾ Zob. załącznik 26 do wniosku o dokonanie przeglądu – Rosyjski wywóz azotanu amonu w świat i jego przywóz z innych rejonów świata.

- (127) Wreszcie, Eurazja, dla której rzekomo prognozuje się dalszy wzrost konsumpcji azotanu amonu do 2025 r., obejmuje w szczególności Ukrainę ⁽⁴⁵⁾, jednego z największych konsumentów azotanu amonu na świecie, którego konsumpcja azotanu amonu stanowi 7 % konsumpcji na świecie ⁽⁴⁶⁾. Zgodnie z powyższym, ze względu na ukraińskie środki skierowane przeciwko rosyjskiemu wywozowi azotanu amonu, wzrost konsumpcji azotanu amonu w Eurazji ma jednak jedynie względne znaczenie dla rosyjskich producentów. W świetle wspomnianych informacji argument RFPA należy odrzucić.
- (128) RFPA stwierdziło ponadto, że rosyjski przemysł nie był „przemysłem eksportowym”, ponieważ ponad połowa azotanu amonu była wtedy zużywana w kraju, a znaczenie wywozu dla rosyjskiego przemysłu azotanu amonu spadało.
- (129) Na pierwszy rzut oka twierdzenie RFPA wydaje się sprzeczne z jego własnym argumentem, zgodnie z którym prognozowany wzrost konsumpcji poza granicami Rosji mógłby w prosty sposób wchłonąć ewentualne wolne moce produkcyjne rosyjskich producentów azotanu amonu. Niezależnie od rozwoju sytuacji w przyjętym przez rząd rosyjski planie działania na rzecz rozwoju produkcji nawozów mineralnych na okres do 2025 r. („plan działania na rzecz nawozów”) ⁽⁴⁷⁾ przewiduje się wzrost wskaźnika wywozu nawozów azotowych (w tym azotanu amonu) o 2 % w 2025 r. w porównaniu z 2016 r. Cel ten należy postrzegać także w kontekście utraty lub co najmniej znaczącego spadku udziału w rynku po stronie rosyjskich producentów eksportujących na europejskim rynku mieszanin mocznika i azotanu amonu (innego nawozu azotowego) wynikających z wprowadzenia przez Komisję środków antydumpingowych w październiku 2019 r. ⁽⁴⁸⁾. Ponadto porównanie udziału wywozu w całkowitej rosyjskiej produkcji azotanu amonu między ODP i okresem ostatniego przeglądu wygaśnięcia ⁽⁴⁹⁾ wskazuje, że poziomy były stałe (około 40 %), co w ODP odpowiadało niemal 50 % konsumpcji w Unii. Niezależnie od tego, czy wskaźnik wywozu stopniowo rośnie, spada czy pozostaje niezmienny, istnieje zatem realne ryzyko przekierowania znaczących ilości azotanu amonu na rynek Unii w przypadku braku środków, szczególnie w świetle ogólnej atrakcyjności rynku Unii dla rosyjskich producentów azotanu amonu.
- (130) Jeżeli chodzi o krajową konsumpcję azotanu amonu w Rosji, według ostatniego przeglądu okresowego ⁽⁵⁰⁾ w 2016 r. osiągnęła ona 7 mln ton, co stanowi wzrost z poziomu 5,5 mln ton w 2014 r. Co więcej, w ramach tego samego postępowania RFPA poinformowało, że w 2017 r. całkowita konsumpcja nawozów azotowych w kraju wzrosła jeszcze bardziej – o 8,7 %; oczekiwano, że konsumpcja w Rosji nadal będzie delikatnie rosła do 2030 r. Na podstawie zweryfikowanych danych oraz odpowiedzi w ramach kontroli wyrywkowej Komisja ustaliła jednak, że w ODP krajowa konsumpcja azotanu amonu wynosiła 5,8 mln ton. Oszacowanie to w dużej mierze odpowiada wartości zgłoszonej przez RFPA dla tego ODP (5,9 mln ton).
- (131) W związku z tym krajowa konsumpcja azotanu amonu spadła pomimo prognozowanego wzrostu, co prawdopodobnie również zachęca producentów eksportujących do szukania możliwości sprzedaży w wywozowych lokalizacjach docelowych, takich jak rynek Unii.
- (132) W planie działania na rzecz nawozów również poparto wnioski dotyczące ograniczeń popytu krajowego na azotan amonu. Zgodnie z planem działania na rzecz nawozów rozwój rosyjskiego rynku nawozów mineralnych (w tym azotanu amonu) do 2025 r. będzie ograniczany przez niski poziom efektywnego popytu producentów rolnych i brak kultury stosowania nawozów mineralnych.
- (133) RFPA utrzymywało, że w 2019 r. (po upływie ODP) rosyjski popyt na azotan amonu (z wyłączeniem stabilizowanego azotanu amonu) osiągnął poziom 6,3 mln ton, a w 2020 r. skala krajowych transportów azotanu amonu nadal będzie rosła.
- (134) Jak wspomniano powyżej, z informacji dotyczących ODP przekazanych przez rosyjskich producentów azotanu amonu wynika, że krajowa konsumpcja (również stabilizowanego azotanu amonu) nie przekroczyła 5,86 mln ton. W porównaniu z krajową konsumpcją azotanu amonu w Rosji na poziomie 7 mln ton w 2016 r. wskazuje to raczej na spadek niż wzrost krajowej konsumpcji. Niezależnie od tego (i nawet w przypadku wzrostu popytu krajowego w tempie sugerowanym przez RFPA) roczny wzrost odpowiadałby w przybliżeniu wzrostowi mocy produkcyjnych w zakresie azotanu amonu w okresie po upływie ODP. Ponadto nie można zagwarantować stabilnej tendencji wzrostowej popytu krajowego (szczególnie w świetle prognoz nakreślonych w planie działania na rzecz nawozów),

⁽⁴⁵⁾ Zob. <https://www.oecd.org/eurasia/countries/>.

⁽⁴⁶⁾ Źródło: IFA, 2016 (zob. załącznik 29 wniosku o dokonanie przeglądu).

⁽⁴⁷⁾ Rozporządzenie rządowe nr 532 z dnia 29 marca 2018 r., złożone jako załącznik 28 do wniosku o dokonanie przeglądu.

⁽⁴⁸⁾ W okresie od dnia 1 lipca 2017 r. do dnia 30 czerwca 2018 r. rosyjscy producenci eksportujący mieszaniny mocznika i azotanu amonu (w tym Acron i Eurochem) wywieźli 613 491 ton tej mieszaniny. Środki antydumpingowe dotyczące rosyjskiego przywozu mieszaniny mocznika i azotanu amonu najprawdopodobniej doprowadzą do zwiększenia presji na rosyjskich producentów, aby prowadzili wywóz innych nawozów azotowych (w tym azotanu amonu) na potrzeby osiągnięcia celu na poziomie 2 % wzrostu wywozu.

⁽⁴⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 999/2014, w szczególności motywy 72 i 96.

⁽⁵⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1722.

która, w przeciwieństwie do ustalonych rosyjskich mocy produkcyjnych, ma charakter czysto hipotetyczny. Co więcej, RFPA uzasadniało swoje twierdzenie rosnącym popytem krajowym, odnosząc się do wzrostu sprzedaży krajowej pojedynczego producenta. Schemat historycznej sprzedaży krajowej pojedynczego producenta, który można zaobserwować, niekoniecznie musi być reprezentatywny dla trendu całego przemysłu ani stanowić wskaźnik przyszłych wyników całego przemysłu. Podsumowując, jest mało prawdopodobne, aby przyszły krajowy popyt na azotan amonu wchłonął obecne rosyjskie moce produkcyjne.

- (135) RFPA stwierdziło ponadto, że we wcześniejszym przeglądzie okresowym ustalono, iż w planie działania na rzecz nawozów „nie wskazuje się bezpośrednio na wzrost azotanu amonu” pod względem mocy produkcyjnych ⁽⁵¹⁾.
- (136) Chociaż plan działania na rzecz nawozów ma ogólny charakter i nie uwzględnia żadnych informacji specyficznych dla azotanu amonu, uznano w nim istniejące ograniczenia popytu krajowego na nawozy mineralne i potwierdzono ukierunkowanie przemysłu nawozów azotowych (obejmującego produkcję azotanu amonu) na wywóz, co jest ważne w kontekście przedmiotowej sprawy i potwierdza ustalenia Komisji.
- (137) Rynek unijny pozostaje atrakcyjny dla rosyjskich producentów eksportujących azotanu amonu, również jeżeli chodzi o ceny. W ODP poziom cen w Unii przewyższał ten w głównych państwach trzecich, których dostawcą jest obecnie Rosja. W szczególności w ODP średnia cena eksportowa *ex-works* (1 33 EUR/t) pobierana w państwach trzecich przez trzech producentów eksportujących objętych próbą była o 39 % niższa od średniej ceny *ex-works* producentów unijnych objętych próbą (219 EUR/t) (zob. tabela 8).
- (138) W efekcie bodźcem dla producentów eksportujących jest to, aby przekierować do Unii co najmniej część ich obecnej wielkości wywozu z państw trzecich (który w ODP wyniósł około 3,4 mln ton azotanu amonu, odpowiadającego niemal 50 % konsumpcji w Unii).
- (139) RFPA twierdziło, że spadek wartości rosyjskiego wywozu azotanu amonu do Unii w następstwie obniżenia ceł antydumpingowych w 2018 r. stanowił najlepszy dowód na to, że w przypadku zniesienia środków nie nastąpiłby żaden wzrost przywozu.
- (140) Ograniczony przywóz azotanu amonu z Rosji wynika ze stosowania skutecznych środków i w żadnej mierze nie stanowi wskaźnika przyszłego zachowania rosyjskich producentów azotanu amonu w przypadku braku środków. Komisja podtrzymała zatem swoje wnioski dotyczące atrakcyjności rynku Unii.
- (141) W następstwie ujawnienia RFPA stwierdziło, że istnienie podmiotów handlowych w Unii nie czyni rynku unijnego bardziej atrakcyjnym w porównaniu z innymi rynkami, na których rosyjscy producenci mają już znaczne długoterminowe zobowiązania i infrastrukturę, w szczególności w przypadku azotanu amonu.
- (142) Po pierwsze, obecność podmiotów handlowych w Unii lub w jej pobliżu ułatwiłoby prowadzenie przepływów handlowych azotanu amonu do Unii. Po drugie, rosyjscy producenci mają również możliwości logistyczne rozwinięte w państwach bałtyckich (zob. motyw 119). Po trzecie, RFPA nie uzasadniło sposobu, w jaki długoterminowe zobowiązania w miejscach przeznaczenia wywozu innych niż Unia wywarłyby wpływ na zdolność rosyjskich producentów do wejścia na rynek unijny oraz stopnia, w jakim rosyjscy producenci zniechęciliby się do przekierowania sprzedaży azotanu amonu do Unii w przypadku braku środków. Ponadto mało prawdopodobne jest, aby sieć dystrybucji, którą rosyjscy producenci stworzyli na przykład w Ameryce Łacińskiej, została przeznaczona wyłącznie na azotan amonu (a nie również na inne nawozy lub chemikalia). Co więcej, nabycie przez producentów rosyjskich aktywów lub przedsiębiorstw produkcyjnych poza Rosją nie jest związane z kwestią atrakcyjności rynku unijnego dla rosyjskich producentów azotanu amonu.
- (143) W odniesieniu do środków ochrony handlu obowiązujących w państwach trzecich, a przede wszystkim na Ukrainie, w następstwie ujawnienia RFPA i rząd rosyjski twierdził, że środki antydumpingowe wobec przywozu azotanu amonu z Rosji zostały zniesione w dniu 23 września 2020 r. Grupa Acron zauważyła również, że Ukraina zniosła niedawno środki nałożone na azotan amonu pochodzący z Rosji i tym samym że rosyjscy producenci mogą sprzedawać azotan amonu na rynku ukraińskim.

⁽⁵¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1722, motyw 139.

- (144) Mimo wycofania środków antidumpingowych Ukraina wprowadziła od dnia 1 lipca 2019 r. ogólny zakaz przywozu niektórych kategorii produktów z Rosji, w tym produktu objętego przeglądem ⁽⁵²⁾. Ponadto na Ukrainie obowiązują ukierunkowane sankcje wobec niektórych osób i podmiotów z Federacji Rosyjskiej, w tym wobec wszystkich trzech eksportujących producentów azotanu amonu objętych próbą ⁽⁵³⁾.
- (145) W odpowiedzi na ujawnienie RFPA stwierdziło, że Komisja zamieściła dodatkowe informacje faktyczne (o których mowa w motywie 144 powyżej) w aktach nieopatrzonej klauzulą poufności po upływie 5-dniowego terminu określonego w sekcji 8 zawiadomienia o wszczęciu. W związku z tym według RFPA Komisja nie postąpiła w sposób bezstronny czy sprawiedliwy i tym samym działała niezgodnie z prawami przysługującymi RFPA, EuroChem i Uralchem, w szczególności prawem do dobrej administracji. RFPA dodało ponadto, że temu uchybieniu nie można zarzucić wyłącznie poprzez dodatkowe ujawnienia, na skomentowanie których zainteresowanym stronom dano jedynie jeden dzień.
- (146) Po pierwsze, argument ten opiera się na błędnym zrozumieniu zawiadomienia o wszczęciu. Sekcja 8 i 5-dniowy termin wyraźnie dotyczą przedłożenia uwag przedstawionych przez inne zainteresowane strony. W tym przypadku, zamieszczając dodatkowe informacje faktyczne w aktach nieopatrzonej klauzulą poufności, wyjaśniając cel, w jakim zamierza wykorzystać takie informacje, i umożliwiając zainteresowanym stronom skomentowanie takich dodatkowych ujawnień, Komisja działała zgodnie z art. 20 rozporządzenia podstawowego. Ponadto informacje podane w dodatkowych ujawnieniach znajdowały się w domenie publicznej i tym samym były dostępne dla zainteresowanych stron jeszcze przed dokonaniem dodatkowych ujawnień.
- (147) Co więcej, według RFPA dodatkowe ujawnienia dotyczące zakazu przywozu rosyjskiego azotanu amonu obowiązującego na Ukrainie nie stanowiły właściwego ujawnienia. RFPA argumentowało, że Komisja wyjaśniła po prostu, co zawierają dodatkowe dokumenty umieszczone w aktach, nie wyjaśniając sposobu, w jaki te dwa dokumenty potwierdzałyby jej ustalenia.
- (148) Komisja podważyła takie twierdzenie. Wyjaśnienia wspomniane przez RFPA były podsumowaniem odpowiednich informacji podanych w dokumencie, które Komisja uwzględniła przy podejmowaniu decyzji. Tym samym dodatkowe ujawnienia (zasadniczo identyczne jak informacje przedstawione w motywie 144 powyżej) wyraźnie wskazywały na ustalenia i dokumenty uzupełniające, które dodano do akt.
- (149) RFPA argumentowało również, że zakaz przywozu nie skutkował zakazem przywozu rosyjskich nawozów azotowych, ponieważ w drugiej połowie 2019 r. miał miejsce przywóz nawozów azotowych pochodzących z Rosji objętych pozycją 3105 (obejmującą stabilizowany azotan amonu).
- (150) Argument RFPA należało odrzucić. Po pierwsze, RFPA nie wykazało, że zakaz przywozu nie miał wpływu na produkt objęty przeglądem jako całość. Chociaż stabilizowany azotan amonu jest częścią pozycji 3105, pozycja ta obejmuje także produkty inne niż produkt objęty przeglądem. W związku z tym produkty przywożone w ramach pozycji 3105 mogły nie być częścią produktu objętego postępowaniem, co czyni argument RFPA nieskutecznym. Co więcej, RFPA nie wykazało, że sankcje nałożone na konkretne przedsiębiorstwo nie stanowiły środka ograniczającego handel, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że wszyscy producenci eksportujący objęci próbą zostali wymienieni we wspomnianym wykazie sankcji.
- (151) Według RFPA nie istniało ryzyko przekierowania rosyjskiego wywozu z Ukrainy do UE, w przypadku gdyby dopuszczono do wygaśnięcia unijnych środków antidumpingowych, ponieważ środki nałożone na ukraińskim rynku azotanu amonu względem Rosji obowiązują od 2008 r. i tym samym sprzedaż została przekierowana już dawno temu. Twierdzenie to jest nieprawdziwe. Jak wspomniano w motywie 120 powyżej, obowiązujące środki ograniczające handel na niektórych rynkach, takich jak Ukraina, zwiększyłyby atrakcyjność Unii, gdyby dopuszczono do wygaśnięcia środków antidumpingowych w UE. Fakt, że środki takie obowiązują przez określoną ilość czasu, nie jest sprzeczny z faktem, że rynki te pozostają zamknięte dla rosyjskiego wywozu, i tym samym czynią inne sąsiednie rynki, takie jak rynek unijny, atrakcyjnymi w przypadku wycofania środków.

⁽⁵²⁾ Zob. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/535-2019-n#Text>, dostęp w dniu 15 października 2020 r.

⁽⁵³⁾ Zob. <https://www.president.gov.ua/documents/1762018-24362>, https://www.president.gov.ua/storage/j-files-storage/00/61/50/f5678abf43bcb17ce6b232500e9a7312_1529676085.pdf, dostęp w dniu 15 października 2020 r.

- (152) Jeżeli chodzi o wzrastające szanse dostępne dla rosyjskich eksporterów poza UE, RFPA stwierdziło, że Unia jest jedynie jednym rynkiem spośród wielu innych możliwości. Stowarzyszenie to powtórzyło również argument, że oczekiwany wzrost konsumpcji w Ameryce Łacińskiej (w Brazylii i Peru) oraz w Eurazji (w Kazachstanie i na Ukrainie), gdzie rosyjscy eksporterzy prowadzą działalność, a także w innych miejscach przeznaczenia wywozu, wchłonąłby domniemany przyszły wzrost rosyjskich mocy produkcyjnych, nawet bez uwzględnienia przewidywanego wzrostu konsumpcji krajowej. Grupa Acron utrzymywała również, że popyt na azotan amonu wzrasta zarówno w kraju, jak i na świecie i odniosła się do sezonowości popytu w różnych regionach. Rząd rosyjski twierdził również, że sprzedaż rosyjskich producentów azotanu amonu wzrasta na ich rynku krajowym oraz w państwach trzecich, w których dokonali inwestycji.
- (153) Jak określono w motywie 118 powyżej, rynek unijny stanowi dla Rosji jeden z najbardziej atrakcyjnych rynków pod względem rozmiarów, potencjału i bliskości geograficznej, a istniejące lub potencjalne możliwości na innych rynkach eksportowych nie osłabiają tego wniosku. Również sezonowy charakter produktu w poszczególnych regionach i okresach nie jest w stanie zmienić oceny Komisji. Ponadto w motywach 124–132 odniesiono się do oceny Komisji w związku z faktem, że Ukraina pozostaje zamknięta dla przywozu azotanu amonu z Rosji (zob. motyw 144).
- (154) Jeżeli chodzi o plan działania na rzecz nawozów, RFPA utrzymywało, że dokument ten ani nie odnosił się w szczególności do azotanu amonu, ani nie był obowiązkowy dla rosyjskich producentów. Co więcej, grupa Acron argumentowała, że plan działania był skierowany jedynie do agencji federalnych w celu wdrożenia wymienionych w nim środków.
- (155) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. Nie można zaprzeczyć, że wspomniany dokument odnosi się także do azotanu amonu (należącego do grupy nawozów azotowych) i do rosyjskich producentów azotanu amonu. Plan działania jest formalnym dokumentem przyjętym przez rząd rosyjski. RFPA i Acron nie mogą również bagatelizować jego znaczenia dla oceny rosyjskiego rynku azotanu amonu, jego producentów i przyszłych zmian, w szczególności ponieważ branżę nawozów azotowych określono w planie działania jako istotną branżę przemysłu Federacji Rosyjskiej.
- (156) Ponadto w odpowiedzi na ujawnienie RFPA utrzymywało, że zgodnie z planem działania na rzecz nawozów wskaźnik wywozu nawozów azotowych pozostanie w latach 2020–2025 na stałym poziomie wynoszącym 65 %.
- (157) Jeżeli chodzi o stanowisko Komisji w tej kwestii, należy odwołać się do motywu 129. Jak określono także w motywie 136, dane te wskazują na ogólne ukierunkowanie na wywóz przemysłu nawozów azotowych (która obejmuje produkcję azotanu amonu).
- (158) RFPA twierdziło również, że plan działania na rzecz nawozów przewiduje znaczący wzrost krajowej konsumpcji nawozów azotowych. Co więcej, RFPA argumentowało, że plan działania na rzecz nawozów nie zawiera nic, co jest sprzeczne z twierdzeniem, że jakakolwiek nadwyżka lub jakiejkolwiek dodatkowe moce produkcyjne zostaną wykorzystane do zaspokojenia rosnącego popytu krajowego.
- (159) Jeżeli chodzi o stanowisko Komisji, należy odwołać się do motywu 132 i 134. Należy ponadto zauważyć, że argument dotyczący przewidywanego wzrostu konsumpcji krajowej jest wyraźnie sprzeczny z brzmieniem planu działania, zgodnie z którym „[r]ozwój rosyjskiego rynku nawozów mineralnych do 2025 r. będzie ograniczany przez niski poziom efektywnego popytu producentów rolnych i brak kultury stosowania nawozów mineralnych” oraz „[p]erspektywy rozwoju rosyjskiego podsektora nawozów mineralnych są bezpośrednio związane z wykorzystaniem możliwości zwiększenia potencjału eksportowego”⁽⁵⁴⁾.
- (160) Ponadto w odpowiedzi na ujawnienie RFPA zakwestionowało dokładność danych na temat krajowej konsumpcji azotanu amonu wykorzystanych przez Komisję do celów oceny dotyczącej zmian sprzedaży rosyjskiego azotanu amonu (zob. motyw 130 i 134). Według RFPA Komisja porównuje dane obejmujące stabilizowany azotan amonu za 2016 r. (7 mln ton) z danymi za ODP (5,86 mln ton), w których nie uwzględniono stabilizowanego azotanu amonu.
- (161) Zarzut ten jest fałszywy. Wbrew twierdzeniu RFPA dane za ODP, które opierają się na odpowiedziach w ramach kontroli wrywkowej udzielonych przez każdego rosyjskiego producenta eksportującego (i w dużym stopniu odpowiadają również danym dostarczonym przez RFPA), obejmują wszystkie produkty wchodzące w zakres produktu objętego przeglądem, w tym stabilizowany azotan amonu. Co więcej, oba zbiory danych zostały przekazane Komisji odpowiednio przez RFPA i rosyjskich producentów eksportujących i w związku z tym RFPA ani rosyjscy producenci nie do końca mogą kwestionować ich wiarygodność.

⁽⁵⁴⁾ Rozporządzenie rządowe nr 532 z dnia 29 marca 2018 r., złożone jako załącznik 28 do wniosku o dokonanie przeglądu.

- (162) RFPA uważa także, że porównanie cen eksportowych *ex-works* rosyjskich producentów z cenami krajowymi *ex-works* producentów unijnych jest bezcelowe. RFPA stwierdziło, że jeżeli prawdopodobne ceny rosyjskiego przywozu do Unii odpowiadałyby cenom eksportowym do innych miejsc przeznaczenia, wówczas nie istniałaby zachęta cenowa do przekierowania wywozu.
- (163) Jak określono w motywie 137, celem porównania było po prostu ustalenie, czy poziom cen w Unii przewyższał ten w głównych państwach trzecich, których dostawcami są obecnie rosyjscy producenci. Na podstawie tego porównania Komisja stwierdziła, że rynek unijny jest atrakcyjny dla rosyjskich producentów eksportujących azotan amonu, również jeżeli chodzi o ceny.
- (164) RFPA stwierdziło również, że rynek unijny nie jest tak atrakcyjny, jak stara się to przedstawić Komisja. Według RFPA potwierdzają to ograniczone wielkości przywozu z państw sąsiadujących, które nie podlegają żadnym barierom importowym.
- (165) Należy zauważyć, że w niniejszym przeglądzie ocenia się atrakcyjność rynku unijnego w szczególności dla rosyjskich producentów eksportujących i preferencje innych państw w zakresie wywozu są nieistotne w ramach tej oceny. Państwa te nie są objęte niniejszym dochodzeniem i w związku z tym Komisja nie ma możliwości (ani żadnego obowiązku) przeprowadzenia takiej oceny.
- (166) W odpowiedzi na ujawnienie RFPA argumentowało, że Komisja jest niekonsekwentna w swoich ocenach dotyczących przewidywanego zachowania rosyjskich producentów eksportujących w Ameryce Łacińskiej (zob. motyw 126) i w Unii (zob. motyw 107).
- (167) Komisja nie zgadza się z twierdzeniem, że występuje jakakolwiek niekonsekwencja. Chociaż odpowiedź Komisji odnośnie do Ameryki Łacińskiej podana w motywie 126 dotyczy przewidywanego wzrostu konsumpcji i jego domniemanego wchłonięcia przez rosyjskich producentów, ocena Komisji przedstawiona w motywie 107 odnosi się do potencjalnego kierunku wszystkich wolnych mocy produkcyjnych istniejących w Rosji bez omawiania jakiegokolwiek wzrostu konsumpcji w Unii i wchłonięcia takiego wzrostu przez rosyjskich producentów.
- (168) Z przyczyn określonych powyżej argumenty podniesione przez zainteresowane strony w odniesieniu do niniejszej sekcji nie mogą zmienić oceny Komisji i muszą zostać odrzucone. Zasadniczo należy zauważyć również, że w celu określenia poziomu atrakcyjności rynku unijnego dla rosyjskich producentów azotanu amonu czynniki podkreślone przez Komisję w niniejszej sekcji 3.3.3 muszą podlegać ocenie jako całość i nie mogą być analizowane osobno.

3.3.4. Wniosek dotyczący prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu

- (169) W świetle (i) istniejących wolnych mocy produkcyjnych i dalszego wzrostu mocy produkcyjnych rosyjskich producentów azotanu amonu po upływie ODP, (ii) praktyk rosyjskich producentów eksportujących w zakresie wyceny na rynkach państw trzecich i (iii) ogólnej atrakcyjności rynku Unii, w przypadku braku środków UE rosyjscy producenci azotanu amonu prawdopodobnie prowadziliby wywóz dużych ilości azotanu amonu do Unii po cenach dumpingowych. Komisja stwierdziła zatem, że w przypadku wygaśnięcia środków istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu.

4. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (170) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym produkt podobny wytwarzany był przez dwudziestu trzech producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (171) Komisja określiła konsumpcję w Unii, sumując:
- (i) sprzedaż objętych próbą producentów unijnych na rynku Unii, uzyskaną po weryfikacji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu;
 - (ii) sprzedaż nieobjętych próbą współpracujących producentów unijnych na rynku Unii w oparciu o dane przekazane przez przemysł Unii;
 - (iii) przywóz z Rosji w oparciu o bazę danych prowadzoną na podstawie art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego;
 - (iv) oraz przywóz ze wszystkich innych państw trzecich na podstawie danych Eurostatu (poziom TARIC).

(172) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii

	2016	2017	2018	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Konsumpcja w Unii (w tonach)	7 318 015	7 193 921	6 707 045	6 890 413
Wskaźnik (2016 = 100)	100	98	92	94

Źródło: Zweryfikowane dane producentów unijnych objętych próbą oraz dane dotyczące przemysłu, Eurostat (TARIC), baza danych utworzona na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6.

(173) W okresie badanym łączna konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 6 %.

(174) Tendencja spadkowa popytu jest powszechna w przypadku nawozów azotowych, których wskaźniki konsumpcji wykazywały w ostatnich latach stały spadek. Tendencja ta prawdopodobnie utrzyma się w przyszłości ze względu na kombinację czynników. Na szczególną uwagę zasługuje rosnąca presja na rolników w zakresie ochrony środowiska i zmiany klimatu.

4.3. Przywóz z Rosji**4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z Rosji**

Tabela 2

Wielkość przywozu z Rosji i udział w rynku (*)

	2016	2017	2018	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość przywozu (w tonach)	[36 000–40 000]	[10 000–15 000]	[32 000–38 000]	[38 000–43 000]
Zindeksowana wielkość przywozu (2016 = 100)	100	36	102	113
Udział w rynku (w %)	[0,3–0,7]	[0,1–0,4]	[0,3–0,7]	[0,4–0,8]

Źródło: Baza danych utworzona na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6.

(*) Z wyłączeniem przywozu stabilizowanego azotanu amonu od Kirovo, który nie jest objęty tymi środkami.

(175) Wielkość przywozu spadła o 64 % w 2017 r., lecz następnie ponownie wzrosła i pod koniec ODP była o 13 % wyższa niż na początku okresu badanego (w 2016 r.). W okresie badanym przywóz z Rosji miał udział w rynku unijnym na poziomie [0,4–0,8 %].

4.3.2. Ceny przywozu z Rosji

(176) Komisja określiła tendencje rozwoju cen rosyjskiego przywozu na podstawie danych zaczerpniętych z bazy danych na podstawie art. 14 ust. 6.

(177) Średnia cena towarów przywożonych do Unii z Rosji kształtowała się następująco:

Tabela 3

Cena importowa z Rosji (*)

Państwo	2016	2017	2018	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Ceny importowe (w EUR/tonę)	192	259	169	175

Wskaźnik (2016 = 100)	100	135	88	91
-----------------------	-----	-----	----	----

Źródło: Baza danych na podstawie art. 14 ust. 6, z wyłączeniem sprzedaży stabilizowanego azotanu amonu przez Kirovo, niepodlegającego cłu antydumpingowemu.

(*) Średnia cena nie obejmuje obowiązujących ceł antydumpingowych.

- (178) Ogólnie średnie ceny importowe uległy w okresie badanym obniżeniu o 9 %. Ceny importowe wzrosły o 35 % między 2014 r. i 2017 r., spadły o 35 % w 2018 r., a następnie zmniejszyły się o 4 % w ODP.

4.3.3. Podjęcia cenowe

- (179) Na podstawie danych zawartych w tabelach 4 i 9 można było zaobserwować różnicę cen między cenami przemysłu Unii a przywozem z Rosji w ODP wynoszącą około 20 %. Ponadto Komisja określiła podjęcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przez porównanie (i) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz (ii) odpowiadających im średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od współpracujących producentów rosyjskich na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło antydumpingowe i koszty ponoszone po przywozie.
- (180) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (181) Porównanie to wykazało podjęcie cenowe wynoszące 14,3 % w przypadku dwóch objętych próbą rosyjskich producentów eksportujących, którzy prowadzili wywóz azotanu amonu do Unii w ODP. Po odjęciu obowiązującego cła antydumpingowego średni margines podjęcia cenowego wynosiłby 29,4 %.
- (182) RFPA stwierdziło w swoich uwagach, że obiektywne porównanie cen krajowych z cenami importowymi do celów podjęcia cenowego lub zaniżania cen wymaga dostosowania z tytułu różnic między bryłkowanym i granulowanym azotanem amonu. Mianowicie istnieje różnica w cenie między azotanem amonu w postaci granulatu i bryłek ze względu na różnice fizyczne (wielkość granulek) oraz ze względu na fakt, że azotan amonu w postaci bryłek zawiera więcej azotu (34–34,5 %) w porównaniu z azotanem amonu w postaci granulatu (33,5 %).
- (183) Niniejsze dochodzenie potwierdziło, że produkt wytwarzany przez objętych próbą producentów unijnych i rosyjskich jest rzeczywiście taki sam pod względem wielkości granulatu i zawartości azotu. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

4.4. Przywóz z innych państw trzecich

Tabela 4

Wielkość przywozu i udział w rynku

Państwo		2016	2017	2018	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Inne państwa trzecie ogółem	Przywóz (w tonach)	285 959	311 000	317 726	295 195
	Wskaźnik	100	109	111	103
	Udział w rynku (w %)	3,9	4,3	4,7	4,3
	Cena (w EUR/tonę)	221	208	194	210
	Wskaźnik (2016 = 100)	100	94	88	95

Gruzja	Przywóz (w tonach)	122 883	241 376	234 208	205 293
	Wskaźnik (2016 = 100)	100	196	191	167
	Udział w rynku (w %)	1,7	3,4	3,5	3,0
	Cena (w EUR/tonę)	208	195	184	196
	Wskaźnik (2016 = 100)	100	94	88	94
Turcja	Przywóz (w tonach)	12 082	18 424	43 760	52 279
	Wskaźnik (2016 = 100)	100	152	362	433
	Udział w rynku (w %)	0,2	0,3	0,7	0,8
	Cena (w EUR/tonę)	241	206	173	194
	Wskaźnik (2016 = 100)	100	85	72	80
Pozostałe państwa trzecie	Przywóz (w tonach)	150 994	51 201	39 758	37 623
	Wskaźnik (2016 = 100)	100	34	26	25
	Udział w rynku (w %)	2,1	0,7	0,6	0,5
	Cena (w EUR/tonę)	230	271	277	313
	Wskaźnik (2016 = 100)	100	118	120	136

Źródło: Eurostat (poziom TARIC).

- (184) Wielkość przywozu z innych państw trzecich wzrosła o 3 % z 286 tys. ton w 2016 r. do 295 tys. ton w ODP. Przywóz ten odpowiadał 4,3 % udziału w rynku unijnym w ODP. Główny przywóz pochodził z Gruzji, a następnie z Turcji.
- (185) Średnia cena przywozu z innych państw trzecich spadła o 5 % między 2016 r. a ODP z 221 EUR/tonę w 2016 r. do 210 EUR/tonę w ODP. Takie średnie ceny importowe były średnio wyższe niż ceny importowe z Rosji.
- (186) Gruzja była głównym państwem z większym przywozem do UE. Jego udział w rynku wynosił 3,0 % w ODP. Przywóz z Gruzji wzrósł w okresie badanym ze 123 tys. ton w 2016 r. do 205 tys. ton w ODP. W okresie badanym (z wyjątkiem 2017 r.) takie średnie ceny importowe były średnio wyższe niż ceny importowe z Rosji.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.5.1. Uwagi ogólne

- (187) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na dany przemysł Unii obejmuje ocenę wszystkich istotnych czynników ekonomicznych i wskaźników oddziałujących na stan tego przemysłu w okresie badanym.
- (188) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie zweryfikowanych danych przekazanych przez przemysł Unii i zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez producentów unijnych objętych próbą. Dane dotyczyły wszystkich producentów unijnych.

Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Dane dotyczyły objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.

- (189) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (190) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (191) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych producentów unijnych

	2016	2017	2018	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość produkcji (w tonach)	7 479 220	7 358 841	6 958 592	7 030 782
Wskaźnik (2016 = 100)	100	98	93	94
Moce produkcyjne (w tonach)	14 768 601	14 601 686	14 598 085	14 497 300
Wskaźnik (2016 = 100)	100	99	99	98
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (w %)	51	50	48	48

Źródło: Zweryfikowane dane przekazane przez przemysł Unii i zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (192) W okresie badanym wielkość produkcji spadła o 6 %. Moce produkcyjne spadły w okresie badanym o 2 %. Na skutek większego spadku wielkość produkcji i mniejszego spadku mocy produkcyjnych w okresie badanym wykorzystanie mocy produkcyjnych zmalało o 3 punkty procentowe.

4.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (193) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku producentów unijnych

	2016	2017	2018	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość sprzedaży w Unii (w tonach)	6 905 971	6 770 978	6 271 050	6 463 715
Wskaźnik (2016 = 100)	100	98	91	94
Udział w rynku (w %)	94,4	94,1	93,5	93,8

Źródło: Zweryfikowane dane przekazane przez przemysł Unii i zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (194) Łączna sprzedaż przemysłu Unii na rynku unijnym spadła o 6 % w okresie badanym. Udział w rynku przemysłu Unii spadł w okresie badanym o 0,6 punktu procentowego.

4.5.2.3. Wzrost

- (195) W okresie między 2016 r. a ODP konsumpcja w Unii zmalała o 6 %. Wielkość sprzedaży przemysłu Unii zmalała o 6 %, co przełożyło się na spadek udziału w rynku o 0,6 punktu procentowego.

4.5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (196) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność producentów unijnych

	2016	2017	2018	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Liczba pracowników	5 020	5 132	5 161	5 214
Wskaźnik (2016 = 100)	100	102	103	104
Wydajność (w tonach na pracownika)	1 490	1 434	1 348	1 348
Wskaźnik (2016 = 100)	100	96	91	91

Źródło: Zweryfikowane dane przekazane przez przemysł Unii i zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (197) W okresie badanym zatrudnienie w przemyśle Unii wzrosło o 4 %. Ze względu na spadek produkcji (spadek o 6 % w okresie badanym) także wydajność spadła o 9 % w tym samym okresie.

4.5.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (198) Jak stwierdzono w motywie 71, rosyjskiej sprzedaży eksportowej do Unii nie uznano za reprezentatywną dla ceny i ilości. W związku z tym nie można ustalić istnienia dumpingu w tym okresie na rynku unijnym oraz nie można ocenić wielkości tego marginesu dumpingu.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (199) Średnie ceny sprzedaży stosowane przez przemysł Unii wobec klientów niepowiązanych w Unii oraz koszt jednostkowy kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Średnie ceny sprzedaży w Unii i koszt jednostkowy

	2016	2017	2018	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym (w EUR/tonę)	191	199	204	219
Wskaźnik (2016 = 100)	100	104	107	115
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/tonę)	174	176	202	198
Wskaźnik (2016 = 100)	100	101	116	114

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (200) Średnia jednostkowa cena sprzedaży naliczana przez przemysł Unii klientom niepowiązanym w Unii wzrastała stopniowo o 15 % i wyniosła 219 EUR/tonę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Na ten wzrost cen wpłynął wzrost kosztów produkcji. Koszty produkcji wzrosły w podobnym stopniu, o 14 % od 2016 r. do końca ODP. Głównym czynnikiem mającym wpływ na wzrost jednostkowych kosztów produkcji był wzrost ceny surowca, czyli gazu, najważniejszego surowca dla azotanu amonu, stanowiącego ponad 60 % całkowitych kosztów produkcji.

4.5.3.2. Koszty pracy

- (201) Średnie koszty pracy kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średnie koszty pracy na pracownika

	2016	2017	2018	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR/pracownika)	29 870	32 194	32 651	33 129
Wskaźnik (2016 = 100)	100	108	109	111

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (202) Średnie koszty pracy w przeliczeniu na pracownika zwiększyły się w okresie badanym o 11 %.

4.5.3.3. Zapasy

- (203) Poziom zapasów w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2016	2017	2018	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego	62 120	93 430	114 522	43 649
Wskaźnik (2016 = 100)	100	150	184	70
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (w %)	3	4	6	2

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (204) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego producentów unijnych objętych próbą spadł w okresie badanym o 30 %. W ODP poziom zapasów stanowił około 2 % tej produkcji.

4.5.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (205) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2016	2017	2018	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Rentowność sprzedaży na rynku unijnym na rzecz niepowiązanych klientów (% obrotu ze sprzedaży)	11,3	13,1	3,7	11,2

Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	69 934 432	81 683 756	30 443 832	72 041 192
Wskaźnik (2016 = 100)	100	117	44	103
Inwestycje (w EUR)	24 830 016	34 090 768	48 685 110	39 800 944
Wskaźnik (2016 = 100)	100	137	196	160
Zwrot z inwestycji (w %)	38,1	46,9	12,3	38,1

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (206) Komisja określiła rentowność przemysłu Unii, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanim w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Rentowność przemysłu Unii wynosiła około 11,3 % na początku okresu badanego do 2018 r., kiedy to spadła do 3,7 % (ze względu na wzrost kosztów gazu i kosztów nabytych uprawnień w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji), po czym poprawiła się i osiągnęła 11,2 % pod koniec ODP.
- (207) Przepływy środków pieniężnych netto odzwierciedlają zdolność producenta unijnego do samofinansowania swojej działalności. Przepływy środków pieniężnych netto wykazywały podobną tendencję co rentowność – spadły w 2018 r. i poprawiły się w ODP. Ogółem wzrosły one w okresie badanym o 3 %.
- (208) W okresie badanym roczny przepływ inwestycji w produkcję azotanu amonu dokonywanych przez przemysł Unii wzrósł o 60 % – z 25 mln EUR w 2016 r. do niemal 40 mln EUR w ODP, co stanowiło 28 % całkowitych aktywów netto związanych z przedmiotowym produktem. Inwestycje związane z poprawą zgodności z wymogami w zakresie zdrowia, bezpieczeństwa i ochrony środowiska, zwiększeniem mocy produkcyjnych i efektywności zakładów produkcyjnych.
- (209) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Zwrot z inwestycji związanych z produkcją i sprzedażą produktu podobnego wykazywał podobną tendencję co rentowność, spadł w 2018 r. i powrócił do początkowego poziomu 38 % w ODP.
- (210) Podobnie jak w poprzednich dochodzeniach przemysł Unii twierdził, że potrzebuje znacznych inwestycji i zwrotu z zaangażowanego kapitału (ROCE, wskaźnik finansowy umożliwiający pomiar rentowności przedsiębiorstwa oraz wydajności angażowania jej kapitału) na poziomie co najmniej 12 %. Ponownie przedłożył ekspertyzę i stwierdził, że aby osiągnąć średni wskaźnik ROCE na poziomie 12 %, potrzebny jest średni zysk przed opodatkowaniem w wysokości 94 EUR na tonę oraz równowartość marży zwrotu ze sprzedaży przed opodatkowaniem na poziomie 36 %.
- (211) Komisja zauważyła, że biorąc pod uwagę, iż w przeglądach wygaśnięcia nie oblicza się nowego marginesu szkody, docelowy zysk nie ma znaczenia dla tego przypadku, zwłaszcza jeżeli weźmie się pod uwagę, że nie stwierdzono, aby przemysł Unii poniósł istotną szkodę. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

4.5.4. Wniosek dotyczący sytuacji gospodarczej przemysłu Unii

- (212) Dochodzenie wykazało, że sytuacja przemysłu na poziomie makro uległa pogorszeniu, zgodnie z ogólną tendencją spadkową w konsumpcji (-6 % w okresie badanym), co wpłynęło na spadek produkcji i wielkości sprzedaży przemysłu Unii.
- (213) Dochodzenie wykazało również, że sytuacja przemysłu na poziomie mikro była ogólnie pozytywna. Warunki ekonomiczne przemysłu Unii nie wyrządzały zatem szkody, a istnienie środków antidumpingowych związanych z przywozem produktu objętego przeglądem z Rosji było główną przyczyną takich pozytywnych warunków.
- (214) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądem przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

4.6. Uwagi zainteresowanych stron

- (215) Współpracujący producent eksportujący twierdził, że długoterminowe wskaźniki ekonomiczne dowodzą braku związku przyczynowego między przywozem z Rosji a domniamaną szkodą.

- (216) Komisja stwierdziła, że przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody. W związku z tym analiza związku przyczynowego nie jest uzasadniona. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (217) Rosyjskie stowarzyszenie producentów nawozów stwierdziło, że makrowskaźniki pokazują, iż rynek unijny charakteryzuje się oligopolem. Według stowarzyszenia wnioskodawcy kontrolują obecnie dwie trzecie rynku, podczas gdy przemysł Unii kontroluje praktycznie cały unijny rynek azotanu amonu, przy czym jedynie nieznaczna część wielkości przywozu jest w stanie wejść na rynek unijny.
- (218) Współpracujący producent eksportujący twierdził, że wielokrotnie zwracano się do Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji o zbadanie antykonkurencyjnego zachowania producentów unijnych.
- (219) W szeregu uwag stowarzyszenia użytkowników ⁽⁵⁵⁾ stwierdziły, że unijny przemysł azotanu amonu korzystał z podwójnej ochrony (ceł i ceł antydumpingowych). Według stowarzyszeń obecne bariery handlowe sprzyjały wywozowi po wysokich cenach z państw sąsiadujących, takich jak Gruzja i Turcja, do których nie stosuje się ceł i ceł antydumpingowych, ze szkodą dla konkurentów światowych, tj. Rosji, Stanów Zjednoczonych itp. Obecna struktura celna sprzyjała zatem lokalnemu wywozowi po wysokich cenach, ze szkodą dla konkurentów światowych.
- (220) W toku dochodzenia ustalono, że konkurencja na rynku unijnym jest zdrowa, ponieważ w Unii działa dwudziestu trzech producentów i udział w rynku żadnego z nich nie przekracza 20 %. Nie ma wyraźnej pozycji dominującej na rynku zajmowanej przez przemysł Unii. W związku z tym twierdzenia te zostały odrzucone.
- (221) Jak twierdził współpracujący producent eksportujący i stowarzyszenia użytkowników ⁽⁵⁶⁾, producenci unijni stosują środki antydumpingowe w celu utrzymania wysokich cen w Unii, chroniąc przemysł Unii przed konkurencją ze strony producentów rosyjskich, co pozwala producentom unijnym na utrzymanie cen azotanu amonu w Unii na sztucznie zawyżonym poziomie. Według producenta eksportującego ceny azotanu amonu w UE były wykładniczo wysokie i ogólnie wyższe niż na innych rynkach.
- (222) Zgodnie z ustaleniami poprzednich dochodzeń i obecnego przeglądu ceny azotanu amonu w Unii są zgodne z cenami głównego surowca (gazu), który stanowi ponad 60 % kosztów produkcji azotanu amonu. W okresie badanym cena gazu w Unii była wyższa niż na wielu innych rynkach. Ponadto ceny azotanu amonu są również uzależnione od cen mocznika będących czynnikiem w negocjacjach cenowych. Mocznik jest towarem globalnym, a jego cenę wyznacza globalna podaż/popyt.
- (223) Ponadto, jak potwierdzono w dochodzeniu, ceny sprzedaży i koszty produkcji producentów unijnych wykazywały te same tendencje w całym okresie badanym. Tendencja w cenie gazu i cenie sprzedaży azotanu amonu była w istocie taka sama w całym okresie badanym. Dokładniej rzecz biorąc, w ODP wskaźnik publicznie dostępnych cen gazu ⁽⁵⁷⁾ wskazuje na spadek w październiku 2018 r.; ceny azotanu amonu wskazują na spadek w marcu 2019 r. Kilkumiesięczne opóźnienie wynika z faktu, że na początku ODP ceny azotanu amonu musiały pokryć koszty produkcji (ponieważ były one niższe od kosztów ponoszonych przez niektórych objętych próbą producentów UE, co znalazło odzwierciedlenie w spadku zysku w 2018 r.), a następnie wykazywały tę samą tendencję spadkową. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (224) Stowarzyszenia użytkowników ⁽⁵⁸⁾ stwierdziły w uwagach, że udział w rynku przemysłu Unii przekracza 90 %. W związku z tym, według stowarzyszeń, wielkość przywozu, który był w stanie wejść na rynek unijny, jest tak ograniczona, że nie byłaby w stanie wywrzeć żadnej znaczącej presji konkurencyjnej. Z tego powodu unijny rynek azotanu amonu rzekomo nie był w pełni konkurencyjny.
- (225) Udział w rynku przemysłu Unii był skutkiem jego wyników osiągniętych na rynku unijnym przy braku nieuczciwej konkurencji z państw trzecich. Nie istniała żadna bariera uniemożliwiająca wejście przywozu do przemysłu Unii i konkurowanie z nim. Ponadto udział w rynku producentów unijnych nie jest wskaźnikiem pozwalającym stwierdzić, że na rynku UE brak jest konkurencji, w szczególności gdy udział w rynku posiada ponad 20 producentów

⁽⁵⁵⁾ Association Générale des Producteurs de Blé et autres céréales, Francja (AGPB), Irlandzkie Stowarzyszenie Rolników, Irlandia (Irish Farmers' Association, IFA).

⁽⁵⁶⁾ AGPB, IFA.

⁽⁵⁷⁾ Bloomberg; World Gas Intelligence; Bank Światowy; cena kasowa na rynku transakcji natychmiastowych.

⁽⁵⁸⁾ AGPB, IFA.

i żaden z nich nie ma więcej niż 20 % udziału. Obowiązujące cła antydumpingowe nie tworzą bariery handlowej, lecz zapewniają uczciwą konkurencję między Unią a producentami eksportującymi z państwa, którego dotyczy postępowanie. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

- (226) RFPA stwierdziło, że środki antydumpingowe miały negatywny wpływ na handel światowy, ponieważ pozwoliły producentom unijnym na prowadzenie szkodliwej działalności wywozowej, wykorzystując zamknięty rynek krajowy do nieuczciwego działania na rynkach eksportowych. Według stowarzyszenia wywóz producentów unijnych wzrósł najbardziej w stosunku do państw takich jak Indie, Serbia, Australia i Ukraina, gdzie ceny są najniższe. RFPA twierdziło, że wyprodukowano go po cenach, które podcinałyby ceny oferowane na krajowym rynku UE przez producentów unijnych. Ponadto wywóz do tych państw trzecich pozostał na znacząco wysokim poziomie lub nawet nadal wzrastał w ODP.
- (227) Komisja zauważyła, że wywóz dokonywany przez producentów unijnych wzrósł o 6 % w okresie badanym i wyniósł około 30 % ich całkowitej sprzedaży w ODP. Najważniejszymi rynkami eksportowymi były Chiny, Ukraina i Brazylia. Na podstawie danych Eurostatu stwierdzono, że średnie ceny eksportowe w wywozie na te rynki i łącznie do państw trzecich były wyższe niż ceny na rynku unijnym. Argument ten został zatem odrzucony.
- (228) Kilka stron twierdziło, że wyniki wywozu przemysłu Unii świadczą o jego zdolności do konkurencji na rynku światowym bez korzystania ze środków antydumpingowych. Zachowanie to pokazało, że szkoda nie wystąpi ponownie, ponieważ unijny przemysł azotanowy był w stanie konkurować z dowolnym innym uczestnikiem rynku w stopniu, który w rzeczywistości wyrządziłby szkodę mniej konkurencyjnym producentom na całym świecie.
- (229) Fakt, iż rosyjscy producenci eksportujący oraz przemysł Unii mogą konkurować na innych rynkach państw trzecich o różnych cechach charakterystycznych, nie wskazuje na to, że w przypadku wygaśnięcia środków szkoda nie wystąpi ponownie, w szczególności gdy w motywie 169 stwierdzono, że rosyjscy producenci azotanowy będą wywozić do Unii duże ilości azotanowy po cenach dumpingowych. Ponadto wywóz dokonywany przez przemysł Unii stanowił około 30 % jego produkcji w ODP. Biorąc pod uwagę fakt, że przemysł azotanowy jest kapitałochłonny i charakteryzuje się wysokimi kosztami stałymi, prowadzenie działalności jedynie na poziomie 30 % produkcji nie byłoby opłacalne ekonomicznie. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (230) Współpracujący producent eksportujący twierdził, że producenci unijni otrzymali od rządu pomoc państwa, aby pomóc im sprostać m.in. rosnącym kosztom ochrony środowiska.
- (231) Komisja zauważyła, że wszelka pomoc otrzymana potencjalnie przez objętych próbą i zweryfikowanych producentów unijnych została rozliczona i doprowadziła do powstania kosztów netto, jak przedstawiono w tabeli kosztów w motywie 199. Argument ten został zatem odrzucony.
- (232) Stowarzyszenia użytkowników⁽⁵⁹⁾ twierdziły, że przywóz wiąże się nie tylko z cłami, ale także z kosztami odprawy celnej i innymi kosztami związanymi z ponowną sprzedażą towarów dystrybutorom, które niekoniecznie ponosi przemysł Unii, ale należy je uwzględnić.
- (233) Komisja potwierdziła, że porównanie cen importowych i cen przemysłu Unii odbywa się na tym samym poziomie, jak wyjaśniono w motywie 179.
- (234) Stowarzyszenia użytkowników⁽⁶⁰⁾ twierdziły, że azotanowy był przedmiotem handlu w Unii ze znaczącą „premią rynkową” w porównaniu z jego cenami światowymi. Ta „premia rynkowa” wynika bezpośrednio z nałożenia zarówno zwykłych ceł, jak i ceł antydumpingowych na azotanowy. Jest ona wyższa od średniej ważonej cła nominalnego i antydumpingowego, ponieważ, jak twierdzono, cła mają nominalny i dodatkowy wpływ „na strukturę przywozu i spożycie krajowe poprzez wpływ na kraje wywozu, które mają najlepszą konkurencyjność wywozową”. Użytkownicy przydzielili odpowiednio 73 % i 27 % „premię rynkową” na cła antydumpingowe i zwykłe cła.
- (235) Komisja zauważyła, że obliczenie tzw. „premię rynkowej” przypisanej do cła antydumpingowego jest błędne. Stosowane cło antydumpingowe na przywóz z Rosji ustalono na poziomie usuwającym szkodę, którego obliczenie uwzględnia obowiązujące cła. Dlatego też w obliczeniach przedstawionych przez stowarzyszenie rolników podwójnie nalicza się cło, które następnie przypisuje się „ochronie rynku przed cłem antydumpingowym”. Ponadto poziom usuwający szkodę, który określa obecne cła, nie jest „premią rynkową”, jak twierdzi stowarzyszenie użytkowników.

⁽⁵⁹⁾ AGPB, IFA.

⁽⁶⁰⁾ AGPB, IFA.

Poziom usuwający szkodę ustalono w celu wyeliminowania szkody poniesionej przez przemysł Unii. Szkoła została usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie pokryć koszty produkcji oraz osiągnąć zysk przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym, jaki tego rodzaju przemysł może zazwyczaj osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu towarów po cenach dumpingowych. W związku z tym twierdzenia te zostały odrzucone.

- (236) Stowarzyszenia użytkowników⁽⁶¹⁾ twierdziły ponadto, że unijni producenci azotanu amonu byli w stanie ustalić sztucznie zawyżone ceny w celu osiągnięcia znacznego poziomu zysku. Komisja Europejska stwierdziła natomiast, że unijny przemysł azotanu amonu powinien osiągnąć docelowy zysk w wysokości 8 % w normalnych warunkach rynkowych.
- (237) Komisja zauważyła, że docelowy zysk zastosowany do ustalenia ceny docelowej w celu obliczenia poziomu szkody uznano za odpowiedni minimalny zysk, jak stwierdzono w ostatnim przeglądzie okresowym⁽⁶²⁾, którego przemysł Unii mógłby się spodziewać przy braku dumpingu wyrządzającego szkodę. Fakt, że przemysł, o którym mowa, był w stanie osiągnąć jeszcze wyższe marże zysku, świadczy o skuteczności obowiązujących środków i rentowności przemysłu Unii. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (238) Stowarzyszenia użytkowników⁽⁶³⁾ twierdziły, że wysokie ceny azotanu amonu mają również wpływ na ceny azotanu amonowo-wapniowego, a dla niego oszacowano podobne premie rynkowe (irlandzcy rolnicy używają azotanu amonowo-wapniowego, ponieważ azotan amonu jest zakazany w Irlandii).
- (239) Po pierwsze azotan amonowo-wapniowy nie wchodzi w zakres obecnego dochodzenia. Po drugie obowiązujące środki nie uniemożliwiają przedsiębiorstwom z Rosji (lub z innych państw trzecich) produkcji i wywozu azotanu amonowo-wapniowego na rynek unijny (w odniesieniu do tego produktu nie stosuje się ceł antydumpingowych ani antysubsydyjnych); co więcej, stwierdzono, że jego cena na rynku unijnym może być atrakcyjna. Po trzecie jest rzeczą naturalną, że ceny nawozów azotowych, których głównym surowcem jest gaz, ściśle ze sobą korelują, a zatem ceny azotanu amonu i azotanu amonowo-wapniowego mogą podlegać tym samym tendencjom. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (240) Po ujawnieniu stowarzyszenia użytkowników⁽⁶⁴⁾ powtórzyły swoje twierdzenie dotyczące zachowania antykonkurencyjnego nadmiernie chronionych producentów nawozu i zakłóceń w handlu wywołanych przez poważne bariery wejścia na unijny rynek nawozów (twierdząc, że te bariery w handlu (cła i cła antydumpingowe) stłumiły konkurencję, co umożliwiło producentom unijnym wspólne narzucenie nadzwyczaj wysokich cen), bez przedstawienia dowodów potwierdzających. Ponadto domniemany nadmierny charakter cen unijnych omówiono w motywie 244. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (241) Te same stowarzyszenia użytkowników twierdziły następnie, że Komisja nie przeprowadziła kompleksowej perspektywicznej (tj. obejmującej czas po ODP) oceny dotyczącej spadku cen gazu⁽⁶⁵⁾ i równoległego wzrostu cen azotanu amonu (na podstawie prognoz opartych na badaniach rynkowych⁽⁶⁶⁾) w Unii.
- (242) W rzeczywistości według Banku Światowego⁽⁶⁷⁾ cena gazu ziemnego w Europie zaczęła spadać w 2019 r., a rosła znowu w 2021 r., a następnie w 2023 r. osiągnęła poziom z 2016 r. (początku okresu badanego). W następstwie ustaleń tego dochodzenia, jak opisano szczegółowo w motywie 223, w okresie badanym cena sprzedaży azotanu amonu kształtowała się zgodnie z tendencją cen gazu ziemnego w Unii. Nie ma zatem powodów, aby spodziewać się zmiany tendencji w przyszłości. Nie przedstawiono żadnych dodatkowych dowodów dotyczących zmian cen azotanu amonu w stosunku do cen gazu ziemnego w Unii, które pozwoliłyby zakwestionować związek tych dwóch cen. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (243) Te same stowarzyszenia użytkowników twierdziły ponadto, że wbrew wszelkim dostępnym faktom⁽⁶⁸⁾ Komisja zaprzeczyła istnieniu znacznej „premi rynkowej” dotyczącej azotanu amonu w Unii w porównaniu z azotanem amonu w pozostałych regionach.

⁽⁶¹⁾ AGPB, IFA.

⁽⁶²⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1722.

⁽⁶³⁾ AGPB, IFA.

⁽⁶⁴⁾ AGPB, IFA.

⁽⁶⁵⁾ Źródło: Prognoza Banku Światowego dotycząca cen towarów.

⁽⁶⁶⁾ Uwagi AGPB i IFA z dnia 21 kwietnia 2020 r. (t20.003085) oraz z dnia 5 października 2020 r. (t20.006054).

⁽⁶⁷⁾ Źródło: prognoza Banku Światowego dotycząca cen towarów.

⁽⁶⁸⁾ Uwagi AGPB i IFA z dnia 5 listopada 2019 r. (t19.005682).

- (244) Po pierwsze, tzw. „ premia rynkowa ” obliczona przez stowarzyszenia użytkowników stanowiła różnicę między cenami kasowymi azotanu amonu (tj. obowiązującymi w zawartych transakcjach sprzedaży, ofertach zakupu i sprzedaży) we Francji i w regionie Morza Czarnego w okresie badanym ⁽⁶⁹⁾. Nie mogły one zatem być rozstrzygające przy porównywaniu ich z rzeczywistymi cenami azotanu amonu obowiązującymi w zawartych i zweryfikowanych transakcjach sprzedaży producentów unijnych objętych próbą ⁽⁷⁰⁾, jak opisano szczegółowo w motywie 199. Po drugie, w okresie objętym niniejszym dochodzeniem rzeczywiste ceny azotanu amonu w Unii były niższe od cen kasowych azotanu amonu w regionie Morza Czarnego ⁽⁷¹⁾ (przedstawionych przez stowarzyszenia w listopadzie 2019 r. ⁽⁷²⁾) w przypadku wszystkich przedsiębiorstw objętych próbą. Poniżej przedstawiono dwa zestawy cen.

Tabela 12

Ceny kasowe azotanu amonu w regionie Morza Czarnego a średnie ceny sprzedaży unijnych producentów w Unii

	2016	2017	2018	OD
Azotan amonu luzem, poziom dostawy: FCA na Morzu Czarnym, do portu UE (EUR/t)	[192–197]	[212–217]	[200–205]	[210–215]
Średnia cena sprzedaży unijnych producentów w Unii (EUR/t)	191	199	204	219

Źródło: Uwagi AGPB i IFA z dnia 5 listopada 2019 r. oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (245) Jak wynika z danych przedstawionych przez stowarzyszenie rolników oraz zweryfikowanych danych dotyczących sprzedaży przemysłu Unii, w latach 2016 i 2017 ceny w Unii były w rzeczywistości niższe od cen światowych przedstawionych przez stowarzyszenie rolników. W 2018 r. były one na podobnym poziomie, a następnie w ODP ceny w Unii były tylko nieznacznie wyższe (o mniej niż 9 EUR/t lub mniej niż 4 %). W związku z tym w 3 z 4 badanych okresów ceny w Unii były albo niższe od cen uznawanych przez rolników za ceny światowe, albo były na tym samym poziomie. Sam wzrost do mniej niż 4 % powyżej poziomu uznawanego za „cenę światową” w ODP nie był ani stały, ani znaczny. Domniemanego istnienia premii na rynku unijnym nie poparto zatem dowodami przedstawionymi przez stowarzyszenie rolników w ramach kontroli krzyżowej z danymi zweryfikowanymi w trakcie dochodzenia. Po trzecie, cena kasowa w regionie Morza Czarnego w ODP ponownie przedstawiona przez stowarzyszenia w ich uwagach dotyczących ujawnienia ⁽⁷³⁾ spadła w porównaniu z ceną przedstawioną w listopadzie 2019 r. ⁽⁷⁴⁾ (z pierwotnie zgłoszonych [210–215] EUR/t do 178 EUR/t). Nie złożono żadnego wyjaśnienia zaistniałej różnicy. Co więcej, cena kasowa azotanu amonu w regionie Morza Czarnego stanowiła głównie cenę rosyjskich i gruzińskich eksporterów azotanu amonu i reprezentowała ceny w tym pojedynczym regionie. Nie można było zatem uznać jej za cenę światową. Na tej podstawie twierdzenie stron zostało odrzucone.
- (246) Po ujawnieniu stałe przedstawicielstwo Federacji Rosyjskiej stwierdziło, że przemysł Unii znajdował się w stabilnej sytuacji i dobrej kondycji finansowej. Zyskały one na spadku cen gazu. Niektóre wskaźniki, takie jak zatrudnienie, jednostkowa cena sprzedaży, średnie koszty pracy oraz inwestycje, wykazywały stałą tendencję rosnącą.
- (247) Należy przypomnieć, że takie były faktycznie ustalenia niniejszego dochodzenia w okresie badanym. Prawdopodobną sytuację przemysłu Unii w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków przeanalizowano oddzielnie od szkody w motywach 298–303.

⁽⁶⁹⁾ Uwagi AGPB i IFA z dnia 5 listopada 2019 r. (t19.005682).

⁽⁷⁰⁾ Rzeczywiste ceny azotanu amonu w Unii oparto na zweryfikowanych odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów unijnych objętych próbą, przy czym cenę sprzedaży określono na poziomie *ex-works* (fabryki), tj. wartości sprzedaży bez uwzględnienia kosztów transportu do lokalu klienta; bez VAT; bez uwzględnienia dopuszczalnych not kredytowych i zniżek handlowych (zniżek naliczanych bezpośrednio na fakturze).

⁽⁷¹⁾ Na etapie dostarczenia na granicę UE.

⁽⁷²⁾ Uwagi AGPB i IFA z dnia 5 listopada 2019 r. (t19.005682).

⁽⁷³⁾ Uwagi AGPB i IFA z dnia 5 października 2020 r. (t20.006054).

⁽⁷⁴⁾ Uwagi AGPB i IFA z dnia 5 listopada 2019 r. (t19.005682).

- (248) Nie dostarczając dowodów, ta sama zainteresowana strona powtórzyła twierdzenie, że producenci azotanu amonu dominują na rynku unijnym i są niemal jedynymi dostawcami, co w rezultacie szkodzi użytkownikom końcowym i sektorowi rolnemu Unii. Wprowadzenie środków dotyczących azotanu amonu w Unii doprowadziło do zakłócenia konkurencji, inflacji cen azotanu amonu w Unii oraz do różnic między cenami w Unii i na świecie.
- (249) Bez dalszych dowodów oraz mając na uwadze, że podobne twierdzenia dotyczące udziału przemysłu Unii w rynku oraz cen azotanu amonu w Unii w okresie badanym omówiono w motywach 222–223 i 225, twierdzenie strony zostało odrzucone.
- (250) Kilka zainteresowanych stron ⁽⁷⁵⁾ twierdziło, że analiza przemysłu Unii opierała się na oczywistym błędzie w ocenie, ponieważ w swoich ustaleniach Komisja wyraźnie wykluczyła „stabilizowany” azotan amonu. W szczególności we wskaźnikach mikro- ani makroekonomicznych nie uwzględniono żadnych danych dotyczących „stabilizowanego” azotanu amonu. Ponadto na podstawie przedstawionej przez nich bazy danych zawierającej informacje o rynku twierdziły one, że w przypadku uwzględnienia „stabilizowanego” azotanu amonu konsumpcja azotanu amonu w Unii była znacznie większa, niż wskazano w motywie 172.
- (251) Zgodnie z sekcją 4.5.2 wskaźniki makroekonomiczne uzyskano oprócz innych wymienionych źródeł ze zweryfikowanych danych przekazanych przez przemysł Unii, na podstawie badań Fertilizers Europe, które obejmowały pełny zakres produktu objętego przeglądem, jak opisano w motywie 54. W szczególności, jeżeli chodzi o „stabilizowany” azotan amonu, w ramach tych badań zebrano dane dotyczące azotanu amonu, do którego dodano fosforowy lub potasowy składnik odżywczy.
- (252) Jeżeli chodzi o konsumpcję w Unii, weryfikacje sprzedaży producentów unijnych objętych i nieobjętych próbą na rynku unijnym potwierdziły, że oba zbiory danych obejmowały pełny zakres produktu objętego przeglądem, jak opisano w motywie 54. W szczególności, jeżeli chodzi o „stabilizowany” azotan amonu, w ramach badań Fertilizers Europe i kwestionariuszy wypełnionych przez producentów unijnych zebrano dane dotyczące azotanu amonu, do którego dodano fosforowy lub potasowy składnik odżywczy. Ponadto, sumując sprzedaż azotanu amonu, NK (azotan amonu z dodatkiem potasowego składnika odżywczego) oraz NP (azotan amonu z dodatkiem fosforowego składnika odżywczego) ⁽⁷⁶⁾ producentów unijnych w UE z bazy danych zawierającej informacje o rynku, przekazanej przez te zainteresowane strony ⁽⁷⁷⁾, otrzymano wielkość sprzedaży w dużej mierze zgodną z całkowitą wielkością sprzedaży producentów unijnych, o której mowa w motywie 193.
- (253) Podobnie statystyki dotyczące przywozu z Rosji i wszystkich innych państw trzecich były oparte na kodach TARIC, dlatego zawierały wszystkie kody wskazane w motywie 54. Potwierdzono zatem, że analiza przemysłu Unii i konsumpcji w Unii obejmuje pełny zakres produktu objętego przeglądem określony w motywie 54. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (254) Te same zainteresowane strony twierdziły, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie przy ustalaniu próby producentów unijnych. W szczególności próba nie odzwierciedlała kosztów produkcji całego przemysłu Unii, ponieważ dwóch producentów objętych próbą (AB Achema i Grupa Azoty Zakłady Azotowe Puławy S.A.) poniosło rzekomo sztucznie zawyżone koszty gazu ziemnego. Twierdzili oni również, że w ustaleniach dochodzenia nie było informacji na temat tego, czy ceny gazu płacone przez tych dwóch producentów unijnych były reprezentatywne dla unijnych cen rynkowych gazu ani na temat tego, w jaki sposób badano tę kwestię.
- (255) Próba składa się z trzech producentów unijnych zlokalizowanych na Litwie, w Polsce i we Francji i jest reprezentatywna względem całości przemysłu Unii, zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W tym kontekście należy wyjaśnić, że standardowa praktyka weryfikacji obejmuje sprawdzenie, czy ceny surowców podane w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu są cenami stosowanymi w warunkach pełnej konkurencji (mianowicie, czy wartość surowców zapisanych w kosztach produkcji jest zgodna z wartością wolnorynkową). Koszty surowców dostarczonych przez dwóch producentów unijnych objętych próbą zostały zatem poddane kontroli krzyżowej z publicznie dostępnymi informacjami ⁽⁷⁸⁾ i były zgodne z dominującymi cenami rynkowymi oraz ich zmianami w Unii w całym okresie badanym. Chociaż ceny gazu i inne koszty związane z pozyskiwaniem gazu mogą się wyraźnie różnić w poszczególnych państwach członkowskich, ustalenia Komisji były oparte na reprezentatywnej

⁽⁷⁵⁾ Rosyjskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów, Grupa EuroChem (spółka akcyjna „Nevinnomyssky Azot”, spółka akcyjna „Azot”) i spółka akcyjna Uralchem.

⁽⁷⁶⁾ Wielkości zgłoszone jako siarczanoazotan amonu i inny azot prosty wskazywały jedynie szacunkowe dostawy (= zużycie – przywóz), które nie zostały uwzględnione, ponieważ przywóz z tego źródła opierał się na 8-cyfrowym kodzie CN i mógł obejmować inne produkty (natomiast Komisja stosuje 10-cyfrowy kod TARIC).

⁽⁷⁷⁾ Uwagi do ogólnego dokumentu ujawniającego informacje przedstawione przez Rosyjskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów, Grupę EuroChem (spółka akcyjna „Nevinnomyssky Azot”, spółka akcyjna „Azot”) i spółkę akcyjną Uralchem, t20.006223.

⁽⁷⁸⁾ Prognoza Banku Światowego dotycząca cen towarów; Monitor rynku AMIS, Przegląd nawozów.

próbie trzech producentów unijnych. Biorąc pod uwagę, że w Polsce i na Litwie ma miejsce znacząca produkcja azotanu amonu (31 % całkowitej produkcji unijnej oraz 43 % współpracujących producentów unijnych azotan amonu w ODP), Komisja słusznie stwierdziła, że ustalenie obejmujące dane przekazane przez tych dwóch producentów unijnych objętych próbą pozyskujących gaz jest reprezentatywne dla całego przemysłu Unii. W związku z tym argument ten został odrzucony.

- (256) Te same zainteresowane strony twierdziły ponadto, że motyw 200 dotyczy wzrostu cen surowca, tj. gazu ziemnego, który stanowił przyczynę wzrostu kosztów produkcji przemysłu Unii. Komisja powinna była jednak ujawnić dane potwierdzające to twierdzenie, tj. ceny zakupu gazu ziemnego producentów unijnych objętych próbą. Twierdziły one, że publicznie dostępne ceny gazu w Unii nie przyczyniają się do rozwiania obaw dotyczących zmian cen zakupu gazu ziemnego producentów unijnych objętych próbą. Dodały, że Komisja powinna była również potwierdzić, w jakim stopniu ustalenia, o których mowa w motywie 200, mają zastosowanie do przedsiębiorstwa Yara France, które nie kupuje gazu do produkcji azotan amonu, oraz że stwierdzenie (zawarte w tym samym motywie), iż gaz jest najważniejszym surowcem do produkcji azotan amonu, stanowiącym ponad 60 % całkowitych kosztów produkcji, nie odnosi się do wszystkich trzech producentów unijnych objętych próbą.
- (257) Komisja potwierdza, że koszt produkcji za tonę określony w motywie 200 jest średnią ważoną kosztu produkcji za tonę wszystkich trzech producentów unijnych objętych próbą. Fakt, że dwóch spośród producentów unijnych objętych próbą jest zintegrowanych pionowo i produkuje na miejscu surowce pośrednie do produkcji azotan amonu, takie jak amoniak, podczas gdy trzeci producent unijny objęty próbą kupuje go, nie jest sprzeczny ze stwierdzeniem, że gaz ziemny jest najważniejszym surowcem do produkcji azotan amonu, odpowiadającym za ponad 60 % całkowitych kosztów produkcji. Koszt produkcji azotan amonu jest bowiem bezpośrednio zależny od kosztu gazu ziemnego (w przypadku producentów zintegrowanych pionowo) albo od kosztu amoniaku, który jest surowcem pośrednim produkowanym z gazu ziemnego i którego cena jest również zależna od ceny gazu ziemnego. Koszty surowców dostarczanych przez dwóch producentów unijnych objętych próbą podane przez nich w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu zostały poddane kontroli krzyżowej z publicznie dostępnymi informacjami⁽⁷⁹⁾ i ustalono, że są zgodne z dominującymi cenami rynkowymi oraz ich zmianami w Unii w całym okresie badanym. W związku z powyższym argumenty te zostały odrzucone.
- (258) Te same zainteresowane strony twierdziły również, że Komisja powinna była wyjaśnić, na jakiej podstawie stwierdziła i zweryfikowała, że w Unii wystąpiło opóźnienie czasowe między obniżką cen gazu i obniżką cen azotan amonu w ODP oraz jakie były powody takiego opóźnienia (motyw 223).
- (259) Należy wyjaśnić, że ceny azotan amonu stosowane przez producentów unijnych objętych próbą w ODP zostały określone w ich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu według transakcji, a zatem mogły być obliczane dla każdego miesiąca ODP. Z kolei dane dotyczące miesięcznych zmian cen gazu w Unii udostępniał Bank Światowy⁽⁸⁰⁾. Te dwa zbiory danych były podstawą wniosku przedstawionego w motywie 223. Jak wyjaśniono w tym motywie, powodem kilkumiesięcznego opóźnienia był fakt, że na początku ODP ceny azotan amonu musiały najpierw pokryć koszty produkcji/dorównać kosztom produkcji (tzn. rosły, ponieważ były niższe od kosztów produkcji ponoszonych przez niektórych producentów UE objętych próbą, co znalazło odzwierciedlenie w spadku zysku w 2018 r.), a następnie wykazywały tę samą tendencję spadkową.
- (260) Inny rosyjski producent eksportujący twierdził coś przeciwnego, mianowicie że koszt gazu ziemnego i ceny azotan amonu wykazują odmienne tendencje. Na dowód tego przedstawił ceny kasowe azotan amonu (tj. ceny stosowane przy zawartych transakcjach sprzedaży, ofertach zakupu i sprzedaży) w poszczególnych regionach w porównaniu z cenami gazu ziemnego publikowanymi przez Bank Światowy i MFW.
- (261) Po pierwsze, ceny kasowe azotan amonu nie mogły być rozstrzygające w porównywaniu z rzeczywistymi cenami azotan amonu *ex-works* obowiązującymi w zawartych i zweryfikowanych transakcjach sprzedaży producentów unijnych objętych próbą, jak wykazano w motywie 199, ponieważ obejmowały one ceny uwzględnione w ofertach zakupu i sprzedaży, które niekoniecznie zostały zrealizowane. Ponadto ceny kasowe pochodzą tylko z jednego państwa członkowskiego, tj. Francji, podczas gdy ceny rzeczywiste stosowane przez Komisję pochodzą z reprezentatywnej próby trzech państw członkowskich: Francji, Litwy i Polski. Po drugie, jak wyjaśniono w tym samym motywie, w okresie badanym na wzrost cen azotan amonu w Unii wpływ miał wzrost kosztów produkcji, w szczególności

⁽⁷⁹⁾ Prognoza Banku Światowego dotycząca cen towarów; Monitor rynku AMIS, Przegląd nawozów.

⁽⁸⁰⁾ Prognoza Banku Światowego dotycząca cen towarów.

gazu ziemnego. Zgodnie ze szczegółowym opisem zawartym w motywie 257 koszty surowców dwóch producentów unijnych objętych próbą (w tym gazu ziemnego) były zgodne z dominującymi cenami rynkowymi oraz ich zmianami w Unii w całym okresie badanym. W okresie badanym koszty gazu ziemnego i azotanu amonu w Unii wykazywały zatem taką samą tendencję. W związku z tym argument ten został odrzucony.

- (262) Ten sam rosyjski producent eksportujący twierdził, że w odniesieniu do cen azotanu amonu w Unii ustalonych w niniejszym dochodzeniu (motyw 199) zabrakło wyjaśnienia sposobu ich obliczania. Strona ta utrzymywała, że ceny te były cenami *ex-works* w Polsce i na Litwie. Ponadto twierdziła, że Komisja odliczyła koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk powiązanych przedsiębiorstw handlowych tych producentów unijnych w celu sformułowania cen *ex-works*.
- (263) Należy wyjaśnić, że ceny azotanu amonu producentów unijnych objętych próbą określono w ich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ceny te nie zostały obliczone przez Komisję; zostały natomiast zweryfikowane podczas odpowiednich wizyt weryfikacyjnych przeprowadzonych u producentów unijnych. Ceny azotanu amonu podane w motywie 199, w tabeli 8 odnoszą się do zweryfikowanych danych wszystkich trzech producentów unijnych objętych próbą. Kwestionariusz wraz z instrukcjami dla producentów unijnych objętych próbą, w ramach którego zebrano informacje na temat tych cen, jest dostępny na stronie internetowej DG TRADE⁽⁸¹⁾. Wskazano w nim, że informacje na temat cen sprzedaży zgromadzono na poziomie *ex-works* (fabryki) (tj. wartości sprzedaży bez uwzględnienia kosztów transportu do lokalu klienta), bez VAT oraz bez uwzględnienia not kredytowych i zniżek handlowych. Nie odliczono żadnych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ani zysków powiązanych przedsiębiorstw handlowych. Są to zatem ceny *ex-works* wszystkich trzech producentów unijnych objętych próbą. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (264) Ten sam rosyjski producent eksportujący twierdził, że średnie ceny eksportowe stosowane przez producentów unijnych w odniesieniu do wywozu na rynki państw trzecich nie mogły być wyższe od ich cen na rynku unijnym, jak opisano szczegółowo w motywie 227. Nawijając do ustaleń rządu australijskiego nakładającego cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu ze Szwecji w 2019 r.⁽⁸²⁾, wspomniany producent argumentował, że ceny producentów unijnych na rynkach państw trzecich były potencjalnie cenami dumpingowymi.
- (265) Jak wskazano w motywie 227, ceny azotanu amonu producentów unijnych na rynkach państw trzecich oparto na danych Eurostatu⁽⁸³⁾. Na tej podstawie ceny stosowane w odniesieniu do Chin, Ukrainy i Brazylii wynosiły w ODP odpowiednio 426 EUR/t, 308 EUR/t i 375 EUR/t na poziomie FOB. Średnia cena eksportowa określona dla państw trzecich (ogółem) wynosiła w tym samym okresie 397 EUR/t na poziomie FOB. Ceny te przewyższały średnie ceny sprzedaży przemysłu Unii w UE w ODP. Cła antydumpingowe nałożone na Szwecję w Australii dotyczą tylko jednego państwa członkowskiego i innego okresu, dlatego nie wywołują wątpliwości w zakresie ustaleń Komisji w niniejszym przeglądzie. Wniosek strony został zatem odrzucony.
- (266) Kilka zainteresowanych stron⁽⁸⁴⁾ twierdziło również, że Komisja powinna była wyjaśnić, na jakiej podstawie doszła do wniosku i zweryfikowała następujące stwierdzenie: „ponadto ceny azotanu amonu są również uzależnione od cen mocznika będących czynnikiem w negocjacjach cenowych” (motyw 222).
- (267) To konkretne stwierdzenie zostało przedstawione w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonej przez producenta unijnego objętego próbą⁽⁸⁵⁾. Mocznik jest towarem globalnym, którego cena również kształtuje się zgodnie z ceną gazu ziemnego będącego jego głównym surowcem⁽⁸⁶⁾. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że cena mocznika jest jednym z czynników wpływających na cenę azotanu amonu.
- (268) Te same zainteresowane strony twierdziły również, że Komisja powinna była wyjaśnić, w jaki sposób ustalono, że „cena gazu w Unii była wyższa niż na wielu innych rynkach” (motyw 222).

⁽⁸¹⁾ http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2410

⁽⁸²⁾ https://www.industry.gov.au/sites/default/files/adc/public-record/473-066_-_notice_-_adn_2019-057_-_findings_in_relation_to_a_-_dumping_investigation.pdf

⁽⁸³⁾ Poziom 8-cyfrowego kodu CN, w tym wszystkie kody obejmujące produkt objęty przeglądem.

⁽⁸⁴⁾ Rosyjskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów, Grupa EuroChem (spółka akcyjna „Nevinnomyssky Azot”, spółka akcyjna „Azot”) i spółka akcyjna Uralchem.

⁽⁸⁵⁾ Jak wskazano w odpowiedzi na pytanie zawarte w kwestionariuszu dostępnym dla zainteresowanych stron, t19.006120.

⁽⁸⁶⁾ Przeglądy rynków rolnych UE, Nawozy w UE, Komisja Europejska, DG AGRI, t20.004387.

- (269) Wniosek ten wyciągnięto na podstawie ogólnodostępnego kwartalnego sprawozdania na temat europejskich rynków gazu ⁽⁸⁷⁾, w którym porównano średnią cenę detaliczną gazu przemysłowego w UE wynoszącą w ODP około 2,5 centa/kWh z cenami niektórych ważnych partnerów handlowych UE oraz znaczących producentów azotanu amonu, w tym Rosji. Jak zgłoszono, detaliczne ceny gazu przemysłowego wynosiły w ODP mniej niż 1 cent/kWh w Rosji i około 1,2 centa/kWh w Stanach Zjednoczonych.
- (270) Szereg zainteresowanych stron ⁽⁸⁸⁾ utrzymywało ponadto, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie przy ustalaniu próby producentów unijnych. W szczególności nie uznała, że szkoda w sprawie dotyczącej mieszaniny mocznika i azotanu amonu ⁽⁸⁹⁾ może mieć wpływ na sprawę dotyczącą azotanu amonu.
- (271) Fakt, że produkcja azotanu amonu może mieć wpływ na wszystkie linie produkcyjne wyższego szczebla (amoniak, kwas azotowy), niższego szczebla (mieszanina mocznika i azotanu amonu) i powiązane (azotan amonowo-wapniowy, A5, mocznik) (o których mowa w motywie 350), nie jest sprzeczny z faktem, że szkoda (odzwierciedlona w różnych wskaźnikach ekonomicznych, w tym we wskaźniku kosztu produkcji) może być wyraźnie przypisana do konkretnego produktu. Ponadto Komisja nie stwierdziła w ODP szkody wyrządzonej przemysłowi Unii związanej z azotanem amonu i oparła swój wniosek, że nie należy dopuścić do wygaśnięcia środków, na analizie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody. Komisja uznała zatem, że twierdzenie to było nie tylko błędne, ale również nieistotne ze względu na stan faktyczny tej sprawy. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (272) Szereg zainteresowanych stron ⁽⁹⁰⁾ powtórzyło twierdzenie, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie przy ustalaniu próby producentów unijnych. Według tych stron producenci unijni objęci próbą nie byli reprezentatywni dla pełnego zakresu produktu podobnego, ponieważ nie produkowali „stabilizowanego” azotanu amonu i azotanu amonu klasy przemysłowej, a zatem jedynie częściowo odzwierciedlali przemysł Unii. Ponadto twierdziły one, że Komisja wybrała dwóch producentów unijnych, którzy byli powiązani z producentami rosyjskimi: Grupa Azoty Zakłady Azotowe Puławy S.A. była powiązana z rosyjskimi producentami; natomiast inny z producentów unijnych objętych próbą nabywał rosyjski azotan amonu w celu dokonywania jego przywozu na całym świecie, w tym na rynek unijny.
- (273) Zgodnie z motywem 33 wspomniani producenci unijni objęci próbą byli największymi unijnymi producentami azotanu amonu pod względem wielkości produkcji i sprzedaży. Odpowiadali oni za 30 % całkowitej produkcji produktu podobnego (tj. łącznie ze „stabilizowanym” azotanem amonu i azotanem amonu klasy przemysłowej) w Unii w ODP. Próba producentów unijnych była zatem reprezentatywna względem całości przemysłu Unii, zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Ponadto nie istnieje prawny wymóg, by próba producentów obejmowała wszystkie rodzaje produktów objętych dochodzeniem, aby próba ta była reprezentatywna. W tym sensie próbą objęto producentów unijnych wytwarzających typy produktów bezpośrednio konkurujące z przedmiotowym przywozem. Ponadto w analizowanej sprawie Komisja nie stwierdziła żadnej szkody na rzecz przemysłu Unii. Odrzucono zatem argument, że próba producentów unijnych nie była reprezentatywna względem całości przemysłu Unii.
- (274) W odniesieniu do domniemanego powiązania dwóch producentów unijnych objętych próbą z producentami rosyjskimi Komisja ustaliła, na podstawie informacji zebranych w toku dochodzenia, że oba objęte próbą przedsiębiorstwa uznano za producentów unijnych w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Jeżeli chodzi o Grupę Azoty Zakłady Azotowe Puławy S.A. rosyjski producent eksportujący posiadał mniejszościowy udział w spółce tego producenta unijnego za pośrednictwem spółki holdingowej i nie istniały między nimi powiązania handlowe. Jeżeli chodzi o drugiego producenta unijnego objętego próbą, jak wyjaśniono w motywie 309, handel rosyjskim azotanem amonu był prowadzony przez podmioty z grupy, do której należy ten producent unijny, i nie był on istotny w odniesieniu do tego producenta unijnego objętego próbą ⁽⁹¹⁾. Nie było powodów do wyłączenia tych przedsiębiorstw z definicji przemysłu Unii i w związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (275) Jeden z rosyjskich producentów eksportujących twierdził, że wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych producentów unijnych obliczono nieprawidłowo, ponieważ był oparty na mocach produkcyjnych w zakresie granulacji wieżowej. Obaj producenci unijni objęci próbą wytwarzali mieszaninę mocznika i azotanu amonu oraz azotan

⁽⁸⁷⁾ Kwartałne sprawozdanie dotyczące europejskich rynków gazu, wydanie 4, czwarty kwartał 2019 r., Komisja Europejska, DG ds. Energii, t20.003589.

⁽⁸⁸⁾ Rosyjskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów, Grupa EuroChem (spółka akcyjna „Nevinnomyssky Azot”, spółka akcyjna „Azot”) spółka akcyjna Uralchem i grupa Acron.

⁽⁸⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1688.

⁽⁹⁰⁾ Rosyjskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów, Grupa EuroChem (spółka akcyjna „Nevinnomyssky Azot”, spółka akcyjna „Azot”) i spółka akcyjna Uralchem.

⁽⁹¹⁾ Jak wynika ze sprawozdań rocznych grupy, przychody generowane przez tę grupę (około 75 % przychodów pochodziło ze sprzedaży nawozów) w Ameryce Łacińskiej stanowiły mniej niż 10 % wszystkich przychodów grupy.

amonu, wykorzystując ten sam produkt pośredni – stopiony azotan amonu. Strona twierdziła, że dla tych producentów dostępność stopionego azotanu amonu stanowi wąskie gardło i że wykorzystanie mocy produkcyjnych dla tych producentów należy obliczać na podstawie dostępnego stopionego azotanu amonu lub na podstawie rzeczywistej produkcji azotanu amonu. Argument ten został odrzucony z powodów wyjaśnionych w motywie 110.

- (276) Ten sam rosyjski producent eksportujący twierdził, że porównanie cen przez Komisję (obliczenie podcięcia cenowego) było statyczne i nie uwzględniono w nim zmian zachodzących w czasie oraz nie połączono go z innymi istotnymi faktami (takimi jak zmiany cen, wzrost udziałów w rynku, zastępowalność produktów, rodzaje produktów, w odniesieniu do których stwierdzono podcięcie cenowe). Tego rodzaju badanie powinno obrazować zmiany cen i tendencji pod względem relacji pomiędzy cenami przywożonych towarów a cenami krajowych produktów podobnych.
- (277) Obliczenie podcięcia cenowego zwyczajowo przeprowadzono dla ODP i dotyczyło typów produktu (numery kontrolne produktu ustalone dla niniejszego dochodzenia), które były przedmiotem handlu producentów rosyjskich. Obliczenie podcięcia cenowego oparto na ograniczonych wielkościach przywozu w ODP, które uznano za niereprezentatywne. Dlatego znaczenie wszelkich wniosków wyciągniętych z tych obliczeń może być jedynie ograniczone. W związku z tym na tej podstawie nie można było dokonać prognoz w odniesieniu do przyszłej relacji między cenami przywozu z Rosji a cenami krajowych produktów podobnych. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (278) Ten sam rosyjski producent eksportujący twierdził, że odliczenie cła antydumpingowego nie ma uzasadnienia w obliczeniach podcięcia cenowego dla produktu towarowego, gdy cenę dyktuje podaż i popyt, nie przedstawiając wyjaśnienia tego twierdzenia.
- (279) W celu obliczenia podcięcia cenowego opisanego w sekcji 4.3.3, jak wyjaśniono w motywie 181, porównanie rosyjskich cen eksportowych stosowanych w wywozie do Unii z cenami producentów unijnych przeprowadzono przy użyciu dwóch metod – w jednej uwzględniono obowiązujące cła antydumpingowe, a w drugiej nie. W celu obliczenia potencjalnego podcięcia cenowego (w przypadku braku środków), o którym mowa w motywie 294, porównanie rosyjskich cen eksportowych stosowanych w wywozie do państw trzecich z cenami producentów unijnych nie obejmowało cel antydumpingowych, ponieważ było to częścią analizy prospektywnej. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (280) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że Komisja oparła się na niedokładnych i hipotetycznych obliczeniach, twierdząc, że rosyjskie produkty będące przedmiotem przywozu są wprowadzane do obrotu na rynku unijnym po wyrządzających szkodę cenach:
- (i) Komisja powinna również zapewnić, aby cenę rosyjskiego azotanu amonu porównano z ceną producentów unijnych na tym samym poziomie handlu, a zatem cenę importowej, którą uwzględniono do celów obliczenia podcięcia cenowego, nie można dostosować względem kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych i zysków powiązanych podmiotów handlowych ani do kosztów kredytu;
 - (ii) obiektywne porównanie cen do celów obliczenia podcięcia cenowego wymagało wprowadzenia dostosowań z tytułu różnic między azotanem amonu w postaci granulatu i bryłek;
 - (iii) prawdopodobnego poziomu cen przywozu z Rosji nie należy porównywać z rzeczywistą ceną sprzedaży przemysłu Unii, ponieważ została ona sztucznie zawyżona ze względu na brak konkurencji spowodowany barierami rynkowymi;
 - (iv) obliczenia marginesu podcięcia cenowego należało dokonać wyłącznie na podstawie sprzedaży stabilizowanego azotanu amonu prowadzonej przez Uralchem do Unii;
 - (v) nie było uzasadnienia dla wyłączenia przywozu powyżej dwóch milionów ton przy szacowaniu prawdopodobnego poziomu cen przywozu z Rosji, o którym mowa w motywie 294.
 - (vi) Komisja nie powinna wykorzystywać uprawnień do sprzedaży w UE, jeżeli sprzedaż w UE uznano by za niereprezentatywną. Ponadto, wykorzystując takie uprawnienia w UE, Komisja nie dokonała ich prawidłowego obliczenia, w szczególności w odniesieniu do kosztów transportu do granicy UE.
- (281) W odniesieniu do obliczenia podcięcia cenowego na podstawie rzeczywistej rosyjskiej sprzedaży eksportowej na rynek unijny Komisja podkreśliła, że jej decyzja o rozszerzeniu obowiązujących środków nie opiera się na podcięciu cenowym, które stwierdzono w ODP. Po pierwsze Komisja stwierdziła, że przemysł Unii nie poniósł szkody w ODP. Po drugie, jak przyznało kilka stron, obliczenie podcięcia cenowego było oparte na ograniczonych wielkościach przywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, które uznano za niereprezentatywne. W związku z tym stwierdzenie podcięcia cenowego w ODP ma ograniczone znaczenie w kontekście sytuacji przemysłu Unii w ODP.

- (282) Jeżeli chodzi o obliczenie podcięcia cenowego, o których mowa w motywie 294, miało one na celu oszacowanie potencjalnego poziomu podcięcia cenowego w przyszłości w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków. Zatem ten potencjalny poziom podcięcia cenowego i skonstruowane ceny CIF (oparte na cenach eksportowych na rynki państw trzecich) wykorzystano jedynie jako wskaźniki zastępcze. Działanie to przeprowadzono w celu ustalenia prawdopodobnej ceny importowej. Uwzględniając powyższe, w odniesieniu do ppkt (i) streszczonego w motywie 280, dostosowania kwestionowane przez zainteresowane strony nie wpłynęłyby w sposób istotny na wniosek, że w przypadku braku środków antydumpingowych przywóz z Rosji prawdopodobnie wszedłby na rynek unijny po cenach dumpingowych i nadal znacząco podcinałby ceny producentów unijnych ⁽⁹²⁾.
- (283) Ppkt (ii), (iii) i (iv) podsumowane w motywie 280 omówiono odpowiednio w motywach 183, 244 i 73. Jeżeli chodzi o ppkt (v), Komisja nie wykluczyła przywozu powyżej dwóch milionów ton. Informacje przedstawione w motywie 294 i w przypisie do niego w rzeczywistości oznaczają, że Komisja rozpatrywała wywóz rosyjskich producentów eksportujących objętych próbą do wszystkich miejsc przeznaczenia, gdy w ODP wynosił on ponad dwa miliony ton. Jeżeli chodzi o ppkt (vi), Komisja wykorzystała jedynie niektóre koszty związane z transportem, które pozostały aktualne niezależnie od reprezentatywności wielkości i cen sprzedaży do UE. W związku z tym twierdzenia te zostały odrzucone. Ze względu na poufność szczegóły dotyczące domniemanych błędnych obliczeń w zakresie kosztów frachtu przedstawiono w osobnej odpowiedzi wystosowanej do przedsiębiorstwa. Komisja częściowo zgodziła się z uwagami dotyczącymi obliczeń, przedstawionymi przez przedsiębiorstwo. Wynikająca z tego zmiana poziomu CIF poniżej 1 % na poziomie ogólnokrajowym nie miała jednak żadnego istotnego wpływu na ustalenia Komisji w odniesieniu do podcięcia cenowego.
- (284) W związku z argumentami zainteresowanych stron, że Komisja nie ujawniła należycie metody stosowanej przy konstruowaniu wartości CIF dla producentów eksportujących objętych próbą, w dniach 30 września i 21 października 2020 r. Komisja dokonała dodatkowych ujawnień w odniesieniu do tej uwagi.

5. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (285) W motywie 214 Komisja stwierdziła, że przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Z tego względu Komisja zbadała następnie prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody spowodowanej pierwotnie przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Rosji w przypadku uchylecia środków.
- (286) W celu ustalenia prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody, w przypadku gdyby środki zostały uchylone, przeanalizowano następujące elementy: a) moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Rosji, b) prawdopodobne poziomy cen przywozu z Rosji w przypadku braku środków antydumpingowych oraz c) atrakcyjność rynku unijnego.
- (287) Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Rosji
- (288) Moce produkcyjne w Rosji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wynosiły ponad 10,5 mln ton, a szacowane wolne moce produkcyjne wynosiły 440 000 ton. Te wolne moce produkcyjne stwierdzone w Rosji wynosiłyby 6 % konsumpcji w Unii. W przypadku całkowitego przekierowania na rynek unijny znaczne wielkości mogłyby wciąż podlegać wywozowi i mogłyby mieć szczególnie duży wpływ na niektóre państwa członkowskie sąsiadujące z Rosją.
- (289) W świetle przyjętego przez rząd rosyjski planu działania na rzecz rozwoju produkcji nawozów mineralnych na okres do 2025 r. ⁽⁹³⁾ przewiduje się wzrost produkcji nawozów azotowych (azotan amonu jest jednym z najważniejszych) ⁽⁹⁴⁾, przy rosnącym udziale eksportu w wielkości produkcji, który w 2025 r. osiągnie 65 %. Wskazuje to, że większą część rosyjskiego przemysłu nawozów azotowych napędza eksport.
- (290) RFPA stwierdziło, że plan działania nie ma na celu promowania wywozu azotanu amonu do Unii.
- (291) W planie działania przewidziano zwiększenie produkcji nawozów azotowych do 11,7 mln ton w 2020 r. i 12,3 mln ton w 2025 r. Udział wywozu w wielkości produkcji nawozów azotowych ma wzrosnąć do 65 % w 2020 r., co wskazuje, że większą część rosyjskiego przemysłu nawozów azotowych napędza eksport. Zauważyło również, że popyt na nawozy mineralne (azotan amonu jest jednym z najważniejszych) na rynku rosyjskim nie przekroczy

⁽⁹²⁾ Marginesy podcięcia cenowego nadal mieściłyby się w przedziale 8–28 %, gdyby nie odliczono kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków podmiotów sprzedających w UE powiązanych z producentami eksportującymi ani kosztów kredytu.

⁽⁹³⁾ Rozporządzenie rządowe nr 532 z 29 marca 2018 r.

⁽⁹⁴⁾ Z 9,5 mln ton w 2016 r. do 11,7 mln ton w 2020 r. i 12,3 mln ton w 2025 r.

4–5 mln ton (w przeliczeniu na 100 % substancji czynnej) i nie przekroczy 40 % obciążenia istniejących mocy produkcyjnych. Rozwój rosyjskiego rynku nawozów mineralnych do 2025 r. będzie ograniczany przez niski poziom efektywnego popytu producentów rolnych i brak kultury stosowania nawozów mineralnych. Jak wyjaśniono w motywie 296, rynek unijny jest atrakcyjny dla rosyjskich producentów eksportujących. Biorąc pod uwagę tę kwestię oraz dane liczbowe omówione powyżej, nawet jeżeli plan działania nie dotyczył wyraźnie Unii, omawiany w nim wzrost produkcji potencjalnie może być przedmiotem wywozu na rynki państw trzecich, w tym na rynek unijny, zwłaszcza jeżeli środki zostaną zniesione.

(292) W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

5.1. Prawdopodobne poziomy cen przywozu z Rosji w przypadku braku środków antidumpingowych

(293) W motywie 169 stwierdzono, że w przypadku wygaśnięcia środków rosyjscy producenci eksportujący prawdopodobnie dokonywaliby wywozu dużych ilości azotanu amonu do Unii oraz że wywóz ten odbywałby się prawdopodobnie po cenach dumpingowych.

(294) Aby uwzględnić poziom cen rosyjskiego azotanu amonu bez stosowania środków, dokonano obliczenia mającego na celu oszacowanie potencjalnego poziomu podcięcia cenowego w przyszłości w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków, przy wykorzystaniu cen współpracujących producentów eksportujących stosowanych w wywozie do państw trzecich⁽⁹⁵⁾ i stwierdzono znaczne podcięcie cenowe wynoszące 24,0 %. Przy tych poziomach cen w krótkim czasie nastąpiłby gwałtowny wzrost przywozu azotanu amonu z Rosji.

(295) Rozpatrując te elementy łącznie, Komisja stwierdziła, że w przypadku wygaśnięcia środków przywóz z Rosji prawdopodobnie wejdzie na rynek unijny po cenach dumpingowych i podetnie ceny producentów unijnych, wywierając tym samym znaczącą presję cenową na producentów unijnych.

5.2. Atrakcyjność rynku unijnego

(296) Jak wspomniano w motywach 118 i 137, rynek unijny jest atrakcyjny pod względem rozmiaru i cen. Unia jest największym rynkiem azotanu amonu na świecie. Rynek unijny pozostaje atrakcyjny, jeżeli chodzi o ceny⁽⁹⁶⁾. Rosyjscy eksporterzy posiadają ugruntowane sieci dystrybucji nawozów w Unii, co ułatwia logistycznie wywóz. Ponadto ceny importowe z Rosji prawdopodobnie podcinają ceny przemysłu Unii na rynku UE, co dodatkowo wskazuje, że rynek unijny jest atrakcyjny dla rosyjskich producentów.

(297) Jak wspomniano w motywie 120, państwa takie jak Ukraina, Australia i Indie⁽⁹⁷⁾ nałożyły środki ochrony handlu na azotan amonu z Rosji. Jeżeli doszłoby do wygaśnięcia obecnych środków, przyczyniłoby się to do dalszego zwiększenia atrakcyjności rynku unijnego dla producentów rosyjskich, którzy napotykają większe trudności w wywozie na inne rynki państw trzecich.

5.3. Wpływ na przemysł unijny

(298) Jak stwierdzono w motywie 169 powyżej, w przypadku wygaśnięcia środków rosyjscy producenci azotanu amonu prawdopodobnie dokonywaliby wywozu dużych ilości azotanu amonu do Unii po cenach dumpingowych. Ponadto istnieją podstawy, by oczekiwać, że w związku z atrakcyjnością rynku unijnego opisaną w motywie 296 w przypadku uchylecia środków co najmniej część wolnych mocy produkcyjnych w Rosji zostanie skierowana na rynek unijny. Biorąc pod uwagę prawdopodobną przyszłą ewolucję rosyjskich cen eksportowych, jak wyjaśniono w motywie 294, jest prawdopodobne, że ceny przywozu z Rosji spowodują znaczne podcięcie cen przemysłu unijnego.

⁽⁹⁵⁾ Wielkość przywozu powyżej 2 mln ton.

⁽⁹⁶⁾ Największym rynkiem dla wywozu współpracujących rosyjskich przedsiębiorstw jest zdecydowanie Ameryka Łacińska. Ceny importowe z przedsiębiorstw współpracujących do Ameryki Łacińskiej były niższe niż do UE.

⁽⁹⁷⁾ Zob. półroczne sprawozdania państw z 2019 r. na stronie internetowej WTO https://www.wto.org/english/tratop_e/adp_e/adp_e.htm.

- (299) Pod względem w ujęciu realnym wygaśnięcie środków najprawdopodobniej pozwoliłoby rosyjskim producentom eksportującym na szybkie zdobycie udziałów w rynku unijnym. Przemysł Unii stanąłby wówczas w obliczu natychmiastowego spadku wielkości sprzedaży, udziału w rynku i wzrostu kosztów stałych na jednostkę. Przemysł azotanu amonu jest branżą kapitałochłonną, która musi utrzymywać określoną wielkość produkcji w celu utrzymania kosztów stałych na zrównoważonym poziomie. Wzrost kosztów stałych po zmniejszeniu produkcji i sprzedaży będzie miał negatywny wpływ na rentowność.
- (300) Ponadto, jak wyszczególniono w motywie 174, oczekuje się dalszego spadku konsumpcji azotanu amonu. Przemysł Unii konkuruje zatem z przywozem z Rosji na kurczącym się rynku. To z kolei najprawdopodobniej będzie wywierać presję na obniżanie cen, co będzie miało negatywny wpływ na rentowność i sytuację finansową przemysłu Unii. Jednocześnie przemysł Unii nie mógłby dokonywać niezbędnych inwestycji w celu spełnienia norm UE w zakresie zdrowia, bezpieczeństwa i ochrony środowiska.
- (301) W połączeniu wszystkie te czynniki doprowadziłyby do sytuacji ponownego wystąpienia szkody.
- (302) Symulacja oparta na scenariuszu, w którym przemysł Unii musiałby dostosować się do rosyjskiej ceny importowej (na poziomach obserwowanych obecnie w odniesieniu do państw trzecich, z uwzględnieniem cła i kosztów ponoszonych po przywozie), przy utrzymaniu wielkości sprzedaży i ponoszeniu takich samych kosztów co w ODP, wykazała, że rentowność przemysłu unijnego poniesie stratę w wysokości [od -25 % do -29 %].
- (303) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w przypadku zniesienia środków.

5.4. Uwagi zainteresowanych stron

- (304) Federacja Rosyjska twierdziła, że producenci unijni ściśle kontrolują sektor azotanu amonu, zwiększając produkcję i sprzedaż, ponieważ mają oni wysoki udział w rynku. Według Federacji Rosyjskiej producenci unijni byli zatem gotowi do zniesienia ceł nałożonych na ich rosyjskich konkurentów, co potwierdza rosnący wywóz azotanu amonu z Unii.
- (305) Dochodzenie potwierdziło, że pomimo spadku produkcji i wielkości sprzedaży udział przemysłu Unii w rynku w całym okresie badanym wynosił ponad 90 %. Nie podważa to jednak ustalenia Komisji, że wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych z Rosji w przypadku zniesienia środków spowodowałby istotną szkodę dla przemysłu Unii. Dochodzenie wykazało, że rynek azotanu amonu jest wrażliwy na ceny. Z tego powodu wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych z Rosji (w przypadku zniesienia środków) spowodowałby utratę przez przemysł Unii wielkości sprzedaży, a w konsekwencji wielkości produkcji, niezbędnej do utrzymania kosztów stałych na konkurencyjnym poziomie (koszty stałe wzrosłyby ze względu na rozłożenie ich na mniejsze wielkości produkcji, co miałoby negatywny wpływ na rentowność). Jak wyjaśniono w motywach 298–302, przemysł Unii stanąłby wówczas w obliczu natychmiastowego spadku wielkości sprzedaży, udziału w rynku i wzrostu kosztów stałych na jednostkę. Poziom rentowności spadłby znacząco do wartości ujemnej. Faktycznie zaobserwowano to w pierwotnym dochodzeniu, w którym producenci unijni musieli obniżyć swoje ceny do poziomu znacznie poniżej kosztów, aby utrzymać określony poziom sprzedaży umożliwiając im konkurowanie z przywozem z Rosji, który podcinał ceny przemysłu Unii. Doprowadziło to do powstania szkody dla przemysłu Unii, która polegała na spadku sprzedaży i udziału w rynku, a w szczególności na spadku cen i zysków przemysłu unijnego. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (306) RFPA stwierdziło, że atrakcyjność unijnego rynku azotanu amonu jest zawyżona. W tym kontekście UE nie wyróżniała się żadnymi dodatkowymi korzyściami. Na przykład koszty transportu z Rosji (Bałyk) do Brazylii, Stanów Zjednoczonych i Ameryki Środkowej były niemal takie same jak koszty transportu do UE. Co więcej, ze względu na ograniczenia w zakresie bezpieczeństwa oraz obowiązujący w Zjednoczonym Królestwie wymóg transportu azotanu amonu wyłącznie małymi statkami, często koszty transportu do UE były wyższe niż do Brazylii.
- (307) Twierdzenie to uznano za niezgodne ze stanem faktycznym. W toku dochodzenia wykazano, że koszty transportu przez współpracujących producentów eksportujących do innych państw trzecich były prawie 30 % wyższe niż koszty transportu do Unii. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

- (308) Ponadto RFPA stwierdziło w swoich uwagach, że jeden z największych producentów unijnych odsprzedał azotan amonu zakupiony w Rosji do miejsca przeznaczenia poza Unią. Według RFPA był to dowód na to, że producenci unijni prowadzą podwójną działalność, że szkoda dla rolników unijnych. Środki antydumpingowe nie miały doprowadzić do wzrostu przemysłu Unii na światowych rynkach eksportowych poprzez wykorzystanie dochodów ze zwiększonej sprzedaży w Unii do zakupu produktów, co do których istnieje domniemanie, że są przywożone po cenach dumpingowych w celu ich odsprzedaży na rynku światowym.
- (309) Dochodzenie wykazało, że odsprzedaży azotanu amonu zakupionego od Rosji, do której odniosło się RFPA, dokonały podmioty nieunijne i unijne należące do grupy, do której należy producent unijny. Rzeczonych odsprzedaży dokonano do Ameryki Łacińskiej. Jak wynika ze sprawozdań rocznych grupy, przychody generowane przez tę grupę (około 75 % przychodów pochodziło ze sprzedaży nawozów) w Ameryce Łacińskiej stanowiły mniej niż 10 % wszystkich przychodów grupy. Z tych samych sprawozdań grupy wynika, że główne przychody grupy są nadal generowane w Europie (ponad 30 %). W związku z tym wspomniana odsprzedaż azotanu amonu zakupionego z Rosji przez przedsiębiorstwa należące do grupy nie mogła przynieść korzyści przedmiotowemu producentowi unijnemu w zakresie jego wyników na światowych rynkach eksportowych i zaszkodzić rolnikom unijnym. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (310) RFPA stwierdziło następnie, że taka odsprzedaż stanowi długoterminowe zobowiązanie do działania w charakterze dystrybutora rosyjskiego azotanu amonu na rynkach eksportowych poza Unią Europejską, a zatem znacznie ogranicza ryzyko przekierowania wywozu po uchyleniu środków antydumpingowych. To długoterminowe zobowiązanie zablokowało ilości rosyjskiego azotanu amonu poza rynkiem UE i powinno zostać uznane za dowód braku prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody w przypadku wygaśnięcia środków antydumpingowych.
- (311) Komisja zauważyła, że zachowanie grupy, do której należy producent unijny, nie odzwierciedla zachowania rosyjskich producentów eksportujących w przypadku wygaśnięcia środków antydumpingowych, ponieważ są to niezależne podmioty gospodarcze. Na przykład inne moce produkcyjne tego producenta lub innych producentów eksportujących mogłyby zostać skierowane/przekierowane do Unii, gdyby pozwolono na wygaśnięcie środków. Ponadto umowy zawarte w kontekście obowiązujących ceł antydumpingowych w Unii mogłyby być renegotjowane, gdyby pozwolono na wygaśnięcie środków i zwiększenie dostępności atrakcyjnego rynku dla rosyjskich producentów azotanu amonu. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (312) Oprócz tego RFPA stwierdziło, że zwiększona konsumpcja azotanu amonu na rosyjskim rynku krajowym oraz istniejące sieci dystrybucji rosyjskich producentów azotanu amonu poza UE stanowią dowód braku prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody w przypadku wygaśnięcia środków antydumpingowych.
- (313) Analiza konsumpcji azotanu amonu na rosyjskim rynku krajowym w powyższych motywach 130–134 wykazała, że wzrost nie był zagwarantowany. Ponadto istniejące sieci dystrybucji w innych państwach trzecich nie uniemożliwiają eksporterom korzystania z istniejących lub tworzenia nowych sieci dystrybucji na rynku unijnym. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (314) Współpracujący producent eksportujący twierdził, że moce produkcyjne w Rosji są w pełni wykorzystywane. Dlatego też nie było możliwe znaczne zwiększenie produkcji azotanu amonu i jego wywozu do UE. Na całym świecie znacznie wzrosło zapotrzebowanie na azotan amonu i będzie ono nadal rosło. Popyt na nawóz w regionach Ameryki Łacińskiej oraz Azji i Pacyfiku napędzał wzrost rynku azotanu amonu w związku z rozszerzaniem się gruntów rolnych w tych państwach. Popyt na azotan amonu wzrastał również w Rosji. Jednocześnie wzrost popytu na rynku w UE był wolniejszy w porównaniu z innymi regionami. Dlatego też w przypadku wygaśnięcia środków nie nastąpiłby znaczny wzrost przywozu azotanu amonu z Rosji.
- (315) Ze względu na wielkość rynku unijnego, bliskość geograficzną, ceny, stwierdzone prawdopodobne podcięcie cenowe, a także fakt, że niektórzy rosyjscy eksporterzy posiadają ugruntowane sieci dystrybucji w Unii, ułatwiające wywóz pod względem logistycznym, rynek unijny uznano za atrakcyjny dla producentów rosyjskich. Komisja stwierdziła, że prognozowana konsumpcja w państwach, o których mowa, była na poziomie pozwalającym jedynie na częściową absorpcję wolnych mocy produkcyjnych rosyjskich producentów.
- (316) Współpracujący producent eksportujący twierdził, że z inwestycji różnych rosyjskich producentów eksportujących w Brazylii i innych państwach trzecich wynika, iż w porównaniu z Unią Brazylii i inne państwa trzecie są bardziej atrakcyjne.

- (317) Komisja zwróciła uwagę, iż inwestycje świadczą o chęci rosyjskich producentów, jeżeli chodzi o wywóz do państw trzecich. Inwestycji tych dokonywano jednak, gdy w Unii obowiązywały środki. Nie wskazują one, że w przypadku zniesienia środków rynki te byłyby bardziej atrakcyjne niż rynek unijny.
- (318) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że środek dotyczący przywozu azotanu amonu do UE obowiązuje od ponad 25 lat oraz że taka sytuacja jest bezprecedensowa i niezgodna z charakterem środków antydumpingowych.
- (319) W rozporządzeniu podstawowym nie określono maksymalnego czasu stosowania środków antydumpingowych. Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja stwierdziła, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu i szkody w przypadku wygaśnięcia środków. W związku z tym argument tych stron został odrzucony.
- (320) Po ujawnieniu ustaleń kilka zainteresowanych stron⁽⁹⁸⁾ twierdziło, że Komisja nie wzięła pod uwagę rzeczywistej pozycji na rynku unijnym producentów unijnych, którzy stanowili duże grupy z silnymi sieciami dystrybucji, chronione barierami importowymi i mogące obecnie stosować ceny azotanu amonu zawyżone w stosunku do cen na rynkach światowych, w tym na rynkach Morza Czarnego, Morza Bałtyckiego i Brazylii. Strony te twierdziły, że istniejący środek antydumpingowy stanowił nadmierną korektę, ponieważ przemysł Unii, wykorzystując jedynie połowę swoich mocy produkcyjnych, osiągnął zysk na poziomie ponad 8 % docelowego zysku przemysłu Unii i wysoki zwrot z inwestycji.
- (321) Po pierwsze fakt, że niektórzy producenci unijni należą do określonych dużych grup, nie musi przekładać się na zdolność do stosowania cen zawyżonych w stosunku do cen rynkowych. Ponadto, w przeciwieństwie do treści przedstawionych argumentów, samo istnienie czterech dużych grup i szeregu mniejszych producentów nie stanowi jeszcze o istnieniu oligopolu.
- (322) Po drugie, domniemaną zawyżoną cenę naliczoną przez te zainteresowane strony uznano za różnicę między cenami kasowymi azotanu amonu (tj. zawartymi transakcjami sprzedaży, ofertami zakupu i sprzedaży) o różnych warunkach dostawy we Francji i w regionie Morza Czarnego, Morza Bałtyckiego, Brazylii i innych regionach, tj. podstawa porównania nie była na tym samym poziomie dostawy co przedstawiona przez te strony. Jest to szczególnie ważne, ponieważ same strony przyznają w swoich uwagach, że transport azotanu amonu jest kosztowny. Ponadto na podstawie tych cen, jak wyszczególniono w motywie 199, nie można dojść do żadnych wniosków, ponieważ obejmowały one ceny podane w ofertach zakupu i sprzedaży, które nie musiały zostać rozliczone i odnoszą się tylko do jednego państwa członkowskiego. Ceny azotanu amonu są różne w całej Unii, co grupa Acron pośrednio przyznała w swoich uwagach przedstawionych w motywie 262, argumentując, że ceny unijne przedstawione przez Komisję są zbyt niskie, a zatem muszą pochodzić wyłącznie z Polski i Litwy. Po trzecie ceny azotanu amonu stosowane przez producentów unijnych w Unii, jak ustalono i opisano w motywie 199, były o 14–25 % niższe od cen kasowych azotanu amonu we Francji⁽⁹⁹⁾ podanych przez te zainteresowane strony w okresie badanym. Po czwarte, jak przedstawiono w motywie 244, po skorygowaniu cen kasowych azotanu amonu w regionach Morza Czarnego, Morza Bałtyckiego i Brazylii do unijnej granicy CIF⁽¹⁰⁰⁾, rzeczywiste ceny azotanu amonu w Unii pozostawały na tym samym poziomie w latach 2016–2017 i były wyższe jedynie o 9–15 EUR/t w 2018 r. i w ODP. Dlatego też takiej różnicy rzeczywistej ceny azotanu amonu w Unii w stosunku do innych rynków nie można było uznać za trwałą lub znaczną.
- (323) W odniesieniu do wspomnianego powyżej, wynoszącego 8 % poziomu rentowności przemysłu Unii jako dowodu naliczania zawyżonych cen Komisja zauważa, że zysk docelowy nie jest zyskiem, powyżej którego występuje zawyżona cena, a wysoki zwrot z inwestycji nie jest dowodem na stosowanie zawyżonych cen. Ponadto rentowność objętych próbą rosyjskich producentów eksportujących jest znacznie wyższa od rentowności przemysłu Unii. Kierując się logiką tego argumentu, w rzeczywistości to rosyjscy producenci eksportujący nalicziliby znacznie zawyżone ceny na swoich rynkach krajowych i eksportowych, a nie na rynkach przemysłu Unii. Jeżeli chodzi o wykorzystanie mocy produkcyjnych, jak uznano w poprzednich dochodzeniach w sprawie azotanu amonu, niski wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych dla produktu objętego postępowaniem jest mniej istotnym wskaźnikiem ogólnej

⁽⁹⁸⁾ Rosyjskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów, Grupa EuroChem (spółka akcyjna „Nevinnomyssky Azot”, spółka akcyjna „Azot”) spółka akcyjna Uralchem i grupa Acron.

⁽⁹⁹⁾ Porównanie po dostosowaniu dostarczonych cen kasowych azotanu amonu do poziomu cen *ex-works*.

⁽¹⁰⁰⁾ Na przykład, wykorzystując koszt dostawy jednego z rosyjskich producentów objętych próbą, przedstawiony w oświadczeniu tych stron, uwagi do ogólnego dokumentu ujawniającego informacje przedstawione przez Rosyjskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów, Grupę EuroChem (spółka akcyjna „Nevinnomyssky Azot”, spółka akcyjna „Azot”) i spółkę akcyjną Uralchem, t20.006223.

sytuacji ekonomicznej przemysłu. Wynika to z faktu, że ciekły azotan amonu (produkt pośredni) można wykorzystywać do produkcji stałego azotanu amonu, ale także innych produktów niższego szczebla. W konsekwencji istnienie zakładów mogących produkować różne formy produktu, które to zakłady mogą przestawiać się z produkcji jednych nawozów na inne, może powodować statystyczne zniekształcenia. Na tej podstawie twierdzenie stron zostało odrzucone.

- (324) Kilka zainteresowanych stron⁽¹⁰¹⁾ zarzuciło Komisji niespójność w odniesieniu do twierdzenia, że interakcje w zakresie konkurencji w państwach trzecich nie będą miały znaczenia podczas ustalania, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody, ponieważ rosyjskie ceny eksportowe stosowane w wywozie do państw trzecich uznano za odpowiednie do ustalenia prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu i ustalenia prawdopodobnych poziomów cen przywozu z Rosji w przypadku braku środków antydumpingowych. Ponadto strony te twierdziły, że dane dotyczące wywozu wykorzystane przez Komisję nie były poparte danymi liczbowymi Eurostatu dla kodów CN310230 90 i 310240 90. Ich zdaniem Chiny nie są miejscem przeznaczenia wywozu azotanu amonu producentów unijnych, a ceny sprzedaży eksportowej w przypadku produktów dostarczonych na statek (FOB) były niższe od średniej ceny sprzedaży *ex-works* w Unii.
- (325) Jeżeli chodzi o ponowne wystąpienie szkody, dochodzenie Komisji dotyczy sytuacji na rynku unijnym. Przemysł Unii działa głównie na swoim rynku lokalnym, który stanowi jego główny obszar działalności. Fakt, iż rosyjscy producenci eksportujący oraz przemysł unijny mogą konkurować na innych rynkach państw trzecich o różnych cechach charakterystycznych, nie jest bezpośrednio związany z tą analizą. W szczególności, jak uznano w motywie 174, rynek unijny jest rynkiem kurczącym się jeśli chodzi o konsumpcję azotanu amonu, co może nie mieć miejsca, jak twierdzili producenci eksportujący, w przypadku pozostałych rynków. Przeciwnie, analizą prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu objęto takie czynniki, jak zachowanie i ceny stosowane przez producentów eksportujących w państwie trzecim oraz jego zachęty do przekierowania wywozu do Unii.
- (326) Ponadto nawet jeżeli dochodzi do pewnych interakcji między przemysłem Unii a producentami eksportującymi na rynkach państw trzecich, nie można tego uznać za dowód zdolności przemysłu Unii do konkurowania z rosyjskimi producentami eksportującymi na rynkach państw trzecich, a tym bardziej na rynku unijnym. Po pierwsze przemysł Unii i rosyjscy producenci eksportujący koncentrują się na różnych rynkach eksportowych. Przemysł Unii prowadzi wywóz do Chin, Ukrainy, Brazylii, Serbii i Australii, które są jego głównymi miejscami przeznaczenia. Jak wspomniano w motywie 120, Ukraina i Australia są *de facto* zamknięte dla rosyjskiego wywozu. Jedyna rzeczywista interakcja pomiędzy sprzedażą przemysłu Unii i sprzedażą producentów rosyjskich ma miejsce w Brazylii. Nawet tam jednak, zgodnie z danymi statystycznymi dotyczącymi wywozu⁽¹⁰²⁾, wielkość wywozu przemysłu Unii stanowi jedynie około 4 % wielkości wywozu rosyjskich producentów eksportujących. Co istotniejsze, oczywiście jest, że przemysł Unii nie byłby w stanie sprostać nieuczciwej konkurencji ze strony rosyjskich producentów eksportujących na rynku unijnym, ponieważ, jak stwierdzono w motywie 169 powyżej, w przypadku braku środków unijnych rosyjscy producenci azotanu amonu prawdopodobnie dokonywaliby wywozu dużych ilości azotanu amonu do Unii po cenach dumpingowych.
- (327) W odniesieniu do zarzutu zainteresowanych stron, że w danych Eurostatu nie ma potwierdzenia dla ustaleń Komisji dotyczących miejsc przeznaczenia i cen, Komisja zauważyła, że zainteresowane strony rozważały tylko dwa z kodów CN związanych z produktem objętym przeglądem. W związku z tym przeanalizowano jedynie wycinek odnośnego wywozu unijnego. Ponadto właściwą podstawą do porównania cen eksportowych z unijnymi cenami *ex-works* jest cena CIF na poziomie dostawy do miejsca przeznaczenia wywozu, a nie cena FOB na poziomie dostawy, ponieważ ceny te należy porównywać w tym samym punkcie dostawy.
- (328) Ponadto rosyjscy producenci eksportujący odnotowali wysoką rentowność (rentowność w przedziale od 24 % do 50 %), przy średnich cenach sprzedaży wynoszących 133 EUR/t na rynkach państw trzecich w ODP. Nawet przy kosztach transportu i ubezpieczenia w wywozie do Unii⁽¹⁰³⁾ średnia cena CIF na granicy Unii rosyjskich producentów eksportujących byłaby niższa od ceny na progu rentowności⁽¹⁰⁴⁾ przemysłu Unii. W rezultacie rosyjscy producenci eksportujący byłiby rentowni na rynku unijnym, podczas gdy przemysł Unii byłby w stanie jedynie pokryć swoje koszty. W związku z tym twierdzenia te zostały odrzucone.

⁽¹⁰¹⁾ Rosyjskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów, Grupa EuroChem (spółka akcyjna „Nevinnomyssky Azot”, spółka akcyjna „Azot”) i spółka akcyjna Uralchem.

⁽¹⁰²⁾ Analizę oparto na statystykach Eurostatu (poziom ośmiocyfrowych kodów CN) i statystykach UNICOM-u w zakresie handlu (poziom sześciocyfrowych kodów CN), które obejmują produkty inne niż produkt objęty przeglądem.

⁽¹⁰³⁾ Koszt w przedziale 40–50 EUR/t, zgłoszony przez zainteresowane strony przedstawiające to twierdzenie.

⁽¹⁰⁴⁾ Cena na progu rentowności to cena, która pokryłaby koszty produkcji, tj. 198 EUR/t ustalone w ODP.

- (329) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że przywóz z Rosji prawdopodobnie nie będzie miał szkodliwego wpływu na producentów unijnych, ponieważ:
- (i) nie było dowodów na to, że zniesienie środków antydumpingowych spowodowałoby „szybkie zdobycie udziałów” w rynku unijnym przez rosyjski przywóz. Wręcz przeciwnie, przemysł Unii wykazał zdolność do zwiększenia swojej obecności na rynkach państw trzecich pomimo jednoczesnej obecności na tych rynkach przywozu z Rosji;
 - (ii) rosyjski przywóz może zwiększyć swój udział w rynku do 6 % konsumpcji w Unii, co nie jest wystarczające, by przyczynić się do „natychmiastowego spadku wielkości sprzedaży, udziału w rynku i wzrostu kosztów stałych na jednostkę, które miałyby negatywny wpływ na rentowność”;
 - (iii) każdy utracony udział w krajowym rynku unijnym zostałby zrekompensowany większą sprzedażą eksportową na rynki państw trzecich, co oznacza, że koszty stałe na jednostkę ponoszone przez producentów unijnych pozostałyby stabilne;
 - (iv) żadnych potencjalnych trudności, jakich doświadczył przemysł Unii w wyniku kurczenia się rynku, nie można uznać za szkodę spowodowaną przez przywóz z Rosji;
 - (v) wymagane byłyby dodatkowe ujawnienia w celu właściwego zrozumienia obliczeń dokonanych w ramach symulacji zysków/strat przemysłu Unii, tak aby odpowiadały one domniemanym rosyjskim cenom importowym w przypadku braku środków antydumpingowych, przy czym tej ostatniej dokonuje się na podstawie wyraźnie na niedokładnej metodyki.
- (330) Po pierwsze, jak wspomniano w motywach 325 i 326, wyników wywozu przemysłu Unii nie można wykorzystywać jako wskaźnika zdolności przemysłu Unii do konkurowania z rosyjskimi producentami eksportującymi. Tymczasem, jak wyjaśniono w motywach 296 i 297, a także w motywach 340 i 341, rynek unijny jest atrakcyjny dla rosyjskich producentów eksportujących z punktu widzenia ceny i bliskości geograficznej.
- (331) Po drugie, wzrost wielkości przywozu z Rosji na poziomie cen oszacowanym w dochodzeniu byłby wystarczający, aby spowodować natychmiastowy spadek wielkości sprzedaży, udziału w rynku oraz wzrost stałych kosztów na jednostkę przemysłu Unii, które miałyby następnie negatywne skutki dla rentowności, jak wykazano w motywie 302.
- (332) Po trzecie, jeżeli chodzi o ponowne wystąpienie szkody, dochodzenie dotyczy sytuacji na rynku unijnym. Komisja nie widzi powodu, dla którego szkoda wyrządzona przemysłowi na rynku unijnym miałaby zostać złagodzona przez domniemane zyski na innym obszarze. Fakt, że istnieją rynki państw trzecich, na które przemysł Unii może (prze)kierować swoją sprzedaż, nie ma bezpośredniego związku z analizą ponownego wystąpienia szkody.
- (333) Po czwarte, Komisja nie stwierdziła wystąpienia istotnej szkody dla przemysłu Unii.
- (334) Po piątą symulację opisaną w motywie 302 włączono do akt sprawy dostępnych dla wszystkich zainteresowanych stron⁽¹⁰⁵⁾. Dane producentów unijnych objętych próbą w tej symulacji podano w przedziałach, aby nie ujawniać informacji dotyczących konkretnej próby, które uznano za poufne (mogło to doprowadzić do ujawnienia informacji dotyczących konkretnej próby wśród producentów unijnych objętych próbą i mogło stanowić przewagę handlową dla nich lub innych zainteresowanych stron). Wartości mieszczące się w przedziałach nie pozbawiają znaczenia symulacji włączonej do akt sprawy ani nie pozbawiają producentów eksportujących prawa do obrony, ponieważ obie wartości, począwszy od dolnej do górnej części stosowanych przedziałów, dowodzą, że przemysł Unii poniósłby znaczne straty przy stosowanym poziomie cen. Ponadto w symulacji założono obniżenie średniej ceny sprzedaży przemysłu Unii do poziomu rosyjskiej ceny importowej, jaką zaobserwowano w państwach trzecich. Co więcej, inne parametry symulacji, mianowicie wielkość sprzedaży i koszty producentów unijnych objętych próbą, oparto na zweryfikowanych danych producentów unijnych objętych próbą. Należy zauważyć, że w symulacji uwzględniono koszty producentów unijnych w odniesieniu do wielkości sprzedaży w Unii, a nie koszty związane z wielkością produkcji. W związku z powyższym argumenty te zostały odrzucone.
- (335) Te same zainteresowane strony twierdziły, że Komisja błędnie oceniła potencjalny wpływ przywozu z Rosji na sytuację przemysłu Unii. Mianowicie pominęła korzystne warunki rynkowe, w których producenci unijni będą prowadzić działalność przez najbliższe pięć lat ze względu na malejące koszty gazu w Unii. Strony twierdziły,

⁽¹⁰⁵⁾ Akta nr t20.005622.

że w prospektywnej analizie prawdopodobieństwa wystąpienia szkody należy uwzględnić takie niższe koszty i ich wpływ na zdolność producentów unijnych do skutecznego konkurowania z producentami rosyjskimi w przypadku braku środków antidumpingowych.

- (336) Z prognozy cen gazu wydanej przez Bank Światowy ⁽¹⁰⁶⁾ wynika, że cena gazu w Europie osiągnie w 2023 r. poziom odnotowany w roku 2016, czyli na początku okresu badanego. Koszty produkcji producentów unijnych powinny podlegać tym samym tendencjom, ponieważ są one powiązane (motyw 200). Przy tych założeniach koszty produkcji producentów unijnych wyniosłyby wówczas około 174 EUR/t, jak miało to miejsce w 2016 r. Zakładając, że rosyjskie ceny eksportowe stosowane w wywozie do państw trzecich pozostałyby na tym samym poziomie co w ODP (ponieważ rosyjska regulowana cena gazu pozostaje stabilna ⁽¹⁰⁷⁾), ceny te nadal byłyby niższe od kosztów produkcji producentów unijnych (tj. poniżej 174 EUR/t). W związku z tym prawdopodobne jest, że rosyjski wywóz do Unii będzie nadal wywierał silną presję cenową na przemysł Unii. Twierdzenie stron zostało zatem odrzucone.
- (337) Te same zainteresowane strony twierdziły, że zniesienie środków antidumpingowych nie pozbawiłoby całkowicie przemysłu Unii ochrony, ponieważ nadal korzystałby on ze stawki celnej KNU ⁽¹⁰⁸⁾.
- (338) Celem środka antidumpingowego jest przywrócenie uczciwej konkurencji na rynku unijnym. Obowiązujące konkencjonalne stawki celne nie służą temu celowi i dlatego nie mogą być powodem zniesienia/nienałożenia środków antidumpingowych na przywóz po nieuczciwych cenach. Wniosek stron został odrzucony.
- (339) Te same zainteresowane strony twierdziły, że atrakcyjność rynku unijnego azotanu amonu jest zawyżona z następujących powodów:
- (i) rosyjscy producenci eksportujący mieliby dokonywać wywozu do Unii po tej samej cenie, po której dokonywali wywozu do innych państw trzecich, co rzekomo również uznała Komisja;
 - (ii) z danych jednego z objętych próbą producentów eksportujących w Rosji wynika, że koszt transportu na rynki państw trzecich (takich jak Brazylia, Stany Zjednoczone i Ameryka Środkowa) był prawie taki sam jak koszt transportu do Unii.
- (340) Po pierwsze, aby uwzględnić prawdopodobny poziom cen azotanu amonu rosyjskich producentów eksportujących do Unii bez uwzględnienia środków, Komisja oszacowała potencjalny poziom podjęcia cenowego w przypadku braku środków na podstawie cen rzeczywistych stosowanych przez współpracujących producentów eksportujących w wywozie do państw trzecich (motyw 294). Wniosek, że rosyjscy producenci eksportujący prawdopodobnie przekierowaliby swój wywóz na rynek unijny, wynikał z faktu, że utrzymujące się ceny azotanu amonu w Unii były wyższe od rosyjskich cen eksportowych na rynkach państw trzecich, co stanowiło zachętę gospodarczą. W dochodzeniu tym ustalono, że cena *ex-works* w Unii wynosiła około 219 EUR/t (motyw 200), znacznie przewyższając średnią cenę eksportową *ex-works* wynoszącą 133 EUR/t stosowaną przez trzech objętych próbą producentów eksportujących do państw trzecich (motyw 81). Wobec powyższego rosyjscy producenci eksportujący mają zachętę gospodarczą, aby prowadzić sprzedaż do Unii, a nie na rynki państw trzecich. W szczególności, biorąc pod uwagę fakt, że – jak wynika z odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez rosyjskich producentów eksportujących objętych próbą – pokrywają oni już koszty sprzedaży do Unii i osiągają zyski ze sprzedaży w ramach obowiązujących środków antidumpingowych. Oznacza to, że sprzedając do Unii po jeszcze wyższej cenie, osiągnęliby oni jeszcze większe zyski.
- (341) Po drugie, jak zauważono w motywie 307, na podstawie kosztów transportu wszystkich współpracujących producentów eksportujących, w toku niniejszego dochodzenia wykazano, że koszty transportu do państw trzecich były prawie 30 % wyższe niż do Unii. W związku z powyższym twierdzenie to, dotyczące jednego z rosyjskich producentów eksportujących, odrzucono.
- (342) Jeden z rosyjskich producentów eksportujących twierdził, że Komisja przedstawiała sprzeczne informacje, a w analizie związku przyczynowego brakowało uzasadnienia. Z jednej strony Komisja stwierdziła, że nie ma potrzeby przeprowadzania analizy związku przyczynowego, a z drugiej strony stwierdziła, że przyczyną szkody był przywóz z Rosji.

⁽¹⁰⁶⁾ Źródło: Prognoza cen towarów Banku Światowego, cena gazu ziemnego w Europie w 2016 i 2023 r. wynosi 4,6 USD/mmmbtu.

⁽¹⁰⁷⁾ Uwagi do ogólnego dokumentu ujawniającego informacje przedstawione przez Rosyjskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów, Grupę EuroChem (spółka akcyjna „Nevinnomyssky Azot”, spółka akcyjna „Azot”) i spółkę akcyjną Uralchem, t20.006223.

⁽¹⁰⁸⁾ Kraj najbardziej uprzywilejowany.

- (343) Twierdzenie to opierało się na błędnej interpretacji oceny przeprowadzonej przez Komisję w tej sprawie. Zgodnie z treścią motywu 216 Komisja stwierdziła, że przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody. Wobec powyższego nie było uzasadnienia dla przeprowadzenia analizy związku przyczynowego, co było przyczyną jej braku. W przeprowadzonej następnie analizie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody Komisja stwierdziła jednak, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia istotnej szkody w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych w odniesieniu do przywozu z Rosji. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (344) Ten sam rosyjski producent eksportujący twierdził, że państwa trzecie są dla niego atrakcyjne i że popyt na tych rynkach rośnie. Producent eksportujący wyjaśnił, w jaki sposób rynek krajowy i ukraiński (które według producenta eksportującego stanowiły 7 % światowej konsumpcji azotanu amonu) wykorzystywały całe swoje moce produkcyjne we właściwej porze roku na sprzedaż w Unii. Ponadto wyjaśnił, w jaki sposób zbudował swoje zdolności w zakresie wywozu do regionów innych niż Unia. Inne zainteresowane strony twierdziły, że rynek unijny jest tylko jednym z wielu rynków, na które rosyjscy producenci eksportujący mogą dokonywać wywozu. Nie mieli oni żadnej szczególnej zachęty do przekierowania wywozu do Unii i naruszenia istniejących długoterminowych umów w przypadku uchylecia środków antydumpingowych.
- (345) Komisja zauważyła, że nie zaprzecza ona, iż rynki państw trzecich mogą być atrakcyjne dla rosyjskich producentów eksportujących w porównaniu z rynkiem unijnym, na którym obowiązują środki antydumpingowe na przywóz z Rosji. Jednakże w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia tych środków, jak wyjaśniono w motywach 296 i 297, a także w motywach 340 i 341, rynek unijny stałby się atrakcyjny dla rosyjskich producentów eksportujących z punktu widzenia ceny i bliskości geograficznej. Ceny na rynku unijnym są znacznie wyższe, a zatem bardziej opłacalne niż ceny na rynku krajowym i na innych rynkach państw trzecich. Zobowiązania umowne podmiotów gospodarczych można renegocjować po osiągnięciu zysków. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 143, rynek ukraiński pozostaje zamknięty dla rosyjskiego wywozu azotanu amonu. Co więcej, biorąc pod uwagę zwiększenie mocy produkcyjnych na rynkach państw trzecich, w sytuacji ciągłego obowiązywania środków antydumpingowych w Unii, dowodzi to jedynie, że wywóz jest ważny dla rosyjskich producentów eksportujących. Nie jest to sprzeczne z faktem, że, jak stwierdzono w motywie 340, ceny w Unii są znacznie bardziej atrakcyjne niż na tych rynkach oraz, jak stwierdzono w motywie 341, że koszty transportu do Unii są niższe niż do tych innych miejsc przeznaczenia. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

6. INTERES UNII

- (346) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych wobec Rosji nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów i użytkowników.
- (347) Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono wyrażenie uwag zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (348) Na tej podstawie Komisja zbadała, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu i ponownego wystąpienia szkody istnieją istotne powody pozwalające na stwierdzenie, że utrzymanie obowiązujących środków nie leży w interesie Unii. Należy przypomnieć, że w ramach pierwotnego dochodzenia uznano, iż przyjęcie środków nie jest sprzeczne z interesem Unii.

6.1. Interes przemysłu Unii

- (349) Jak wyjaśniono w motywie 213, wspomniane środki umożliwiły przemysłowi Unii utrzymanie pozytywnych warunków mikroekonomicznych. Jednocześnie w motywach 298–303 stwierdzono również, że w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków antydumpingowych wprowadzonych wobec przywozu z Rosji prawdopodobnie nastąpiłoby pogorszenie sytuacji przemysłu Unii. W istocie dochodzenie wykazało, że utrzymanie środków najprawdopodobniej zapewniłoby przemysłowi Unii panujące obecnie warunki ekonomiczne. Przemysł Unii byłby w stanie inwestować i kontynuować trwające inwestycje, w szczególności te związane z normami UE w zakresie zdrowia, bezpieczeństwa i ochrony środowiska.

- (350) Wygaśnięcie środków bez wątpienia doprowadziłoby do szybkiego pogorszenia jego warunków ekonomicznych. Mając na uwadze fakt, że azotan amonu nie jest jedynym produktem w portfelu nawozów azotowych, lecz stanowi element ogólnego zintegrowanego profilu produkcji, powtarzająca się szkoda związana z produkcją azotanu amonu miałaby natychmiastowy wpływ na wszystkie linie produkcyjne wyższego szczebla (amoniak, kwas azotowy), niższego szczebla (mieszanina mocznika i azotanu amonu) oraz linie powiązane z nimi (azotan amonowo-wapniowy, A5, mocznik). Dlatego też działalność związana z azotanem amonu miałaby bezpośredni negatywny wpływ na całą działalność związaną z nawozami azotowymi.
- (351) Dlatego też dalsze stosowanie środków wobec przywozu z Rosji przyniesie korzyści przemysłowi Unii.

6.2. Interes importerów/przedsiębiorstw handlowych

- (352) Jak wskazano w motywie 41, żaden importer nie współpracował ani nie zgłosił się w ramach obecnego dochodzenia. Nie było zatem przesłanek wskazujących, że wnioski z ostatniego przeglądu wygaśnięcia⁽¹⁰⁹⁾ nie są już ważne i że utrzymanie środków będzie miało negatywny wpływ na importerów, który przewyższył pozytywny wpływ środków.

6.3. Interes użytkowników

6.3.1. Uwagi ogólne

- (353) Jak wspomniano w motywie 49, dwóch użytkowników (rolników) udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Kilka stowarzyszeń użytkowników (rolników) zgłosiło sprzeciw wobec dalszego stosowania środków, argumentując, że tworzą one premie rynkowe za azotan amonu (i azotan amonowo-wapniowy) będący przedmiotem handlu w Unii w porównaniu z innymi rynkami i że istnieje pilna potrzeba zmniejszenia obciążenia rolników kosztami. Ich twierdzenie opierało się na założeniu, że premię rynkową utworzoną poprzez cła, w tym cła antydumpingowe, przeniesiono w 100 % na cenę nawozu.
- (354) Do analizy interesu użytkowników wykorzystano dane Komisji Europejskiej, Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa („DG AGRI”) oraz dwa kwestionariusze francuskich rolników (których dane są wrażliwe i w związku z tym, gdy wykorzystywano je w poniższej analizie, podawano je w przedziałach).
- (355) Analiza interesu Unii obejmuje zasadniczo dwa aspekty: (i) koszty azotanu amonu w kosztach gospodarstwa; (ii) wpływ środków na koszty gospodarstwa w okresie badanym.

6.3.2. Reprezentatywność kosztów azotanu amonu w kosztach rolników

- (356) Stowarzyszenia użytkowników twierdziły, że: (i) należy ocenić wpływ barier handlowych na gospodarkę rolną w gospodarstwach zajmujących się uprawą roślin polowych, w szczególności w gospodarstwach specjalizujących się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych, a nie w całym sektorze rolnym; (ii) gospodarstwa specjalizujące się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych zużywają najwięcej nawozu, a zatem są one faktycznymi użytkownikami azotanu amonu; (iii) są one również największymi użytkownikami nawozów azotowych w Unii⁽¹¹⁰⁾. Gospodarstwa te stanowią około 35 % wszystkich gospodarstw rolnych w Unii⁽¹¹¹⁾.

6.3.2.1. Koszty azotanu amonu w kosztach gospodarstw specjalizujących się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych

- (357) Wpływ nawozów jako całości, a w szczególności azotanu amonu, na koszty ponoszone przez rolników oceniono w oparciu o dane dostarczone przez dwóch francuskich rolników, którzy udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Analiza ta wykazała, że nawozy (jako całość) stosowane w przedmiotowych francuskich gospodarstwach odpowiadały za około [36–45 %] szczególnych kosztów upraw⁽¹¹²⁾ i około [16–21 %] całkowitych kosztów gospodarstwa⁽¹¹³⁾ w ostatnim dostępnym roku budżetowym⁽¹¹⁴⁾. Biorąc pod uwagę, że koszt azotanu amonu

⁽¹⁰⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 999/2014.

⁽¹¹⁰⁾ Źródło: Przesłuchanie z udziałem stowarzyszeń użytkowników, t19.005682, 8.11.2019 r.

⁽¹¹¹⁾ Źródło: Sieć danych rachunkowych gospodarstw rolnych (FADN), dane ekonomiczne gospodarstw rolnych podzielone według sektorów, DG AGRI, <https://agridata.ec.europa.eu/>; t20.004226/t20.004250.

⁽¹¹²⁾ Na szczególne koszty upraw składają się koszty nawozów (w tym azotanu amonu), nasion, pestycydów i pasz (również „koszty surowców”).

⁽¹¹³⁾ Całkowity koszt gospodarstwa/łączne nakłady składają się ze szczególnych kosztów upraw (kosztów surowców), kosztów pracy, kosztów ogólnych (w tym amortyzacji).

⁽¹¹⁴⁾ Ostatni rok budżetowy – 2018 r. Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez dwóch rolników.

odpowiadał za około [39–44 %] kosztów wszystkich nawozów stosowanych w tych francuskich gospodarstwach rolnych ⁽¹¹⁵⁾, koszt azotanu amonu odpowiadał za około [15–20 %] szczególnych kosztów upraw i do [3–5 %] całkowitych kosztów gospodarstwa w tym samym okresie.

- (358) Informacje te sprawdzono w porównaniu z danymi dotyczącymi gospodarki rolnej gospodarstw specjalizujących się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych we Francji, uzyskanymi od DG ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich. Rzeczywiście potwierdziło to, że nawozy (jako całość) stosowane we wspomnianych gospodarstwach specjalizujących się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych we Francji odpowiadały za około 42 % szczególnych kosztów upraw i około 14 % całkowitych kosztów gospodarstwa w ostatnim dostępnym roku budżetowym ⁽¹¹⁶⁾. Jednocześnie zakładając, że koszt azotanu amonu odpowiadał za około [39–44 %] kosztów wszystkich stosowanych nawozów, koszt azotanu amonu mógł zatem odpowiadać za maksymalnie 17 % szczególnych kosztów upraw i maksymalnie 5,8 % całkowitych kosztów gospodarstwa w tym samym okresie we Francji.
- (359) W przypadku całej UE, na podstawie danych uzyskanych od DG AGRI, nawozy stosowane we wspomnianych gospodarstwach specjalizujących się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych w UE odpowiadały za około 43 % szczególnych kosztów upraw i około 13 % całkowitych kosztów gospodarstwa w ostatnim dostępnym roku budżetowym ⁽¹¹⁷⁾. Ponownie zakładając, że koszt azotanu amonu odpowiadał za około [39–44 %] kosztów wszystkich stosowanych nawozów, koszt azotanu amonu mógł zatem odpowiadać za maksymalnie 18 % szczególnych kosztów upraw i maksymalnie 5,6 % całkowitych kosztów gospodarstwa specjalizującego się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych w tym samym okresie we UE. Byłby to udział kosztów azotanu amonu w całkowitym koszcie gospodarstwa, gdyby gospodarstwa specjalizujące się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych w UE wykorzystywały azotan amonu równie intensywnie co tego rodzaju gospodarstwa we Francji, co – jak potwierdziły stowarzyszenia użytkowników – nie miało miejsca ⁽¹¹⁸⁾.
- (360) Ogółem należy zauważyć, że koszt nawozów jako udział w kosztach gospodarstw specjalizujących się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych w UE stale spadał na przestrzeni czasu, np. analizując ostatni okres od 2014 r. do 2018 r., w 2014 r. nawozy odpowiadały za 15 % łącznych kosztów upraw, podczas gdy w 2018 r. spadły one do 13 %. Pokazuje to, że pozostałe elementy kosztów (takie jak nasiona lub płace, czynsz, płacone odsetki ⁽¹¹⁹⁾) były bardziej uciążliwe dla unijnych rolników specjalizujących się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych, którzy byli najbardziej intensywnymi użytkownikami azotanu amonu.

6.3.2.2. Koszt azotanu amonu w kosztach wszystkich gospodarstw rolnych

- (361) Ilość azotanu amonu wykorzystywanego jako nawóz zależy od rodzaju upraw gospodarstw, czy to zboża (pszenicy, jęczmienia, owsa, żyta, pszenżyta), rzepaku, ziemniaków, buraków cukrowych czy użytków zielonych. Wiele gospodarstw rolnych w Unii polega na kilku uprawach, a koszty azotanu amonu ponoszone przez rolników różnią się ponadto w poszczególnych państwach. Trudno jest zatem oszacować dokładny koszt azotanu amonu dla wszystkich gospodarstw. Niemniej w całym sektorze rolnictwa w Unii zaobserwowano tendencję spadkową udziału kosztów nawozów w wartości produkcji przemysłu rolnego ⁽¹²⁰⁾.
- (362) Ponadto na podstawie danych uzyskanych od DG AGRI Komisja oszacowała, że nawozy stosowane we wszystkich gospodarstwach rolnych w UE odpowiadały za około 30 % szczególnych kosztów upraw i około 9 % całkowitych kosztów gospodarstw rolnych w ostatnim dostępnym roku budżetowym ⁽¹²¹⁾.
- (363) Przyjmując jednak, jak wyjaśniono w motywie 357, że koszt azotanu amonu stanowił około [39–44 %] kosztów wszystkich stosowanych nawozów, koszt azotanu amonu mógł stanowić maksymalnie 3,7 % całkowitych kosztów gospodarstwa we wszystkich gospodarstwach rolnych w UE. Ponownie byłby to udział kosztów azotanu amonu w całkowitym koszcie gospodarstwa, gdyby wszystkie gospodarstwa rolne w UE wykorzystywały azotan amonu równie intensywnie co gospodarstwa specjalizujące się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych we Francji, co – jak potwierdziły stowarzyszenia użytkowników – nie miało miejsca ⁽¹²²⁾.
- (364) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że koszt azotanu amonu w kosztach gospodarstw specjalizujących się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych i wszystkich gospodarstw rolnych w Unii jako całości wynosił odpowiednio poniżej 5,6 % i 3,7 %. Dlatego też udział kosztów azotanu amonu w kosztach całkowitych mógłby być istotny tylko wtedy, gdyby istniał wyraźny związek między ceną azotanu amonu a marżą netto gospodarstwa, co jest przedmiotem dalszej analizy.

⁽¹¹⁵⁾ Zgodnie z danymi przedstawionymi przez współpracujących rolników specjalizujących się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych w ich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszach dotyczących ceł antydumpingowych.

⁽¹¹⁶⁾ Ostatni rok budżetowy – 2018 r.

⁽¹¹⁷⁾ Ostatni rok budżetowy – 2018 r.

⁽¹¹⁸⁾ Źródło: Uwagi stowarzyszeń użytkowników, t19.005682.

⁽¹¹⁹⁾ Udział kosztu nasion wzrósł z 7,1 % do 7,5 % między 2014 r. a 2018 r.; w tym samym okresie udział płacy, czynszu, płaconych odsetek w gospodarstwach specjalizujących się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych w UE wzrósł z 17,7 % do 19,2 %.

⁽¹²⁰⁾ Rachunki ekonomiczne dla rolnictwa, t20.004550.

⁽¹²¹⁾ Ostatni rok budżetowy – 2018 r.

⁽¹²²⁾ Źródło: Uwagi stowarzyszeń użytkowników, t19.005682.

6.3.3. Wpływ cła antydumpingowego na koszty ponoszone przez rolników

- (365) W obecnym dochodzeniu stowarzyszenia użytkowników⁽¹²³⁾ argumentowały, że „doświadczenie dowodzi wpływu cła antydumpingowego na krajowe ceny azotanu amonu”. Zakres, w jakim cła przeniesiono na rolników, nie był jednak jednolity i zależał od wielu zmiennych, w szczególności od rzeczywistego poziomu konkurencji między poszczególnymi źródłami⁽¹²⁴⁾. Dla zobrazowania – na podstawie informacji przedstawionych przez współpracujące stowarzyszenia użytkowników nie dało się wykazać, że obniżone cło antydumpingowe (co ustalono również w ostatnim przeglądzie okresowym⁽¹²⁵⁾) miało wpływ na cenę azotanu amonu. Wynikało to z faktu, że rolnicy zazwyczaj dokonują zakupów u dystrybutorów, którzy mogą przenieść na nich pewne korzyści lub nie. W związku z tym nie ma dowodów na to, że użytkownicy skorzystaliby z niższych cen azotanu amonu, gdyby dopuszczono do wygaśnięcia środków.
- (366) Na podstawie badań przeprowadzonych przez DG AGRI można stwierdzić, że dochody gospodarstw rolnych zależą od różnych czynników i mogą się znacznie różnić w czasie. Cykliczność i niepewność są wpisane w rolnictwo i jego marże. Na przykład w latach 2007–2015 gospodarstwa specjalizujące się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych każdego roku borykały się z największą zmiennością dochodów; sektor ten najbardziej ucierpiał w wyniku kryzysu finansowego w 2009 r., kiedy to niemal dwie trzecie rolników specjalizujących się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych (63 %) odnotowało spadek dochodów o ponad 30 %⁽¹²⁶⁾. W tym samym źródle twierdzono, że wysoki udział rolników doświadczających dużych spadków dochodów nie musi oznaczać, że osiągnięty poziom dochodów jest szczególnie niski. Dane ekonomiczne gospodarstw⁽¹²⁷⁾ wskazują na wzrost dochodu netto gospodarstw specjalizujących się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych we Francji w latach 2016–2018, podczas gdy dwóch francuskich rolników, którzy odpowiedzieli na pytania zawarte w tym kwestionariuszu, zgłosiło straty w ostatnim roku budżetowym⁽¹²⁸⁾. Z tych samych danych ekonomicznych gospodarstw wynika, że dochód netto unijnych gospodarstw specjalizujących się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych oraz dochód netto wszystkich gospodarstw rolnych w latach 2016–2018 wzrósł odpowiednio o 67 % i 34 %, co jest sprzeczne przynajmniej z danymi przedstawionymi przez stowarzyszenia użytkowników za 2018 r.
- (367) W toku niniejszego dochodzenia wykazano, że nie istniał związek między ceną azotanu amonu a marżą netto gospodarstw rolnych⁽¹²⁹⁾ (tzn. wzrostu dochodów rolników nie można powiązać ze spadkiem cen azotanu amonu lub odwrotnie).
- (368) Środki antydumpingowe nałożone na przywóz produktu objętego przeglądem obowiązują od wielu lat, nie generując nieproporcjonalnych kosztów dla rolników, które mogłyby zagrozić ich dochodom, a w konsekwencji ich działalnością. Rzeczywiście, jak wyjaśniono w motywie 365, po obniżeniu wysokości środków antydumpingowych w następstwie ostatniego przeglądu okresowego zaobserwowano oczywisty brak przeniesienia korzyści na rolników. W każdym razie potrzeba istnienia licznych i bliskich źródeł zaopatrzenia, a tym samym rentowności unijnego przemysłu nawozowego, leżałaby w ich interesie.
- (369) Na tej podstawie Komisja ustaliła, że utrzymanie środków nie wywarłoby znaczącego negatywnego wpływu na użytkowników i że nie było zatem istotnych powodów, by stwierdzić, że przedłużenie obowiązywania istniejących środków nie leży w ogólnie pojętym interesie Unii.

6.4. Uwagi zainteresowanych stron

- (370) Stowarzyszenia użytkowników⁽¹³⁰⁾ twierdziły, że polityka handlowa UE jest niespójna: unijni rolnicy muszą kupować swoje główne czynniki produkcji – nawozy – na chronionym rynku krajowym po cenie znacznie wyższej niż normalna, natomiast zboża sprzedają na otwartym rynku, na którym ceny przez ostatnie 20 lat były na poziomie cen światowych.
- (371) Komisja zauważyła, że celem środka antydumpingowego jest przywrócenie uczciwej konkurencji na rynku unijnym. W każdym razie Komisja rozważa wpływ tych środków na rolników w kontekście badania interesu Unii. W związku z tym nie ma sprzeczności w polityce stosowanej przez Komisję. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

⁽¹²³⁾ AGPB, IFA.

⁽¹²⁴⁾ Źródło: Przesłuchanie z udziałem stowarzyszeń użytkowników, t19.005799, 15.11.2019 r.

⁽¹²⁵⁾ Źródło: Przesłuchanie z udziałem stowarzyszeń użytkowników, t19.005682, 15.11.2019 r. Należy zauważyć, że szacunki dotyczące przyszłości odnoszą się do lat 2018 i 2019, czyli obecnie do przeszłości. Stowarzyszenia nie przedstawiły żadnych rzeczywistych danych liczbowych za te dwa lata.

⁽¹²⁶⁾ Źródło: Dochody w rolnictwie i dochody gospodarstw rolnych, DG ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich, Ekonomika Rolna Gospodarstw, t20.003213.

⁽¹²⁷⁾ Źródło: Dane ekonomiczne gospodarstw rolnych podzielone według sektorów, DG AGRI, <https://agridata.ec.europa.eu/>; § t20.004226.

⁽¹²⁸⁾ Ostatni rok budżetowy – 2018 r. Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez dwóch rolników.

⁽¹²⁹⁾ Na podstawie porównania cen azotanu amonu stosowanych przez przemysł Unii na rynku Unii (źródło: zweryfikowane odpowiedzi producentów objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu) oraz poziomu dochodów wszystkich gospodarstw rolnych w UE, a także gospodarstw specjalizujących się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych w UE i we Francji (źródło: DG AGRI).

⁽¹³⁰⁾ AGPB, IFA.

- (372) Współpracujący producent eksportujący twierdził, że wysokie koszty nawozów mogą prowadzić do erozji dochodów rolników.
- (373) Komisja zauważyła, że w analizie kosztów gospodarstw rolnych opisanej w motywach 357–364 wykazano, że udziału kosztów azotanu amonu nie można uznać za wywierający negatywny wpływ na dochody gospodarstw i ich konkurencyjność na rynku światowym. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 367, w toku niniejszego dochodzenia wykazano, że nie istniał związek między ceną azotanu amonu a marżą netto gospodarstw rolnych (tzn. wzrostu dochodów rolników nie można powiązać ze spadkiem cen azotanu amonu lub odwrotnie). W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (374) Ten sam współpracujący producent eksportujący twierdził, że rolnicy unijni muszą mierzyć się z większą konkurencją na rynkach światowych. Unijni producenci towarów rolnych stanęli w obliczu rosnącej konkurencji ze strony eksportu zagranicznego. Wraz z gwałtownym wzrostem przywozu unijne produkty rolne tracą udziały w rynkach eksportowych.
- (375) Według szacunków DG AGRI spodziewano się, że unijny rynek zbóż będzie rósł⁽¹³¹⁾, przy dalszych zmianach w zakresie produktów i rosnącym popycie na zastosowania paszowe i przemysłowe. Całkowita produkcja zbóż w UE może osiągnąć 319 mln ton do 2030 r. Większa konkurencja ze strony innych głównych regionów produkcyjnych, takich jak Morze Czarne, prawdopodobnie przełoży się na umiarkowany wzrost wywozu z UE. Oczekuje się, że światowy handel pszenicą będzie nadal rósł wraz ze wzrostem globalnego popytu. Oczekuje się, że UE, dzięki wysokiej produktywności gruntów i bliskiemu położeniu w stosunku do głównych rynków przywozowych, pozostanie trzecim najważniejszym regionem eksportowym (reprezentującym 14 % udziału w rynku w światowym handlu pszenicą do 2030 r.).
- (376) Stowarzyszenia użytkowników⁽¹³²⁾ twierdziły, że istnieje pilna potrzeba zmniejszenia kosztów ponoszonych przez rolników. Szereg czynników wpłynęło na rentowność rolników. Wysokie koszty azotanu amonu z konieczności miałyby wpływ na strukturę kosztów rolników i były jednym z kluczowych elementów do rozważenia przy określaniu sposobu zwiększenia rentowności rolników. Im wyższe są koszty ponoszone przez rolników, tym mniejsza jest ich konkurencyjność wobec przywozu, a także na rynkach eksportowych. Irlandzkie stowarzyszenie rolników stwierdziło ponadto, że sytuacja dochodowa irlandzkich rodzinnych gospodarstw rolnych⁽¹³³⁾ uległa pogorszeniu w wyniku rosnących kosztów.
- (377) W toku dochodzenia wykazano, że azotan amonu stanowi około 17 % całkowitej konsumpcji w Unii wszystkich nawozów zawierających azot (azotan amonu, azotan wapniowo-amonowy, mocznik, roztwór azotanu amonu z mocznika, NPK/NP/NK itp.)⁽¹³⁴⁾. Co ważniejsze, azotan amonu jest stosowany w połączeniu z innymi nawozami azotowymi (jak mocznik). Azotan amonu jest uważany za produkt klasy premium, ponieważ daje wyższe plony w porównaniu z innymi nawozami azotowymi, co sprawia, że jest droższy.
- (378) Ponadto ilość wykorzystywanego azotanu amonu zależy od rodzaju upraw: zboże (pszenica, jęczmień, owies, żyto, pszenżyto), rzepak, ziemniaki, buraki cukrowe czy użytki zielone. Wiele gospodarstw rolnych w Unii polega na kilku uprawach. Koszty azotanu amonu ponoszone przez rolników różnią się ponadto w poszczególnych państwach. Jak wykazano w analizie w motywach 357–367, udziału kosztów azotanu amonu nie można uznać za wywierający negatywny wpływ na dochody gospodarstw i konkurencyjność na rynku światowym. Co istotne, jak szczegółowo wyjaśniono w motywie 365, po obniżeniu wysokości środków antydumpingowych w następstwie ostatniego przeglądu okresowego zaobserwowano oczywisty brak przeniesienia korzyści na rolników. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (379) Stowarzyszenia użytkowników⁽¹³⁵⁾ argumentowały również, że premia rynkowa dla azotanu amonu – „zakłócenie wynikające z ochrony rynku spowodowane połączonym stosowaniem stawki celnej KNU wynoszącej 6,5 % oraz środków antydumpingowych nałożonych na rosyjski azotan amonu” – bezpośrednio przekłada się na dodatkowe koszty ponoszone przez rolników. W okresie 5 lat (proponowany okres ewentualnego przedłużenia obowiązywania środków antydumpingowych) stanowiłoby to całkowity koszt dla rolników w Unii wynoszący 2,5–3,5 mld EUR (równo podzielony między zakupy azotanu amonu i azotanu amonowo-wapniowego).

⁽¹³¹⁾ Źródło: „EU Agricultural outlook for markets and income 2019–2030” [„Unijne prognozy rynków i dochodów rolnictwa na lata 2019–2030”], Komisja Europejska.

⁽¹³²⁾ AGPB, IFA.

⁽¹³³⁾ Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego stanowi dochód po odliczeniu kosztów wynajętej siły roboczej, zapłaconych odsetek i zapłaconego czynszu oraz stanowi zwrot dla rolnika za wykorzystanie jego własnej pracy, własnej ziemi i własnego kapitału.

⁽¹³⁴⁾ Źródło: Przesłuchanie z udziałem Fertilizers Europe, t19.005516, 24.10.2019 r.

⁽¹³⁵⁾ AGPB, IFA.

- (380) Po pierwsze, obliczenia premii rynkowej uznano za błędne, jak opisano w motywie 235. Po drugie, obowiązujące środki nie uniemożliwiają przedsiębiorstwom rosyjskim wywozu azotanu amonu do Unii po uczciwej cenie. Po trzecie, podobnie obowiązujące środki nie uniemożliwiają przedsiębiorstwom z Rosji (lub z innych państw trzecich) produkcji i wywozu azotanu amonowo-wapniowego na rynek unijny. Po czwarte, jak wspomniano w motywie 365, nie było istotnych dowodów wskazujących na to, że cło antydumpingowe nałożone na azotan amonu zostało przeniesione w 100 % na cenę nawozów zawierających azotan amonu i że rolnicy mogli na tym skorzystać. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że rzekome koszty ceł antydumpingowych dla rolników były nieuzasadnione.
- (381) Stowarzyszenia użytkowników ⁽¹³⁶⁾ twierdziły również, że krótki kilkuletni okres nie był odpowiedni do dokonania jakiegokolwiek oceny ekonomicznej w rolnictwie, ponieważ istniała duża roczna zmienność głównych czynników stanowiących o dochodzie, a mianowicie cen i kosztów zmiennych.
- (382) W toku niniejszego dochodzenia wykazano, że krótszy lub dłuższy okres wskazywał na podobny, malejący udział kosztów nawozów w kosztach poszczególnych upraw i całkowitych kosztach gospodarstwa zarówno we francuskich, jak i unijnych gospodarstwach specjalizujących się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych. W związku z tym, aby ocenić udział azotanu amonu w kosztach gospodarstwa, długość okresu nie była szczególnie istotna.
- (383) Stowarzyszenia użytkowników twierdziły ponadto, że długoterminowa analiza wykazuje tendencję spadkową w dochodach rodzinnych gospodarstw rolnych, niezależnie od ewentualnych wahań.
- (384) Jak szczegółowo wyjaśniono w motywie 366, na podstawie badań przeprowadzonych przez DG AGRI można stwierdzić, że dochody gospodarstw rolnych zależą od różnych czynników i mogą się znacznie różnić w czasie, np. w latach 2007–2015 gospodarstwa specjalizujące się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych każdego roku borykały się z największą zmiennością dochodów; sektor ten najbardziej ucierpiał w wyniku kryzysu finansowego w 2009 r., kiedy to niemal dwie trzecie rolników specjalizujących się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych (63 %) odnotowało spadek dochodów o ponad 30 % ⁽¹³⁷⁾. To samo źródło ustaliło, że wysoki udział rolników doświadczających dużych spadków dochodów nie musi oznaczać, że osiągnięty poziom dochodów jest szczególnie niski. Jak wyjaśniono w motywie 367, w toku niniejszego dochodzenia wykazano jednak, że nie można było stwierdzić istnienia związku między wzrostem cen azotanu amonu a spadkiem dochodu rolników. Wniosek strony został zatem odrzucony.
- (385) Po ujawnieniu stowarzyszenia użytkowników ⁽¹³⁸⁾ twierdziły, że po pierwsze, Komisja nie uwzględniła dowodów przedstawionych przez rolników na temat wpływu ceł antydumpingowych na rentowność i konkurencyjność rolników, w szczególności w porównaniu z innymi sektorami gospodarki. Po drugie, przypomniały one, że dwóch rolników, którzy udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, poniosło straty, co Komisja zignorowała, jak również oświadczenia rolników, które przedstawiono podczas przesłuchań z Komisją. Po trzecie, że nie było istotne, czy istniał wyraźny związek między ceną azotanu amonu a marżą netto gospodarstwa, ponieważ ceny azotanu amonu nie były jedynym czynnikiem wpływającym na rentowność rolników, ale nadmierne ceny azotanu amonu obniżały ich rentowność. Dlatego też, biorąc pod uwagę niski poziom rentowności rolników, konieczne było zmniejszenie ich obciążenia kosztami poprzez zniesienie środków antydumpingowych nałożonych na azotan amonu z Rosji. Po czwarte, „premia rynkowa” wystarczyła do wykazania, że cła ostatecznie przeniesiono na rolników.
- (386) Celem środka antydumpingowego jest przywrócenie uczciwej konkurencji na rynku unijnym. Niemniej jednak wpływ środków na rolników i ich interes uwzględniono w ramach testu interesu Unii, w którym nie przeciwstawia się rentowności i konkurencyjności rolników innym sektorom, lecz ocenia się, czy środki nie wpłyną w nieproporcjonalny sposób na inne zainteresowane strony w Unii.
- (387) W tym kontekście dane przedstawione przez dwóch rolników, którzy udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, znalazły szerokie zastosowanie w niniejszej analizie, jak opisano w motywach 357–364, a zatem Komisja nie pominęła ich marży zysku. Oświadczenia rolników wzięto również pod uwagę jako kontekst, w którym oceniono wszystkie udokumentowane informacje zawarte w aktach sprawy. Ponadto analizy skutków środków nie ogranicza się geograficznie do obszarów, na których azotan amonu jest stosowany z większą intensywnością niż inne nawozy azotowe, a w toku niniejszego dochodzenia wykazano, że koszt azotanu amonu we wszystkich gospodarstwach rolnych w całej Unii stanowił mniej niż 3,7 % ich całkowitych kosztów.

⁽¹³⁶⁾ AGPB, IFA.

⁽¹³⁷⁾ Źródło: Dochody w rolnictwie i dochody gospodarstw rolnych, DG ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich, Ekonomika Rolna Gospodarstw, t20.003213.

⁽¹³⁸⁾ AGPB, IFA.

- (388) Z analizy czynników związanych z kosztami ponoszonymi przez rolników, wpływających na rentowność wyniku, jak szczegółowo opisano w motywie 360, że koszty stosowania nawozów jako udział w kosztach gospodarstw w przypadku gospodarstw UE specjalizujących się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych stałe spadały w czasie, co pokazało, że pozostałe elementy kosztów (takie jak nasiona lub płace, czynsz, płacone odsetki) były bardziej uciążliwe dla unijnych rolników specjalizujących się w uprawie zbóż, nasion oleistych i roślin białkowych (którzy byli najbardziej intensywnymi użytkownikami azotanu amonu). Sugeruje to, że koszty inne niż koszty nawozów azotowych stanowią rzeczywiste obciążenie dla rolników.
- (389) Jeżeli chodzi o „premię rynkową” (różnica między ceną azotanu amonu w Unii a ceną azotanu amonu w regionie Morza Czarnego, dostarczanego do UE), która rzekomo wystarczyła do wykazania, że cła przeniesiono na rolników, co było przedmiotem analizy w motywie 244, komparatywny wzrost ceny azotanu amonu w Unii w (samym) ODP nie był ani stały, ani znaczny w całym okresie badanym. W każdym razie nie przedstawiono żadnych dowodów na to, w jaki sposób na podstawie takiego komparatywnego wzrostu można było wykazać, że cła przeniesiono na rolników. Argumenty stron zostały zatem odrzucone.
- (390) Te same stowarzyszenia użytkowników twierdziły, że wykazały one, iż zniesienie lub zwiększenie ceł antydumpingowych na azotan amonu miało wpływ na ceny ⁽¹³⁹⁾. Stwierdziły, że dowody te pominięto bez uzasadnionej przyczyny.
- (391) Przedstawione dowody wskazują na związek między obniżką cła antydumpingowego (po ostatnim przeglądzie okresowym) a domniemaną zawyżoną ceną obliczoną przez te strony. Obliczenie zawyżonej ceny omówiono w motywach 240–245 i odrzucono jako nieprawidłowe. W oświadczeniu nie wykazano wpływu na ceny azotanu amonu, co było przedmiotem uwag, lecz wspomniano jedynie, że transmisja cen nie była idealna.
- (392) Te same stowarzyszenia użytkowników twierdziły, że Komisja powinna była rozważyć skumulowane skutki środków antydumpingowych, aby dokonać oceny interesu Unii.
- (393) Zgodnie z orzecznictwem, do którego odwołuje się stowarzyszenie użytkowników, patrząc na skumulowany wpływ środków, Komisja powinna rozważyć różne sposoby, w jakie utrzymanie lub wygaśnięcie środków mogłoby wpłynąć na użytkowników w warunkach gospodarczych panujących w czasie prowadzenia dochodzenia. Komisja tak postąpiła i doszła do wniosku, że utrzymanie obowiązujących środków nie jest sprzeczne z interesem Unii. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (394) Jeden rosyjski producent eksportujący twierdził, że wnioski przedstawione w motywie 350 w odniesieniu do faktu, że powtarzająca się szkoda związana z produkcją azotanu amonu miałaby natychmiastowy wpływ na wszystkie linie produkcyjne wyższego szczebla (amoniak, kwas azotowy), niższego szczebla (mieszanina mocznika i azotanu amonu) oraz linie powiązane z nimi (azotan amonowo-wapniowy, A5, mocznik), są błędne, ponieważ dochodzenie dotyczy tylko azotanu amonu i wyłącznie jego analiza jest uzasadniona. Ustalenia Komisji, które wykraczają poza konsekwencje dla rynku azotanu amonu, były zwykłą spekulacją, nie miały oparcia w faktach i nie były częścią analizy.
- (395) Komisja zauważyła, że strony nie zakwestionowały ustalenia zawartego w motywie 350, że powtarzająca się szkoda związana z produkcją azotanu amonu miałaby natychmiastowy wpływ na wszystkie linie produkcyjne wyższego szczebla (amoniak, kwas azotowy), niższego szczebla (mieszanina mocznika i azotanu amonu) oraz linie powiązane z nimi (azotan amonowo-wapniowy, A5, mocznik). Ponieważ jest to część analizy prospektywnej, jest ona z definicji spekulacyjna, ale opiera się na fakcie, że te linie produkcyjne są zintegrowane, a sama produkcja generuje wysokie koszty stałe. Producent eksportujący nie zakwestionował żadnego z tych ustaleń. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (396) Ten sam rosyjski producent eksportujący twierdził, że po obniżeniu ceł antydumpingowych w 2018 r. żadnych korzyści nie przeniesiono na rolników ze względu na fakt, że cło antydumpingowe na przywóz z Rosji było nadal zaporowe, a obniżenie w 2018 r. nie pozwoliło producentom rosyjskim na przywóz żadnych dodatkowych wielkości do Unii. W związku z tym nie mogło to mieć pozytywnego wpływu na konkurencję na rynku unijnym.
- (397) W oświadczeniu strony nie zawarto jednak żadnych dodatkowych dowodów na to, że rolnicy skorzystaliby na zniesieniu ceł antydumpingowych. Jak stwierdzono w motywie 367, faktem pozostaje, że w toku niniejszego i poprzednich dochodzeń wzrostu dochodu rolników nie można było powiązać ze spadkiem cen azotanu amonu. W związku z tym argument ten został odrzucony.

⁽¹³⁹⁾ Uwagi AGPB i IFA. t19.005828.

- (398) Ten sam rosyjski producent eksportujący twierdził, że gdyby znieść środki antydumpingowe, rolnicy w Unii nadal dokonywaliby zakupów od producentów unijnych. Wynikało to z faktu, że potrzebują oni stabilnych dostaw, zwłaszcza w szczycie sezonu, których producenci rosyjscy nie byli w stanie zaoferować ze względu na nakładające się pory roku i zobowiązania na swoim rynku krajowym i na rynkach państw trzecich.
- (399) W przeciwieństwie do tego twierdzenia, rolnicy zazwyczaj kupują od dystrybutorów, gdzie materiały mogą pochodzić ze źródła lokalnego lub z przywozu. Następnie, ze względu na atrakcyjność rynku unijnego, o której mowa w motywach 296 i 297 oraz w motywach 340 i 341, istniejące zobowiązania producentów rosyjskich mogą ulec zmianie w związku z rozwojem sytuacji na rynku unijnym.

6.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (400) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że nie ma szczególnie ważnych wskazań z perspektywy interesu Unii przemawiających przeciwko przedłużeniu obowiązywania obecnych środków antydumpingowych na przywóz z Rosji. Wręcz przeciwnie, nie nastąpiła żadna istotna zmiana w sytuacji rolników i przemysłu Unii w porównaniu z poprzednimi dochodzeniami.

7. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (401) Dnia 25 września 2020 r. wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których Komisja zamierzała utrzymać obowiązujące środki antydumpingowe. Wyznaczono również termin, w którym strony miały możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze zostały należycie uwzględnione.
- (402) Stowarzyszenie producentów unijnych, rosyjscy producenci eksportujący, stowarzyszenie producentów rosyjskich, jedno stowarzyszenie użytkowników oraz rząd rosyjski przedstawili uwagi dotyczące ujawnienia ustaleń.
- (403) Na wniosek przeprowadzono przesłuchania z FE, RFPA, jak również z producentami eksportującymi objętymi próbą. O interwencję rzecznika praw stron wnioskowoła RFPA, jak również wszyscy producenci eksportujący objęci próbą, a przesłuchania w obecności rzecznika praw stron odbyły się odpowiednio w dniach 9 i 15 października 2020 r.
- (404) W dniach 30 września, 1 października, 21 października i 28 października 2020 r. Komisja przedstawiła dodatkowe informacje ogólne lub dotyczące poszczególnych przedsiębiorstw, uwzględniając niektóre roszczenia otrzymane po ostatecznym ujawnieniu. Zainteresowanym stronom wyznaczono także okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z tymi dodatkowymi ujawnieniami. RFPA, jak również wszyscy objęci próbą producenci eksportujący przedstawili uwagi związane z tymi dodatkowymi ujawnieniami.
- (405) Po ujawnieniu zainteresowane strony twierdziły, że niewłaściwe ujawnienia uniemożliwiły im sensowne korzystanie z prawa do obrony, ponieważ nie były one w stanie skutecznie przedstawić swoich poglądów na temat poprawności i znaczenia domniemyanych faktów i okoliczności.
- (406) Należy zauważyć, że wszystkie istotne fakty i okoliczności leżące u podstaw ustaleń dokonanych przez Komisję w niniejszym rozporządzeniu ujawniono zainteresowanym stronom, czy to w ramach ujawnień ogólnych, czy też ujawnień w odniesieniu do poszczególnych przedsiębiorstw. Ponadto wszystkie wnioski o dodatkowe informacje złożone przez zainteresowane strony zostały odpowiednio rozpatrzone poprzez udzielenie dalszych wyjaśnień, szerszy dostęp do dokumentów, dostęp do poprawionych dokumentów w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności albo poprzez przedstawienie szczegółowych wyjaśnień uzasadniających odrzucenie wniosków o ujawnienie (w tym kontekście zob. również motyw 87 i 88, 115–117 i 284 w celu zapoznania się z konkretnymi argumentami i kontrargumentami Komisji). Dlatego zarzuty te zostały odrzucone.
- (407) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki antydumpingowe stosowane względem przywozu azotanu amonu pochodzącego z Rosji na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1722, powinny zostać utrzymane.
- (408) Po ujawnieniu stowarzyszenie użytkowników⁽¹⁴⁰⁾ zaproponowało, aby w przypadku podjęcia przez Komisję Europejską decyzji o przedłużeniu środków, środki te przedłużyć tylko o jeden rok. Propozycję tę przedstawiono, biorąc pod uwagę niskie ceny gazu ziemnego utrzymujące się wówczas w Unii oraz niską rentowność rolników.

⁽¹⁴⁰⁾ COPA (Komitet Rolniczych Organizacji Zawodowych), COGECA (Generalna Konfederacja Spółdzielni Rolniczych przy Unii Europejskiej).

- (409) Komisja zauważyła, że tak krótki czas obowiązywania środków byłby wyjątkowy, ponieważ środki obejmują zwykle okres 5 lat. Nie wydaje się, aby w omawianym przypadku istniała jakakolwiek szczególna sytuacja uzasadniająca krótszy okres. W odniesieniu do cen gazu ziemnego, poza tym, że historycznie były one niestabilne, jak stwierdzono w motywie 336, w prognozach Banku Światowego przewidywano, że ceny gazu ziemnego w Unii osiągną poziom z 2016 r. (początek okresu badanego) w 2023 r. Jeżeli chodzi o dochód rolników, jak stwierdzono w motywie 366, dochód ten jest kształtowany przez wiele czynników. W toku dochodzenia nie wykazano wyraźnego związku między cenami azotanu amonu a dochodem rolnika, jak wyjaśniono w motywie 367. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (410) Indywidualne stawki ceł antydumpingowych dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego przeglądem wytworzonego przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez konkretnie wymienione osoby prawne. Przywóz produktu objętego przeglądem wytwarzanego przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z konkretnie wymienionymi przedsiębiorstwami, nie może korzystać z tych stawek i stosowane są wobec nich stawki mające zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”. Wszelkie wnioski o zastosowanie tych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji ⁽¹⁴¹⁾ niezwłocznie wraz ze wszystkimi stosownymi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby niniejsze rozporządzenie zostanie następnie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (411) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁴²⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, należnymi odsetkami powinna być stopa stosowana przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowana w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązująca pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (412) W dniu 13 października 2020 r. weszło w życie rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1317 ⁽¹⁴³⁾ („rozporządzenie dotyczące nowej klasyfikacji”). W rozporządzeniu dotyczącym nowej klasyfikacji wyjaśniono, że niektóre produkty, głównie na bazie azotanu amonu, objęto kodem CN 3602 00 00. W związku z tym Komisja zaktualizowała kody w tym rozporządzeniu ze skutkiem od dnia 13 października 2020 r. w celu dostosowania ich do właściwej klasyfikacji, którą wyjaśniono w wyżej wymienionym rozporządzeniu. Komisja przypomina, że wykaz kodów ma w każdym przypadku charakter wyłącznie informacyjny. Zakres środków określono w definicji produktu objętego postępowaniem. Jego klasyfikacja w taryfie celnej może ulec zmianie.
- (413) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz nawozów stałych o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy, obecnie objętych kodami CN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 oraz ex 3105 90 20, ex 3602 00 00 (kody TARIC 3102 29 00 10, 3102 60 00 10, 3102 90 00 10, 3105 10 00 10, 3105 10 00 20, 3105 10 00 30, 3105 10 00 40, 3105 10 00 50, 3105 20 10 30, 3105 20 10 40, 3105 20 10 50, 3105 20 10 60, 3105 51 00 10, 3105 51 00 20, 3105 51 00 30, 3105 51 00 40, 3105 59 00 10, 3105 59 00 20, 3105 59 00 30, 3105 59 00 40, 3105 90 20 30, 3105 90 20 40, 3105 90 20 50, 3105 90 20 60, 3602 00 00 10) i pochodzących z Rosji.

⁽¹⁴¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles/Brussel, Belgia.

⁽¹⁴²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁽¹⁴³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1317 z dnia 9 września 2020 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. L 309 z 23.9.2020, s. 1).

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego jest wyrażona jako stała kwota określona w art. 2 i 3.

Artykuł 2

W odniesieniu do następujących towarów produkowanych przez wszystkie przedsiębiorstwa (dodatkowe kody TARIC A522 ⁽¹⁴⁴⁾, A959 ⁽¹⁴⁵⁾ i A999 ⁽¹⁴⁶⁾):

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Staća kwota cła (EUR za tonę)
Azotan amonu inny niż w roztworze wodnym	3102 30 90	–	32,71
Azotan amonu inny niż w roztworze wodnym	36 02 00 00	10	32,71
Mieszaniny azotanu amonu z węglanem wapnia lub innymi nieorganicznymi substancjami niebędącymi nawozami, o zawartości azotu przekraczającej 28 % masy	3102 40 90	–	32,71

Artykuł 3

1. W odniesieniu do następujących towarów wyprodukowanych przez wszystkie przedsiębiorstwa poza oddziałem KCKK spółki akcyjnej United Chemical Company Uralchem w Kirowie-Czepiecku (dodatkowy kod TARIC A522 ⁽¹⁴⁷⁾ i A999 ⁽¹⁴⁸⁾):

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Staća kwota cła (EUR za tonę)
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 29 00	10	32,71
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 60 00	10	32,71
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 90 00	10	32,71
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy, niezawierające fosforu ani potasu	3105 10 00	10	32,71
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K ₂ O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 10 00	20	31,73

⁽¹⁴⁴⁾ W odniesieniu do towarów wytwarzanych przez otwartą spółkę akcyjną (OAO) Azot, Nowomoskowsk, Rosja, lub przez otwartą spółkę akcyjną (OAO) Nevinnomysky Azot, Niewinnomyssk, Rosja.

⁽¹⁴⁵⁾ W odniesieniu do towarów wyprodukowanych przez „oddział KCKK spółki akcyjnej United Chemical Company Uralchem w Kirowie-Czepiecku”.

⁽¹⁴⁶⁾ Dla wszystkich innych przedsiębiorstw.

⁽¹⁴⁷⁾ W odniesieniu do towarów wytwarzanych przez otwartą spółkę akcyjną (OAO) Azot, Nowomoskowsk, Rosja, lub przez otwartą spółkę akcyjną (OAO) Nevinnomysky Azot, Niewinnomyssk, Rosja.

⁽¹⁴⁸⁾ Dla wszystkich innych przedsiębiorstw.

Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O wynoszącej 3 % masy lub więcej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 10 00	30	30,75
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O wynoszącej 6 % masy lub więcej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 10 00	40	29,76
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O wynoszącej 9 % masy lub więcej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 10 00	50	28,78
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 20 10	30	31,73
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O wynoszącej 3 % masy lub więcej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 20 10	40	30,75
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O wynoszącej 6 % masy lub więcej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 20 10	50	29,76
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O wynoszącej 9 % masy lub więcej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 20 10	60	28,78
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 nieprzekraczającej 3 % masy	3105 51 00	10	31,73
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 51 00	20	30,75
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 51 00	30	29,76
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 10,40 % masy	3105 51 00	40	29,31
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 nieprzekraczającej 3 % masy	3105 59 00	10	31,73

Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 59 00	20	30,75
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 59 00	30	29,76
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 10,40 % masy	3105 59 00	40	29,31
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K ₂ O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 90 20	30	31,73
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K ₂ O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 90 20	40	30,75
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K ₂ O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 90 20	50	29,76
Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K ₂ O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 90 20	60	28,78

2. Niestosowanie cła antydumpingowego wobec towarów wymienionych w pkt 1 produkowanych przez oddział KCKK spółki akcyjnej United Chemical Company Uralchem w Kirowie-Czepiecku jest uwarunkowane przedstawieniem przez spółkę akcyjną United Chemical Company Uralchem organom celnym danego państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej, która zawiera oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) azotanu amonu sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (oddział KCKK spółki akcyjnej United Chemical Company Uralchem w Kirowie-Czepiecku i adres) (kod dodatkowy TARIC A959) w Rosji. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury w odniesieniu do wszystkich rodzajów produktu zawierających azotan amonu wytworzonych przez oddział KCKK spółki akcyjnej United Chemical Company Uralchem w Kirowie-Czepiecku obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich innych przedsiębiorstw określona w ust. 1.

Artykuł 4

1. W przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i dlatego cena faktycznie zapłacona lub należna jest ustalana w drodze proporcjonalnego podziału w celu określenia wartości celnej na mocy art. 131 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447⁽¹⁴⁹⁾, wysokość cła antydumpingowego określona w art. 2 i 3 powyżej pomniejsza się o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu podziałowi ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.

2. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

⁽¹⁴⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca
